

Επίσημη Εφημερίδα

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

.....

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Επιτροπή

2000/128/EK:

- ★ Απόφαση της Επιτροπής, της 11ης Μαΐου 1999, σχετικά με τα καθεστώτα ενίσχυσης τα οποία έθεσε σε εφαρμογή η Ιταλία σχετικά με μέτρα υπέρ της απασχόλησης⁽¹⁾ [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1999) 1364] 1

2000/129/EK:

- ★ Απόφαση της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 1999, την οποία έθεσε σε εφαρμογή η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της Lautex GmbH Weberei und Veredlung⁽¹⁾ [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1999) 3026] 19

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 11ης Μαΐου 1999

σχετικά με τα καθεστώτα ενίσχυσης τα οποία έθεσε σε εφαρμογή η Ιταλία σχετικά με μέτρα υπέρ της απασχόλησης

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1999) 1364]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2000/128/EK)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τα εν λόγω άρθρα⁽¹⁾ και έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Με την επιστολή της μόνιμης αντιπροσωπείας τους, αριθ. 3081 της 7ης Μαΐου 1997, οι ιταλικές αρχές γνωστοποίησαν, βάσει του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ (πρώην άρθρο 93 παράγραφος 3), σχέδιο νόμου που ψηφίστηκε στη συνέχεια από το Κοινοβούλιο (νόμος της 24ης Ιουνίου 1997 αριθ. 196) για τη θέσπιση «κανόνων σχετικών με την προώθηση της απασχόλησης»⁽²⁾. Εφόσον επρόκειτο για σχέδιο για τη θέσπιση ενισχύσεων, καταχωρίστηκε στο μητρώο κοινοποιηθεισών ενισχύσεων με αριθμό N 338/97. Η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες με την επιστολή αριθ. 52270 της 4ης Ιουνίου 1997, στην οποία οι ιταλικές αρχές απάντησαν με επιστολή του προέδρου του

Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 1997, και επιστολή της μόνιμης αντιπροσωπείας της Ιταλίας, με αριθμό 7224 της 28ης Οκτωβρίου 1997. Κατόπιν των πληροφοριών αυτών, η εξέταση της υπόθεσης επεκτάθηκε σε άλλα καθεστώτα ενισχύσεων που συνδέονται με το φάκελο αυτό. Πρόκειται για τους νόμους αριθ. 863/84, αριθ. 407/90, αριθ. 169/91 και αριθ. 451/94 που διέπουν τις συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας. Δεδομένου ότι οι ενισχύσεις αυτές έχουν ήδη χορηγηθεί, καταχωρίστηκαν στο μητρώο των μη κοινοποιηθεισών ενισχύσεων με αριθμό NN 164/97.

(2) Η εξέταση της υπόθεσης ολοκληρώθηκε με μεταγενέστερες ανταλλαγές επιστολών και συνεδριάσεις. Από την πλευρά της Επιτροπής: επιστολές αριθ. 55050 της 6ης Νοεμβρίου 1997 και αριθ. 51980 της 11ης Μαΐου 1998. Οι ιταλικές αρχές απέστειλαν τις επιστολές αριθ. 2476 της 10ης Απριλίου 1998 και αριθ. 3656 της 5ης Ιουνίου 1998. Οι συνεδριάσεις πραγματοποιήθηκαν στη Ρώμη στις 27 Νοεμβρίου και στις 3 Μαρτίου 1997 και στις 8 Απριλίου 1998.

(3) Με επιστολή της 17ης Αυγούστου 1998, η Επιτροπή ενημέρωσε τις ιταλικές αρχές για την απόφασή της να κινηθεί τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ (πρώην άρθρο 93 παράγραφος 2) έναντι των ενισχύσεων στην πρόσληψη μέσω συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας ορισμένου χρόνου που προβλέπονται στους νόμους αριθ. 863/84, αριθ. 407/90, αριθ. 169/91 και αριθ. 451/94, οι οποίες χορηγούνται από τον Νοέμβριο του 1995. Με την ίδια επιστολή, ενημέρωσε την ιταλική κυβέρνηση για την απόφασή της να κινηθεί τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ έναντι των ενισχύσεων για τη μετατροπή των συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 15 του νόμου αριθ. 196/97.

(1) ΕΕ C 384 της 10.12.1998, σ. 11.

(2) Επίσημη Εφημερίδα της Ιταλικής Δημοκρατίας αριθ. 154 της 4.7.1997.

- (4) Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*⁽³⁾. Η Επιτροπή κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με την εν λόγω ενίσχυση.
- (5) Η ιταλική κυβέρνηση υπέβαλε τις παρατηρήσεις της με επιστολή της 4ης Νοεμβρίου 1998. Με επιστολή της 1ης Φεβρουαρίου 1999, η Επιτροπή ζήτησε διευκρινίσεις και συμπληρωματικές πληροφορίες. Η ιταλική κυβέρνηση απάντησε με επιστολή της 5ης Μαρτίου 1999.
- (6) Με επιστολή της 11ης Ιανουαρίου 1999, η γενική συννομοσπονδία της ιταλικής βιομηχανίας (Confindustria) υπέβαλε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της, τις οποίες διαβίβασε η τελευταία στην ιταλική κυβέρνηση με επιστολή της 21ης Ιανουαρίου 1999, παρέχοντάς της τη δυνατότητα να τις σχολιάσει.
- (7) Με επιστολή της 1ης Φεβρουαρίου 1999, η Επιτροπή κάλεσε επίσης την Confindustria να της υποβάλει διευκρινίσεις και συμπληρωματικές πληροφορίες, οι οποίες διαβίβαστηκαν με επιστολή της 22ας Φεβρουαρίου 1999. Με επιστολή της 31ης Μαρτίου 1999, η Confindustria υπέβαλε τις τελευταίες παρατηρήσεις⁽⁴⁾.

II. ΙΤΑΛΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΠΟΥ ΘΕΣΠΙΖΕΙ ΤΟ ΥΠΟ ΕΞΕΤΑΣΗ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ

II.1. Οι συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας

- (8) Οι συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας (στο εξής «CFL») θεσπίστηκαν το 1984 με το νόμο αριθ. 863/84. Επρόκειτο για συμβάσεις ορισμένου χρόνου, όπου περιλαμβάνονταν μια περίοδος επαγγελματικής εκπαίδευσης, για την απορρόφηση ανέργων ηλικίας κάτω των 29 ετών. Οι εργοδότες απαλλάσσονταν από την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών για διάστημα δύο ετών όσον αφορά τα άτομα που προσλαμβάνονταν βάσει αυτού του είδους της σύμβασης. Η μείωση αυτή εφαρμόζονταν κατά τρόπο γενικευμένο, αυτόματο, χωρίς διακρίσεις και ενιαίο σε όλη την εθνική επικράτεια.
- (9) Οι λεπτομέρειες εφαρμογής αυτού του είδους της σύμβασης τροποποιήθηκαν το 1990 από το νόμο αριθ. 407/90, που θέσπισε μια περιφερειακή τροποποίηση της ενίσχυσης, από το νόμο αριθ. 169/91, που αύξησε το ανώτατο
- όριο ηλικίας των εργαζομένων προς πρόσληψη στα 32 έτη και από το νόμο αριθ. 451/94, που εισήγαγε τη σύμβαση CFL για περίοδο ενός έτους και καθόρισε το ελάχιστο όριο των ωρών της παρεχόμενης επαγγελματικής εκπαίδευσης.
- (10) Κατ' εφαρμογή των νόμων αυτών, η σύμβαση CFL αποτελεί σύμβαση ορισμένου χρόνου για την πρόσληψη νέων ηλικίας μεταξύ 16 και 32 ετών. Το όριο ηλικίας μπορεί να ανέλθει σύμφωνα με τη διακριτική ευχέρεια των περιφερειακών αρχών. Προβλέπονται δύο κατηγορίες συμβάσεων CFL:
- μια πρώτη κατηγορία που αφορά δραστηριότητες οι οποίες απαιτούν υψηλό επίπεδο επαγγελματικής εκπαίδευσης. Η σύμβαση αυτή έχει μέγιστη διάρκεια 24 μηνών και πρέπει να προβλέπει τουλάχιστον 80 έως 130 ώρες επαγγελματικής εκπαίδευσης στον τόπο παροχής εργασίας κατά τη διάρκεια της σύμβασης,
 - μια δεύτερη κατηγορία συμβάσεων που δεν μπορούν να υπερβούν τους 12 μήνες και περιλαμβάνουν επαγγελματική εκπαίδευση διάρκειας 20 ωρών.
- (11) Το βασικό χαρακτηριστικό της σύμβασης CFL είναι η πρόβλεψη ενός προγράμματος επαγγελματικής εκπαίδευσης του εργαζομένου που στοχεύει να του προσφέρει μια ειδική κατάρτιση. Τα προγράμματα επαγγελματικής εκπαίδευσης εκπονούνται κατά κανόνα από κοινοπραξίες επιχειρήσεων ή ενώσεις επιχειρήσεων και εγκρίνονται από το γραφείο ευρέσεως εργασίας, που αναλαμβάνει να ελέγξει κατά πόσον στο τέλος της εκπαιδευτικής περιόδου ο εργαζόμενος έχει αποκτήσει τη ζητούμενη επαγγελματική εκπαίδευση.
- (12) Οι εργοδότες που προσλαμβάνουν προσωπικό μέσω των συμβάσεων CFL επωφελούνται μειώσεων των εργοδοτικών εισφορών. Οι μειώσεις που εφαρμόζονται κατά τη διάρκεια της σύμβασης είναι οι ακόλουθες:
- 25% των κανονικά οφειλόμενων εισφορών, για τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες σε περιοχές πλην του Mezzogiorno,
 - 40% για τις επιχειρήσεις του εμπορικού και τουριστικού τομέα που απασχολούν λιγότερους από 15 εργαζόμενους και είναι εγκατεστημένες σε περιοχές πλην του Mezzogiorno,
 - για τις βιοτεχνικές επιχειρήσεις και τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες σε περιοχές που παρουσιάζουν ποσοστό ανεργίας που υπερβαίνει τον εθνικό μέσο όρο προβλέπεται πλήρης απαλλαγή.
- (13) Για να επωφεληθούν αυτών των μειώσεων των εργοδοτικών εισφορών, οι εργοδότες οφείλουν να μην έχουν μειώσει το προσωπικό κατά τη διάρκεια των 12 προηγούμενων μηνών, εκτός εάν η πρόσληψη αφορά εργαζόμενους που κατέχουν διαφορετικά επαγγελματικά προσόντα. Εξάλλου, η δυνατότητα υπαγωγής στο ευεργετικό αυτό καθεστώς υπόκειται στην προϋπόθεση της διατήρησης στην υπηρεσία (με σύμβαση αορίστου χρόνου) τουλάχιστον του 60% των εργαζομένων των οποίων η σύμβαση CFL έληξε κατά τη διάρκεια των προηγούμενων 24 μηνών.

⁽³⁾ Βλέπε υποσημείωση 1.

⁽⁴⁾ Οι πληροφορίες αυτές συνίστανται αποκλειστικά σε επίσημα στατιστικά στοιχεία που έχουν δημοσιευτεί από το Εθνικό Ίδρυμα Στατιστικής (ISTAT forze di lavoro media 1997 και Formazione universitaria e mercato de lavoro) και από τον Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Αναπτύξεως (ΟΟΣΑ) (Uno sguardo sull'educazione, edizione 1997). Οι παρατηρήσεις της Confindustria αφορούν αποκλειστικά τις γραφικές παραστάσεις των στοιχείων αυτών.

- (14) Για τη σύμβαση CFL της δεύτερης κατηγορίας (διάρκειας ενός έτους) η εκχώρηση των εν λόγω μειώσεων υπόκειται στην προϋπόθεση της μετατροπής της σχέσης εργασίας σε σχέση εργασίας αορίστου χρόνου. Οι μειώσεις εφαρμόζονται μόνο μετά τη μετατροπή και για διάρκεια που ισούται με εκείνη της σύμβασης CFL.
- (15) Οι ιταλικές αρχές υποστηρίζουν ότι πρόκειται για καθεστώς ενισχύσεων υπέρ της απασχόλησης των νέων. Κατά την άποψή τους, η ιταλική αγορά παρουσιάζει ειδικά χαρακτηριστικά που καθιστούν απαραίτητη την αύξηση του ορίου ηλικίας που κατά κανόνα εφαρμόζεται στην κατηγορία αυτή —ήτοι τα 25 έτη— στην ηλικία των 32 ετών.
- (16) Στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης έναντι των υπό εξέταση μέτρων, η Επιτροπή έκρινε ότι οι ενισχύσεις για την πρόσληψη μέσω των CFL παρουσιάζουν, εκ πρώτης όψεως, τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

- δεν αφορούν υποχρεωτικά την πρόσληψη εργαζομένων που δεν έχουν αποκτήσει ακόμη μια θέση εργασίας ή έχουν χάσει την προηγούμενη θέση εργασίας τους, καθότι ο όρος αυτός δεν προβλέπεται στην ιταλική νομοθεσία,
- δεν προορίζονται για την καθαρή δημιουργία θέσεων εργασίας σύμφωνα με το πλαίσιο κανόνων για τις ενισχύσεις στην απασχόληση⁽⁵⁾, καθότι δεν προβλέπεται η υποχρέωση αύξησης του προσωπικού της επιχείρησης, έστω και αν απαγορεύεται η απόλυση προσωπικού κατά τη διάρκεια της περιόδου που προηγείται,
- δεν προορίζονται για την πρόσληψη συγκεκριμένων κατηγοριών εργαζομένων που συναντούν δυσχέρειες ένταξης ή επανένταξης στην αγορά εργασίας. Πράγματι, λαμβανομένου υπόψη του εξαιρετικά υψηλού προβλεπόμενου ορίου ηλικίας (32 έτη) — το οποίο μπορεί να αυξηθεί ακόμη περισσότερο από τις περιφερειακές αρχές — δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι πρόκειται για την «κατηγορία νέων», όπως υποστηρίζουν οι ιταλικές αρχές.

II.2. Η μετατροπή των συμβάσεων CFL σε συμβάσεις αορίστου χρόνου

- (17) Το άρθρο 15 του νόμου αριθ. 196/97 προβλέπει ότι οι επιχειρήσεις των περιοχών του στόχου 1 οι οποίες μετά τη λήξη της προθεσμίας θα μετατρέψουν τις συμβάσεις CFL της πρώτης κατηγορίας (διετής διάρκεια) σε συμβάσεις αορίστου χρόνου θα τύχουν απαλλαγής των εργοδοτικών εισφορών για συμπληρωματική περίοδο ενός έτους. Προβλέπεται η υποχρέωση να επιστραφούν οι εισπραχθείσες ενισχύσεις στην περίπτωση απόλυσης του εργαζομένου κατά τη διάρκεια των 12 μηνών που έπονται του τέλους της ενισχυόμενης περιόδου.

- (18) Η Επιτροπή παρατήρησε σχετικά, κατά την κίνηση της διαδικασίας, ότι οι εν λόγω ενισχύσεις δεν φαίνεται να τηρούν όλες τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο πλαίσιο κανόνων για τις ενισχύσεις στην απασχόληση. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να θεωρήσει τις ενισχύσεις ως ενισχύσεις για τη διατήρηση θέσεων εργασίας. Όπως διευκρινίζεται στο εν λόγω πλαίσιο κανόνων, οι ενισχύσεις αυτές αποτελούν ενισχύσεις λειτουργίας.

III. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ

- (19) Οι ενδιαφερόμενοι που υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους στο πλαίσιο της διαδικασίας εκπροσωπούνται από τη γενική συνμοσπονδία της ιταλικής βιομηχανίας (Confindustria).

III.1. Συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας

- (20) Η Confindustria παρατήρησε ότι το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων δεν υπέστη ουσιώδεις τροποποιήσεις κατόπιν των διαδοχικών νομοθετικών διατάξεων και ότι η εφαρμογή του εξακολουθεί να είναι γενικευμένη. Υποστήριξε επίσης ότι πρόκειται απλώς για προσαρμογές στη σοβαρότητα των αντιμετωπιζόμενων προβλημάτων και ότι οι τροποποιήσεις που επήλθαν με τους νόμους αριθ. 169/91 και αριθ. 451/94 δεν άλλαξαν το «γενικευμένο και ενιαίο» χαρακτήρα του καθεστώτος, καθότι τα μέτρα έχουν εφαρμογή ανεξαρτητως τομέα και γεωγραφικής περιοχής. Οι τροποποιήσεις δεν επέφεραν καμία αλλαγή στην «αυτόματη» και «χωρίς διακρίσεις» εφαρμογή των υπό εξέταση μέτρων, καθότι τα μέτρα αυτά είναι αντικειμενικά και δεν εισάγουν διακρίσεις ως προς την επιλεξιμότητα κάθε δικαιούχου στις προβλεπόμενες ενισχύσεις.
- (21) Το μόνο μέτρο που θα μπορούσε να τροποποιήσει το γενικευμένο χαρακτήρα της παρέμβασης είναι ο νόμος αριθ. 407/90, βάσει του οποίου χορηγούνται υψηλότερες μειώσεις σε ορισμένες επιχειρήσεις, ανάλογα με τον τόπο εγκατάστασής τους. Οι συνέπειες της τροποποίησης αυτής περιορίζονται στην απώλεια του ενιαίου χαρακτήρα της παρέμβασης, δεδομένου ότι οι υπόλοιποι παράγοντες παραμένουν αμετάβλητοι.

Σύμφωνα με την Confindustria, είναι βέβαιο ότι η εξάλειψη της περιφερειακής τροποποίησης, η οποία θα καθιστούσε ατελέσφορη την παρέμβαση λόγω της άνισης κατανομής της ανεργίας στις διάφορες ιταλικές περιφέρειες, θα οδηγούσε στη θέση της υπόθεσης στο αρχείο λόγω μη εφαρμογής του άρθρου 87 της συνθήκης. Συνεπώς, η εξέταση της Επιτροπής πρέπει να αφορά κυρίως αυτή την πτυχή των νέων διατάξεων που διέπουν τις συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας.

Συνεπώς, η Confindustria συμμερίζεται την άποψη της Επιτροπής ότι οι ενισχύσεις περιλαμβάνουν ένα στοιχείο διαφοροποίησης της μείωσης των εργοδοτικών εισφορών — σε σχέση με τη γενικευμένη μείωση των εργοδοτικών εισφορών

⁽⁵⁾ ΕΕ C 334 της 12.12.1995, σ. 4.

κατά 25% που ισχύει σε ολόκληρη την εθνική επικράτεια — υπέρ των επιχειρήσεων που ασκούν τις δραστηριότητές τους σε ορισμένες περιοχές της ιταλικής επικράτειας.

(22) Ο διαφορετικός βαθμός της παρέμβασης σε συνάρτηση με το μέγεθος της επιχείρησης οφείλεται στις πιο περιορισμένες οικονομικές δυνατότητες ορισμένων επιχειρήσεων σε σχέση με άλλες και στο γεγονός ότι η συνεισφορά των επιχειρήσεων αυτών στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας είναι αναλογικά μεγαλύτερη. Οι παράμετροι αυτοί δεν αρκούν, κατά την Confindustria, για να προσδώσουν στην παρέμβαση επιλεκτικό τομεακό χαρακτήρα συνεπεία των διαδοχικών νομοθετικών διατάξεων, δυνάμει του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, κατά το μέτρο που όλοι οι τομείς της παραγωγικής δραστηριότητας τυγχάνουν της ίδιας μεταχείρισης. Τα μεγαλύτερα οφέλη υπέρ των επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών χορηγούνται σε συνάρτηση με το σκοπό της απασχόλησης και δεν παρέχουν περισσότερα πλεονεκτήματα για ορισμένες επιχειρήσεις σε σχέση με τους ανταγωνιστές τους.

(23) Σύμφωνα με την Confindustria, ο διαφορετικός βαθμός παρέμβασης σε συνάρτηση με το μέγεθος της επιχείρησης είναι εξάλλου συμβιβάσιμος, σε όλες τις περιπτώσεις, με τις εντάσεις που προβλέπονται στο κοινοτικό πλαίσιο κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις υπέρ μικρομεσαίων επιχειρήσεων⁽⁶⁾.

(24) Δεν θα ήταν δυνατό να διαχωριστούν τα τρία στοιχεία που αναφέρονται στα σημεία 12.1 και 12.3 της επιστολής της Επιτροπής, της 17ης Αυγούστου 1998⁽⁷⁾, διότι τα διάφορα χαρακτηριστικά κατ' ανάγκη αλληλεπικαλύπτονται σε κάποιο βαθμό. Στην πράξη δεν θα ήταν εύκολο να διαπιστωθεί πότε υπάρχει πρόσληψη ανέργου, αλλά ούτε και να διαχωριστεί η προϋπόθεση αυτή από την προϋπόθεση της καθαρής δημιουργίας θέσεων εργασίας.

(25) Κατά την Confindustria, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι οι συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας δεν προορίζονται για την καθαρή δημιουργία θέσεων εργασίας, επειδή ο νόμος δεν προβλέπει την υποχρέωση να αυξηθεί ο αριθμός του προσωπικού της επιχείρησης. Ο ισχυρισμός αυτός δεν μπορεί, σύμφωνα με την Confindustria, να μειώσει τη σημασία της αντικειμενικής παρατήρησης της ιταλικής αγοράς εργασίας, όπου οι συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας αποτελούν εργαλείο βασικής σημασίας.

(26) Ως προς το όριο ηλικίας της «κατηγορίας των νέων», η Confindustria παρατήρησε ότι το όριο αυτό δεν μπορεί να είναι ενιαίο για όλες τις χώρες. Τα στατιστικά στοιχεία της Eurostat σχετικά με την απασχόληση στην Ευρώπη το 1995, αποδεικνύουν όχι μόνον ότι η άποψη αυτή είναι βάσιμη, αλλά και ότι, σε σχέση με την κατηγορία ηλικιών που αμφισβητεί η Επιτροπή, η Ιταλία παρουσιάζει υψηλότερο ποσοστό ανεργίας σε σχέση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Εξάλλου, στην κατηγορία ηλικιών 29 έως 32 ετών παρατηρείται ο ίδιος αριθμός των ανέργων με την κατηγορία ηλικιών 25 έως 29 ετών: τούτο δικαιολογεί την

παρέμβαση για τη στήριξη της απασχόλησης σε όλο το φάσμα της κατηγορίας ηλικιών 25 έως 32 ετών.

Πίνακας 1

Ποσοστό ανεργίας στην Ευρώπη κατά κατηγορία ηλικιών — έτος 1995

(απόσπασμα από τα στοιχεία που παρέσχε η Confindustria)

Κατηγορία ηλικιών	Ευρώπη (μέσος όρος των 15)	Ιταλία
20-24	20,8	31,7
25-29	13,4	17,7
30-34	10,1	10,9

Πηγή: Eurostat.

(27) Η Confindustria συγκρίνει επίσης τις κατηγορίες ηλικιών 15 έως 29 ετών και 25 έως 34 ετών: κατ' αυτήν, ο ανωτέρω πίνακας δείχνει ότι ενώ στις περιφέρειες της βόρειας Ιταλίας υπάρχει σημαντική διαφορά μεταξύ του ποσοστού ανεργίας ύψους 49,7% για την κατηγορία 15 έως 24 ετών και του ποσοστού ύψους 40,4% για την κατηγορία 25 έως 34 ετών, η διαφορά αυτή είναι πολύ μικρότερη στη Νότια Ιταλία, όπου το ποσοστό ανεργίας είναι 45% για την κατηγορία 15 έως 24 ετών και 45,5% για την κατηγορία 25 έως 34 ετών. Τούτο δείχνει ότι στη Νότια Ιταλία η ανεργία παραμένει πολύ υψηλή, ακόμη και μετά την ηλικία των 25 ετών.

Πίνακας 2

Άτομα σε αναζήτηση εργασίας από 15 έως 39 ετών — ποσοστά ανά κατηγορία ηλικιών και γεωγραφική κατανομή

(Απρίλιος 1995)

	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39
Βορράς	13,0	36,7	26,0	14,4	10,0
Κέντρο	10,4	37,0	26,0	16,7	9,9
Νότος	12,3	32,7	28,6	16,9	9,5
Ιταλία	12,1	34,5	27,5	16,2	9,7

Πηγή: ISTAT.

(28) Όσον αφορά τους νέους με πανεπιστημιακό πτυχίο (κατηγορία ηλικιών 25 έως 34 ετών), η διαφορά μεταξύ του ποσοστού των ανέργων στην Ιταλία και του ευρωπαϊκού μέσου όρου είναι ακόμη υψηλότερη: ενώ ο ευρωπαϊκός μέσος όρος είναι 8,9%, το ποσοστό ανεργίας των νέων με πανεπιστημιακό πτυχίο στην Ιταλία είναι 20,4%.

⁽⁶⁾ ΕΕ C 213 της 23.7.1996, σ. 4.

⁽⁷⁾ Βλέπε υποσημείωση 1.

Πίνακας 3

Ποσοστό ανεργίας στην Ευρώπη για την κατηγορία ηλικιών 25 έως 34 ετών ανάλογα με το επίπεδο σπουδών — έτος 1995

(απόσπασμα από τα στοιχεία που παρέσχε η Confindustria)

Επίπεδο σπουδών	Ευρώπη (μέσος όρος των 15)	Ιταλία
Τριτοβάθμια εκπαίδευση	8,9	20,4
Δεύτερο επίπεδο δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης	9,6	12,8
Υποχρεωτική εκπαίδευση	17,2	14,6

Πηγή: Eurostat.

- (29) Η Confindustria καταδεικνύει στις παρατηρήσεις της ότι η ανεργία των νέων αφορά μια πολύ εκτεταμένη κατηγορία ηλικιών που πλήττει κυρίως όσους δυσκολεύονται να ενταχθούν σταθερά στην αγορά εργασίας, ακόμη και εάν έχουν πτυχίο πανεπιστημίου. Πρόκειται για μια κατάσταση που αφορά κυρίως το Mezzogiorno και για την οποία το όριο ηλικίας των 25 ετών είναι πολύ περιοριστικό.
- (30) Οι συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας αποσκοπούν να παράσχουν τεχνικές και θεωρητικές γνώσεις για να προωθήσουν την ένταξη των εργαζομένων στην αγορά εργασίας. Η απουσία ευελιξίας στην εφαρμογή του πλαισίου κανόνων σε ό,τι αφορά τον ορισμό της «κατηγορίας των νέων» φαίνεται ανεξήγητη. Η Confindustria αμφισβητεί τα επιχειρήματα που χρησιμοποίησε η Επιτροπή, η οποία θεωρεί ως ενίσχυση λειτουργίας το καθεστώς των συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας. Υπογραμμίζει την απουσία συσχετισμού μεταξύ του (ενδεχόμενου) αποκλεισμού ενός μέρους των δικαιούχων (όσων είναι μεγαλύτεροι από 25 ετών) από την «κατηγορία των νέων» και του γεγονότος ότι οι συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας δεν έχουν τον απαιτούμενο προορισμό και συνεπώς είναι ενισχύσεις λειτουργίας.
- (31) Η Confindustria επισημαίνει επίσης ότι ορισμένες κοινωνιολογικές έρευνες δείχνουν ότι οι νέοι ηλικίας 29 έως 32 ετών αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα προβλήματα ένταξης στην αγορά εργασίας, διότι οι εργοδότες κατά κανόνα προτιμούν να προσλαμβάνουν νεότερους υποψηφίους, όταν έχουν τα ίδια επαγγελματικά προσόντα. Πρόκειται, τόσο για τους μεν, όσο και για τους δε, για την αναζήτηση της πρώτης θέσης εργασίας: οι νέοι που έχουν πτυχίο πανεπιστημίου, δηλαδή αυτοί που, αφού τελειώσουν τις σπουδές τους, θέλουν να ενταχθούν στην αγορά εργασίας, στην Ιταλία είναι συχνά μεγαλύτεροι από 25 ετών. Η περίοδος των πανεπιστημιακών σπουδών ολοκληρώνεται, κατά μέσον όρο, μεταξύ των 23 και των 25 ετών και οι άνδρες πρέπει επιπλέον να εκπληρώσουν τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις. Τα στατιστικά στοιχεία που υπέβαλε η Confindustria δείχνουν ότι το 75% των ιταλών φοιτητών αποκτούν το πτυχίο τους μετά την ηλικία των 25 ετών και το 50% αυτών δεν αποκτούν το δίπλωμά τους πριν από την ηλικία των 26,8 ετών.
- (32) Τα στατιστικά στοιχεία σχετικά με το μέσο χρόνο αναζήτησης εργασίας δείχνουν ότι το φαινόμενο της ανεργίας των νέων δεν περιορίζεται σε όσους έχουν ηλικία

μικρότερη των 25 ετών, καθότι ο αριθμός των ανέργων ηλικίας 25 έως 32 ετών είναι αντίστοιχος με τον αριθμό των ανέργων ηλικίας κάτω των 25 ετών.

Πίνακας 4

Κατανομή κατά ηλικία των πτυχιούχων πανεπιστημίου («Laureati» στην Ιταλία) (1995)

(απόσπασμα από τα στοιχεία που παρέσχε η Confindustria)

Χώρα	Ηλικία στο 25ο εκατοστημόριο	Διάμεση ηλικία	Ηλικία στο 75ο εκατοστημόριο	Κανονική ηλικία
Αυστρία	25,6	27,3	29,6	22-25
Βέλγιο (Φλαμανδική Κοινότητα)	20,5	22,0	23,3	22-24
Δανία	26,5	28,2	30,5	25-27
Φινλανδία	26,1	27,6	29,9	25-26
Ισλανδία	24,7	26,0	28,0	25,0
Ιταλία	25,5	26,8	28,7	23,0
Κάτω Χώρες	23,8	25,3	28,0	23,0
Νέα Ζηλανδία	21,7	22,7	24,7	23,0
Νορβηγία	23,8	25,2	27,5	24,0
Ισπανία	23,9	25,3	41,0	23,0
Σουηδία	25,3	26,3	29,4	23-24

Πηγή: ΟΟΣΑ.

- (33) Η Confindustria διευκρίνισε επίσης ότι ο μέσος χρόνος αναζήτησης εργασίας αυξάνεται με την ηλικία. Τούτο ισχύει ιδιαίτερα για τους πτυχιούχους πανεπιστημίου, οι οποίοι παραμένουν στην ανεργία επί δεκατέσσερις μήνες, όταν emπίπτουν στην κατηγορία ηλικιών 15 έως 24 ετών, 20 μήνες, όταν emπίπτουν στην κατηγορία ηλικιών 25 έως 29 ετών, και 37 μήνες, όταν emπίπτουν στην κατηγορία ηλικιών 30 έως 39 ετών. Όσον αφορά το σύνολο των ατόμων που αναζητούν εργασία, η διάρκεια της ανεργίας είναι 24 μήνες μεταξύ των 15 και των 24 ετών. Πέραν της ηλικίας αυτής, η διάρκεια της ανεργίας αυξάνεται σε 36 μήνες μεταξύ των 25 και των 29 ετών και σε 37 μήνες μεταξύ των 30 και των 39 ετών.

Πίνακας 5

Άτομα σε αναζήτηση εργασίας κατά κατηγορία ηλικιών και διάρκεια της αναζήτησης — μέσος όρος για το 1997

(απόσπασμα των στοιχείων που παρέσχε η Confindustria)

(σε χιλιάδες)

Διάρκεια της αναζήτησης	Κατηγορία 15-24	Κατηγορία 25-29
Λιγότερο του 1 μηνός	55	27
Από 2 έως 3 μήνες	79	39

Διάρκεια της αναζήτησης	Κατηγορία 15-24	Κατηγορία 25-29
Από 4 έως 5 μήνες	51	33
Από 6 έως 11 μήνες	146	69
Από 12 έως 13 μήνες	245	116
24 μήνες και πλέον	432	353
Δεν υπάρχουν στοιχεία	19	14
Σύνολο	1 038	652

Πηγή: ISTAT.

Πίνακας 6

Μέσος αριθμός μηνών αναζήτησης εργασίας κατ' άτομο (1997)

(απόσπασμα των στοιχείων που παρέσχε η Confindustria)

Κατηγορία ηλικίας	Πτυχιούχοι πανεπιστημίου (Laurea)/διδασκτορικό	Σύνολο
15-24	14	24
25-29	20	36
30-39	37	37
40-49	34	34
50 και πλέον	30	32

Πηγή: ISTAT.

(34) Τα στατιστικά στοιχεία που παρέσχε η Confindustria σχετικά με τους κατόχους πανεπιστημιακού πτυχίου το 1992, δείχνουν ότι τρία χρόνια μετά την απόκτηση του διπλώματος άνω του 50% των πτυχιούχων πανεπιστημίου δεν είχαν αποκτήσει ακόμη σταθερή εργασία, ενώ το 23% αναζητούσε ακόμη εργασία. Τα στοιχεία δείχνουν επίσης ότι το 93% των νέων κάτω των 24 ετών και το 45,7% των νέων από 25 έως 34 ετών ζουν ακόμη στο πατρικό τους σπίτι. Κατά την Confindustria, εξάγεται το συμπέρασμα ότι η μη ανεύρεση εργασίας αποτελεί εμπόδιο για την αυτονομία των νέων που έχουν υπερβεί την ηλικία των 25 ετών.

(35) Ως προς την επιλεκτικότητα των εν λόγω μέτρων, η Confindustria εκτιμά ότι η αιτιολόγηση της αδυναμίας εφαρμογής των περιφερειακών παρεκκλίσεων από την Επιτροπή περιέχει αντιφάσεις. Εάν η Επιτροπή θεωρεί ότι η ενίσχυση συνίσταται στο πρόσθετο πλεονέκτημα που παρέχεται για τις συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας που συνάπτουν οι επιχειρήσεις οι οποίες βρίσκονται σε μειονεκτούσες περιφέρειες, δεν θα μπορούσε να απορρίψει την εφαρμογή της περιφερειακής παρέκκλισης στο εν λόγω μέτρο λόγω του γενικευμένου χαρακτήρα του. Δεδομένου ότι η ενίσχυση αντιπροσωπεύεται από το υπερβάλλον τμήμα της ενίσχυσης με περιφερειακό χαρακτήρα σε σχέση με το

γενικό μέτρο, ο ισχυρισμός της Επιτροπής⁽⁸⁾ ότι οι ενισχύσεις δεν περιορίζονται στις περιοχές που είναι επιλέξιμες για την παρέκκλιση, καθότι εφαρμόζονται σε ολόκληρη την εθνική επικράτεια, δεν έχει λογική συνέπεια. Συνεπώς, η εξέταση των παρεκκλίσεων που προβλέπει η συνθήκη θα έπρεπε να αφορά το συγκεκριμένο στοιχείο του οφέλους.

(36) Η Confindustria επισημαίνει επίσης ότι δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένοι οι ισχυρισμοί που προβάλλει η Επιτροπή, κατά τους οποίους τα μέτρα δεν αρκούν για την αντιμετώπιση των διαρθρωτικών μειονεκτημάτων των λιγότερο ανεπτυγμένων περιφερειών. Εάν θεωρηθεί ότι τα παρεχόμενα οφέλη πρέπει να εξεταστούν βάσει της παρέκκλισης που προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 και όχι βάσει του πλαισίου κανόνων για τις ενισχύσεις στην απασχόληση, η Confindustria θεωρεί ότι δεν υπάρχει λόγος να μην εφαρμοστεί η παρέκκλιση στην ενίσχυση που χορηγείται εφόσον πραγματοποιείται ένα πρόγραμμα επαγγελματικής εκπαίδευσης πολύ δαπανηρό και του οποίου η ένταση διαμορφώνεται σε συνάρτηση με τη σοβαρότητα των προς αντιμετώπιση διαρθρωτικών προβλημάτων.

(37) Η δέσμευση του εργοδότη να υλοποιήσει δραστηριότητα επαγγελματικής εκπαίδευσης αποτελεί αντιστάθμιση της χορηγούμενης ενίσχυσης⁽⁹⁾. Πρόκειται για συνεισφορά που δεν σχετίζεται με την αρχική επένδυση, αλλά συγκεκριμενοποιείται στη διάθεση χρηματικών πόρων και στην παροχή οργανωτικής υποδομής για την πραγματοποίηση των μαθημάτων επαγγελματικής εκπαίδευσης. Το πλαίσιο κανόνων για τις ενισχύσεις στην απασχόληση προβλέπει ότι η χορήγηση ενίσχυσης συνοδεύεται από δραστηριότητα επαγγελματικής εκπαίδευσης ή επανεξειδίκευσης του προσλαμβανόμενου εργαζόμενου.

(38) Σύμφωνα με την Confindustria, δεν δικαιολογούνται επαρκώς οι αμφιβολίες που εξέφρασε η Επιτροπή, κατά την οποία «οι ενισχύσεις δεν μπορούν να επωφεληθούν από τις περιφερειακές παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ), καθότι δεν πρόκειται για επενδυτικές ενισχύσεις». Δεδομένου ότι τούτο αναφέρεται ως νομική βάση στο σημείο 20 του πλαισίου κανόνων για τις ενισχύσεις στην απασχόληση, η Confindustria δεν κατανοεί τους λόγους για τους οποίους τα υπό εξέταση μέτρα δεν θα μπορούσαν να επωφεληθούν από την παρέκκλιση βάσει της διάταξης αυτής, μόνον επειδή δεν αποτελούν επενδυτικές ενισχύσεις. Εξάλλου, στη συγκεκριμένη περίπτωση η αρχική επένδυση έχει αντικατασταθεί από τη δέσμευση του εργοδότη να παράσχει χρηματικούς πόρους και οργανωτική υποδομή.

III.2. Ενισχύσεις για τη μετατροπή των συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας σε συμβάσεις αορίστου χρόνου

(39) Όσον αφορά τις ενισχύσεις για τη μετατροπή των συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, η Confindustria αμφισβητεί

⁽⁸⁾ Σημείο 12.6 της επιστολής της Επιτροπής, της 17ης Αυγούστου 1998 (βλέπε υποσημείωση 1).

⁽⁹⁾ Για να στηριχτεί τη θέση αυτή η Confindustria αναφέρει την απόφαση του Δικαστηρίου, της 17ης Σεπτεμβρίου 1980, Philip Morris κατά Επιτροπής, υπόθεση 730/79, Συλλογή 1980, σ. 2671.

το γεγονός ότι θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως ενισχύσεις λειτουργίας. Ως προς την επιχειρηματολογία της, παραπέμπει στις ίδιες παρατηρήσεις που υπέβαλε σχετικά με τις συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας (βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 20-38).

IV. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

IV.1. Συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας

- (40) Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, οι συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας αποτελούν ένα από τα σημαντικότερα μέσα πρόσβασης στην αγορά εργασίας, ένα ουσιώδες στοιχείο της στρατηγικής της κυβέρνησης για την καταπολέμηση της ανεργίας και την προώθηση της πρόσληψης ατόμων ηλικίας 16 έως 32 ετών. Εξάλλου, το μέσο αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό στις περιοχές της νότιας Ιταλίας που χαρακτηρίζονται από σοβαρά προβλήματα ανεργίας.

Οι ιταλικές αρχές διευκρινίζουν ότι οι συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας έχουν ως στόχο την προώθηση της ένταξης ή της επανένταξης στην αγορά εργασίας ατόμων τα οποία, λόγω της ηλικίας τους ή άλλων ιδιαίτερων συνθηκών, αντιμετωπίζουν προβλήματα ένταξης.

- (41) Όσον αφορά την κατηγορία ηλικιών 16 έως 25 ετών, οι ιταλικές αρχές εκτιμούν ότι δεν υπάρχουν προβλήματα ασυμψιβασιμότητας του εν λόγω μέτρου με τη συνθήκη, διότι η εν λόγω κατηγορία πρέπει να θεωρηθεί ως μειονεκτούσα. Ως εκ τούτου, δεν απαιτείται να πληρούται ο όρος της καθαρής δημιουργίας θέσεων εργασίας σε σχέση με μια περίοδο αναφοράς.
- (42) Οι ιταλικές αρχές δικαιολογούν επίσης την εφαρμογή των υπό εξέταση μέτρων στην κατηγορία ηλικιών 26 έως 32 ετών, ανάγοντάς την σε κατηγορίες που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα προβλήματα: τα άτομα που ανήκουν στην εν λόγω κατηγορία ηλικιών είναι είτε μακροχρόνια άνεργοι είτε μπορούν να εξομοιωθούν με τους νέους κάτω των 26 ετών, λόγω της κατάστασης της απασχόλησης που επικρατεί στην Ιταλία.
- (43) Για να υποστηρίξουν το επιχειρήμα αυτό οι ιταλικές αρχές υπογραμμίζουν ότι, σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία για τα έτη 1994-1996, η κατηγορία ηλικιών 25 έως 32 ετών εμφανίζει σε εθνικό επίπεδο ποσοστό ατόμων εγγεγραμμένων στους καταλόγους για την απασχόληση (liste di

collocamento) ύψους 34,3% το 1994, 33,1% το 1995 και 32,8% το 1996. Ως προς το Mezzogiorno, η αναλογία αυτή είναι υψηλότερη και τα αντίστοιχα ποσοστά ανέρχονται σε 39, 37 και 36,4%. Σύμφωνα με αυτά τα στατιστικά στοιχεία, τα ποσοστά των ατόμων που είναι εγγεγραμμένα στους καταλόγους για την απασχόληση (liste di collocamento) για την κατηγορία ηλικιών 19 έως 24 ετών είναι χαμηλότερα από ό,τι για την κατηγορία 25 έως 32 ετών και ανέρχονται σε 31,7, 31,1 και 30,8% για τα ίδια έτη. Με επιστολή της 5ης Μαρτίου 1999, οι ιταλικές αρχές υπέβαλαν τα στοιχεία αυτά σχετικά με την κατηγορία ηλικιών 25 έως 32 ετών (πίνακας 7).

Πίνακας 7

Ποσοστό εγγεγραμμένων στους καταλόγους για την απασχόληση (liste di collocamento) — κατηγορία ηλικιών 25-32 ετών

(στοιχεία που υπέβαλαν οι ιταλικές αρχές)

	Ιταλία	Mezzogiorno
1994	34,3	39
1995	33,1	37
1996	32,8	36,4

Πηγή: Επαρχιακό γραφείο εργασίας.

- (44) Οι ιταλικές αρχές περιέγραψαν επίσης την κατάσταση των νέων που έχουν πανεπιστημιακό πτυχίο, για τους οποίους η μέση ηλικία πρόσβασης στην εργασία είναι υψηλή (27 έτη) και παρουσιάζει συσσώρευση στην κατηγορία ηλικιών 30 έως 34 ετών. Με επιστολή της 5ης Μαρτίου 1999, οι ιταλικές αρχές διευκρίνισαν ότι ηλικία πρόσβασης στην εργασία είναι η ηλικία κατά την πρώτη πρόσληψη (ο χρόνος πρόσβασης στην εργασία είναι η περίοδος που μεσολαβεί από την απόκτηση του πανεπιστημιακού πτυχίου μέχρι την πρώτη πρόσληψη). Οι ιταλικές αρχές υπογραμμίζουν επίσης ότι το πανεπιστημιακό πτυχίο δεν παρέχει τη δυνατότητα άσκησης των επαγγελμάτων για τα οποία απαιτούνται κρατικές εξετάσεις. Το 42,3% των πτυχιούχων πανεπιστημίου είναι ηλικίας 27 έως 34 ετών, το 4,4% είναι ηλικίας μεγαλύτερης των 35 ετών και το 15,8% είναι ηλικίας 23 έως 24 ετών. Κατά το χρόνο πραγματοποίησης της έρευνας, το 33,3% των πτυχιούχων δεν εργάζονταν. Στο Mezzogiorno το ποσοστό αυτό είναι 46,6%.

Πίνακας 8

Ηλικία απόκτησης του πανεπιστημιακού πτυχίου μακρού κύκλου σπουδών (laurea) — 1995

(απόσπασμα των στοιχείων που υπέβαλαν οι ιταλικές αρχές)

Ηλικία	< 23	24	25	26	27	28	29	30—34	35-39	> 40	Σύνολο
%	4,0	11,8	18,8	18,7	14,3	10,2	6,5	11,3	2,7	1,7	100

Πηγή: Istat.

(45) Πάντοτε σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, στην κατηγορία 25 έως 39 ετών το ποσοστό ανεργίας των πτυχιούχων πανεπιστημίου είναι 12,4%, δηλαδή μεγαλύτερο από το ποσοστό ανεργίας των ατόμων της ίδιας ηλικίας που έχουν μόνον απολυτήριο γυμνασίου (10,9%) ή λυκείου (10,8%), τα οποία εξάλλου έχουν περισσότερο χρόνο για να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα της πρώτης ένταξης στην αγορά εργασίας. Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, το υψηλότερο ποσοστό ανεργίας για τους πτυχιούχους πανεπιστημίου οφείλεται κυρίως στα αρχικά προβλήματα ένταξης στην αγορά εργασίας. Στις περιφέρειες του Νότου τα προβλήματα αυτά επιδεινώνονται από τις περιορισμένες επαγγελματικές προοπτικές και τη δυσκολότερη μετάβαση από το σχολείο στην εργασία. Στις περιφέρειες αυτές το ποσοστό ανεργίας των αποφοίτων πανεπιστημίου είναι ωστόσο χαμηλότερο απ' ό,τι των αποφοίτων λυκείου (17,4% έναντι 20,7%).

Πίνακας 9

Ποσοστό ανεργίας στην κατηγορία 25-39 ετών ανάλογα με τον τίτλο σπουδών

(απόσπασμα των στοιχείων που υπέβαλαν οι ιταλικές αρχές)

	Ιταλία	Mezzogiorno
Πτυχίο πανεπιστημίου μακρού κύκλου σπουδών (laurea)	12,4	17,4
Απολυτήριο γυμνασίου	10,9	20,7
Απολυτήριο λυκείου	10,8	20,7

Πηγή: ISTAT.

(46) Οι ιταλικές αρχές επισημαίνουν ότι η περίοδος αναζήτησης εργασίας είναι ιδιαίτερα μεγάλη για τα άτομα ηλικίας 25 έως 39 ετών και ότι τα στοιχεία αυτά δείχνουν ανοδική τάση κατά την περίοδο 1995-1997.

Πίνακας 10

Μέσος αριθμός μηνών αναζήτησης εργασίας κατ' άτομο (1997)

(απόσπασμα των στοιχείων που υπέβαλαν οι ιταλικές αρχές)

Κατηγορία ηλικιών	1995	1996	1997
15-24	22	23	24
25-29	33	34	36
30-39	33	36	37
40-49	31	34	34
50 και άνω	30	31	32
Μέσος όρος	28	30	32

Πηγή: Istat.

(47) Από άλλα στατιστικά στοιχεία που υπέβαλαν οι ιταλικές αρχές προκύπτει ότι στη νότια Ιταλία ο απαραίτητος χρόνος αναζήτησης εργασίας για τους πτυχιούχους πανεπιστημίου αυξήθηκε από 36,3 μήνες το 1995 σε 39 μήνες το 1996 και σε 44,3 μήνες το 1997. Σε εθνικό επίπεδο, ο χρόνος αυτός ήταν 26,8 μήνες το 1995, 27,9 μήνες το 1996 και 28,3 μήνες το 1997.

(48) Η «Secondo rapporto sulla condizione giovanile» («Δεύτερη έκθεση σχετικά με την κατάσταση των νέων») για το έτος 1997, η οποία δημοσιεύθηκε από το Istituto Nazionale di Statistica (Istat), δείχνει ότι στην κατηγορία 15 έως 24 ετών το 65% των ανέργων δηλώνει ότι ο απαραίτητος χρόνος αναζήτησης εργασίας είναι μεγαλύτερος του ενός έτους (μακροχρόνια ανεργία), ενώ το 14 και το 19% δηλώνει ότι αναζήτησε εργασία επί έξι έως έντεκα μήνες ή λιγότερο από έξι μήνες. Σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά, η μακροχρόνια ανεργία πλήττει το 46% του συνόλου των ανέργων που έχασαν την εργασία τους και το 74% των ατόμων που αναζητούν για πρώτη φορά εργασία. Για την κατηγορία 24 έως 34 ετών, το ποσοστό μακροχρόνιας ανεργίας είναι 78%, ενώ το 15% των ανέργων δηλώνει ότι η αναζήτηση εργασίας διήρκεσε λιγότερο από έξι μήνες και το 11% από έξι έως έντεκα μήνες. Στην περίπτωση αυτή η μακροχρόνια ανεργία πλήττει το 55% του συνόλου των ανέργων που έχουν χάσει την εργασία τους και το 86% των ατόμων που αναζητούν για πρώτη φορά εργασία.

(49) Οι ιταλικές αρχές υπέβαλαν επίσης στατιστικά στοιχεία σχετικά με τους άγαμους, για να αποδείξουν την παραμονή των νέων στο πατρικό τους σπίτι και για να ενισχύσουν την άποψή τους ότι τα όρια ηλικίας της «κατηγορίας των νέων» πρέπει να ανεβούν. Τα αποτελέσματα της επεξεργασίας των στατιστικών στοιχείων δείχνουν ότι για την κατηγορία 15 έως 24 ετών οι άγαμοι είναι το 29,2% του πληθυσμού κατά τα έτη 1995, 1996 και 1997. Εάν διευρυνθεί η «κατηγορία των νέων» μέχρι τα 34 έτη, τα ποσοστά αυτά γίνονται αντίστοιχα 36,6% /1995), 37,1% (1996) και 37,4% (1997).

(50) Σύμφωνα με έρευνα του Censis (32η έκθεση σχετικά με την κοινωνική κατάσταση της χώρας 1998), η σημασία της οικογένειας είναι ουσιώδης για την αντιμετώπιση των προβλημάτων των μελών της σε ό,τι αφορά το διαθέσιμο εισόδημα και την απασχόληση. Το 1995, το 87% των νέων ηλικίας 20 έως 24 ετών ζούσε ακόμη με τους γονείς του, όπως και το 56% των νέων ηλικίας 25 έως 29 ετών.

Πίνακας 11

Ποσοστό αγάμων επί του συνολικού πληθυσμού

(απόσπασμα από τα στοιχεία που υπέβαλαν οι ιταλικές αρχές)

Κατηγορία ηλικιών	1995	1996	1997
≤ 14	15,3	15,3	15,3
15-19	6,7	6,7	6,7
20-24	7,2	7,2	7,2

Κατηγορία ηλικιών	1995	1996	1997
25-29	5,2	5,5	5,7
30-34	2,2	2,4	2,5

Πηγή: Istat.

- (51) Οι ιταλικές αρχές επισημαίνουν ότι το ποσοστό ανεργίας κατά το 1995 είναι πολύ υψηλό στο Νότο και στα νησιά. Για την κατηγορία 25 έως 39 ετών, το ποσοστό ανεργίας υπερβαίνει το 50% και για τις ακόλουθες κατηγορίες είναι πολύ υψηλότερο απ' ό,τι στο Βορρά και στο Κέντρο.

Πίνακας 12

Ποσοστό ανεργίας κατά κατηγορία ηλικίας και περιφέρεια (Βορράς, Κέντρο, Mezzogiorno και νησιά) (1995)

(απόσπασμα από τα στοιχεία που υπέβαλαν οι ιταλικές αρχές)

Περιφέρεια	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39
Βορράς	24,2	18,1	8,9	5,2	4,1
Κέντρο	34,9	33,7	17,2	9,8	6,4
Νότος και νησιά	56,4	55,0	34,0	21,1	13,3

Πηγή: Υπουργείο Εργασίας.

- (52) Κατά τα έτη 1996 και 1997 η κατάσταση ήταν ανάλογη, με υψηλότερα ποσοστά ανεργίας στη Νότια Ιταλία. Ακόμη

και η εξέλιξη στο χρόνο είναι διαφορετική μεταξύ του Βορρά, του Κέντρου και του Νότου. Στις περιφέρειες του Βορρά παρατηρείται σταθερή μείωση της ανεργίας στις κατηγορίες 15 έως 19 ετών (24,2% το 1995 και 22,7% το 1997) και 20 έως 24 ετών (18,1% το 1995 και 17,3% το 1997). Η Κεντρική Ιταλία χαρακτηρίζεται από αύξηση της ανεργίας στην κατηγορία 25 έως 29 ετών, ενώ για τις περιφέρειες της Νότιας Ιταλίας το ποσοστό μειώνεται μόνο στην κατηγορία 15 έως 19 ετών. Το ποσοστό ανεργίας στην κατηγορία 24 έως 29 ετών, για παράδειγμα, αυξήθηκε από 34% το 1995 σε 36,5% το 1997.

- (53) Οι ιταλικές αρχές διευκρίνισαν επίσης ότι οι έρευνες που δημοσιεύθηκαν στη «Secondo rapporto sulla condizione giovanile» δείχνουν ότι επί συνόλου 2 805 000 ατόμων που αναζητούσαν εργασία το 1997, το 37% ανήκει στην κατηγορία 15 έως 24 ετών και το 38% στην κατηγορία 25 έως 34 ετών. Συνολικά, το 75% των ατόμων που αναζητούν εργασία ανήκουν στην κατηγορία 15 έως 34 ετών. Είναι χαρακτηριστικό ότι το 54% των ανέργων ηλικίας 15 έως 34 ετών αναζητούν την πρώτη τους εργασία.

- (54) Οι ιταλικές αρχές υπέβαλαν επίσης στοιχεία σχετικά με την κατανομή των ποσοστών ανεργίας κατά κατηγορία ηλικίας, επίπεδο σπουδών και περιφέρεια. Διευκρίνισαν ότι στις περιφέρειες του Βορρά και του Κέντρου το ποσοστό ανεργίας δεν παρουσιάζει σημαντικές διαφοροποιήσεις ανάλογα με το επίπεδο σπουδών, ενώ στις περιφέρειες του Νότου παρατηρούνται πιο αισθητές διαφορές: το ποσοστό ανεργίας ανέρχεται σε 12,5% για όσους κατέχουν διδακτορικό δίπλωμα ή εξειδίκευση έναντι 34% για τους αποφοίτους λυκείου με ή χωρίς δικαίωμα πρόσβασης στο πανεπιστήμιο.

Πίνακας 13

Κατανομή ποσοστού ανεργίας κατά κατηγορία ηλικίας και επίπεδο σπουδών στη Νότια Ιταλία (1995)

(στοιχεία που υπέβαλαν οι ιταλικές αρχές)

Κατηγορία ηλικίας	Διδακτορικό ή εξειδίκευση	Πτυχίο πανεπιστημίου μακρού κύκλου σπουδών (laurea)	Πτυχίο πανεπιστημίου βραχέος κύκλου σπουδών (laurea breve)	Απόφοιτοι λυκείου με πρόσβαση στο πανεπιστήμιο	Απόφοιτοι λυκείου χωρίς πρόσβαση στο πανεπιστήμιο	Απολυτήριο γυμνασίου	Απολυτήριο δημοτικού	Σύνολο
15-19	0,0	0,0	0,0	44,2	25,5	20,0	22,2	24,2
20-24	0,0	25,0	25,0	24,5	15,3	13,9	12,0	18,1
25-29	0,0	23,9	12,5	7,9	7,4	7,5	12,8	8,9
30-34	0,0	7,9	6,7	3,7	4,7	5,4	9,3	5,1
35-39	0,0	2,5	0,0	2,5	3,5	5,1	6,9	4,0
Σύνολο	0,0	10,6	8,3	10,2	9,1	8,8	9,9	9,5

Πηγή: Υπουργείο Εργασίας.

- (55) Οι ιταλικές αρχές υπογραμμίζουν ότι η εξέλιξη των ποσοστών ανεργίας στο χρόνο υπήρξε ανοδική κατά τα έτη 1995, 1996 και 1997, με εντονότερες ανοδικές τάσεις στο Κέντρο και στο Νότο. Επιπλέον, στο Νότο τα ποσοστά ανεργίας διαφοροποιούνται περισσότερο ανάλογα με το επίπεδο σπουδών.
- (56) Οι ιταλικές αρχές παρατηρούν επίσης ότι η δραστηριότητα επαγγελματικής εκπαίδευσης, που είναι υποχρεωτική στο πλαίσιο των συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας, πρέπει να θεωρηθεί ως αντιστάθμιση που απαιτείται από τις επιχειρήσεις. Η δραστηριότητα αυτή δεν περιορίζεται στον ελάχιστο αριθμό ωρών που προβλέπει ο νόμος, αλλά επεκτείνεται και στη μαθητεία στη θέση εργασίας. Οι ιταλικές αρχές παρατηρούν επίσης ότι σε πολλές περιπτώσεις οι ενισχύσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης ή επανεξειδίκευσης δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1, τυγχάνουν ευνοϊκής αξιολόγησης από την Επιτροπή.
- (57) Στο πλαίσιο αυτό, οι ιταλικές αρχές υπέβαλαν στοιχεία σχετικά με τον υπολογισμό του κόστους της επαγγελματικής εκπαίδευσης και της επίπτωσής του στα οφέλη προς τους εργαζομένους: επί ανώτατου οφέλους (υπολογιζόμενου βάσει της μείωσης των εργοδοτικών εισφορών κατά 100%) ετησίως ανά εργαζόμενο ύψους 11 282 256 ιταλικών λιρών (5 826,80 ευρώ), το κατ' εκτίμηση κόστος της επαγγελματικής εκπαίδευσης ανέρχεται σε 1 575 000 ιταλικές λίρες (813,42 ευρώ). Στο ποσό αυτό πρέπει επίσης να προστεθεί το κόστος της επαγγελματικής εκπαίδευσης που παρέχεται κατά την εργασία.
- (58) Όσον αφορά την επέκταση του ορίου ηλικίας πέραν των 32 ετών από τις περιφερειακές αρχές, οι ιταλικές αρχές αναφέρουν ότι η κατάσταση έχει ως εξής: 35 έτη στην περιφέρεια Λάτσιο, 38 στην Καλαβρία, 40 στην Καμπανία, στο Αμπρούτσι και στη Σαρδηνία, 45 στη Μπαζιλικατά, στο Μολίξε, στην Πούλια και στη Σικελία.
- (59) Τέλος, οι ιταλικές αρχές υπογραμμίζουν τον προσωρινό χαρακτήρα της ενίσχυσης, που μπορεί να διαρκέσει μέχρι δύο χρόνια κατ' ανώτατο όριο.

IV.2 Ενισχύσεις για τη μετατροπή των συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης σε συμβάσεις αορίστου χρόνου

- (60) Οι ιταλικές αρχές παρατηρούν ότι το καθεστώς ενισχύσεων συνάδει με την ευνοϊκή κοινοτική στάση έναντι της διατήρησης των δημιουργούμενων θέσεων εργασίας. Η σταθεροποίηση των συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας ισοδυναμεί με την καθαρή δημιουργία θέσεων εργασίας κατά το μέτρο που η εν λόγω μετατροπή καθιστά σταθερές τις επισφαλείς θέσεις εργασίας. Οι εργαζόμενοι που προσλαμβάνονται μέσω σύμβασης επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας δεν πρέπει να υπολογίζονται στο προσωπικό της επιχείρησης για να εξακριβωθεί η πραγματική δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Επιπλέον, οι ιταλικές

αρχές παρατηρούν ότι εάν δεν υπήρχαν αυτά τα μέτρα, οι εργοδότες θα κατέφευγαν σε άλλες μορφές συμβάσεων ορισμένου χρόνου.

- (61) Οι ιταλικές αρχές παρατηρούν εξάλλου ότι η ερμηνεία αυτή έχει επικυρωθεί από την Επιτροπή κατά την έγκριση του καθεστώτος ενισχύσεων που θεσπίζει ο περιφερειακός νόμος (Σικελία) αριθ. 30 της 7ης Αυγούστου 1997⁽¹⁰⁾.

V. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

V.1 Συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας

V.1.a) Αξιολόγηση του χαρακτήρα ενίσχυσης των μέτρων που προβλέπονται στις συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας

- (62) Οι συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας, όπως διέπονταν από το νόμο αριθ. 863/84, δεν αποτελούσαν ενίσχυση δυνάμει του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, αλλά γενικό μέτρο. Ειδικότερα, τα προβλεπόμενα οφέλη εφαρμόζονταν κατά τρόπο ενιαίο, αυτόματο, χωρίς διακρίσεις και βάσει αντικειμενικών κριτηρίων σε όλες τις επιχειρήσεις.
- (63) Οι τροποποιήσεις που επέφερε στο καθεστώς αυτό το 1990 ο νόμος αριθ. 407/90 άλλαξαν το χαρακτήρα των μέτρων. Οι νέες διατάξεις εισήγαγαν διαφοροποιήσεις των χορηγούμενων μειώσεων, ανάλογα με τον τόπο εγκατάστασης της αποδέκτριας επιχείρησης και τον τομέα στον οποίο ανήκει η τελευταία. Ως εκ τούτου, ορισμένες επιχειρήσεις λαμβάνουν μεγαλύτερες μειώσεις από αυτές που χορηγούνται σε άλλες ανταγωνιστικές επιχειρήσεις.
- (64) Οι επιλεκτικές μειώσεις που ευνοούν ορισμένες επιχειρήσεις σε σχέση με άλλες στο ίδιο κράτος μέλος, ανεξαρτήτως εάν η επιλεκτικότητα αυτή εφαρμόζεται σε ατομικό, περιφερειακό ή τομεακό επίπεδο, αποτελούν, σε ό,τι αφορά το υπερβάλλον τμήμα της ενίσχυσης, κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, που στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό και μπορούν να επηρεάσουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.

Πράγματι, το εν λόγω υπερβάλλον τμήμα ωφελεί τις επιχειρήσεις που λειτουργούν σε ορισμένες περιοχές της ιταλικής επικράτειας. Ευνοεί τις εν λόγω επιχειρήσεις κατά το μέτρο που δεν χορηγείται στις επιχειρήσεις εκτός των περιοχών αυτών.

- (65) Η εν λόγω ενίσχυση στρεβλώνει τον ανταγωνισμό, δεδομένου ότι ενισχύει την οικονομική θέση και τις δυνατότητες δράσης των αποδεκτριών επιχειρήσεων σε σχέση με τους ανταγωνιστές τους που δεν λαμβάνουν την ενίσχυση. Κατά το μέτρο που το ίδιο ισχύει και στο πλαίσιο των ενδο-

⁽¹⁰⁾ Κρατική ενίσχυση N 692/97.

κοινοτικών συναλλαγών, οι τελευταίες επηρεάζονται επίσης από την ενίσχυση.

- (66) Ειδικότερα, οι εν λόγω ενισχύσεις στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό και επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών, κατά το μέτρο που οι αποδέκτριες επιχειρήσεις εξάγουν ένα μέρος της παραγωγής τους σε άλλα κράτη μέλη. Ομοίως, κατά το μέτρο που οι εν λόγω επιχειρήσεις δεν πραγματοποιούν εξαγωγές, η εθνική παραγωγή ευνοείται διότι περιορίζονται οι δυνατότητες των επιχειρήσεων που είναι εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη να εξάγουν τα προϊόντα τους στην ιταλική αγορά⁽¹¹⁾.
- (67) Για τους ανωτέρω λόγους, τα υπό εξέταση μέτρα καταρχήν απαγορεύονται από το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης και από το άρθρο 62 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ και μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμα με την κοινή αγορά, μόνον εφόσον μπορούν να επωφεληθούν από την εφαρμογή μιας εκ των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στις εν λόγω συνθήκες.
- (68) Όσον αφορά τις τυπικές υποχρεώσεις, το εν λόγω καθεστώς έπρεπε να είχε κοινοποιηθεί στην Επιτροπή από το στάδιο του σχεδίου, όπως προβλέπει το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης. Δεδομένου ότι οι ιταλικές αρχές δεν το κοινοποίησαν κατά τα ανωτέρω, οι εν λόγω ενισχύσεις είναι παράνομες βάσει του κοινοτικού δικαίου, καθότι δεν τηρήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης και μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά, μόνον εφόσον μπορούν να επωφεληθούν από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στις εν λόγω συνθήκες.

V.1.β) Αξιολόγηση του συμβιβάσιμου των συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας

- (69) Αφού εξακριβώθηκε ο χαρακτήρας κρατικής ενίσχυσης των υπό εξέταση μέτρων, σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει εάν οι εν λόγω ενισχύσεις μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά, κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 2 και 3 της συνθήκης.
- (70) Ως προς τη δυνατότητα εφαρμογής των παρεκκλίσεων που προβλέπονται από τη συνθήκη, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι ενισχύσεις δεν μπορούν να επωφεληθούν των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 2 της συνθήκης, εφόσον δεν πρόκειται για ενισχύσεις κοινωνικού χαρακτήρα δυνάμει του άρθρου 87 παράγραφος 2 στοιχείο α), ούτε για ενισχύσεις που προορίζονται για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 87 παράγραφος 2 στοιχείο β), ούτε για τις ενισχύσεις που προβλέπονται στις διατάξεις του άρθρου 87 παράγραφος 2 στοιχείο γ). Επιπλέον, δεν μπορούν να επωφεληθούν των περιφερειακών παρεκκλίσεων που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ), εφόσον δεν πρόκειται για ενισχύσεις υπέρ επενδύσεων. Για προφανείς λόγους δεν τυγχάνουν επίσης εφαρμογής οι παρεκκλίσεις του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχεία β) και δ).

(71) Το πλαίσιο κανόνων σχετικά με τις ενισχύσεις στην απασχόληση⁽¹²⁾ προβλέπει ότι η Επιτροπή διάκειται ευνοϊκά έναντι ενισχύσεων:

— σχετικά με ανέργους

και

— που αποσκοπούν στην δημιουργία νέων θέσεων εργασίας (καθαρή δημιουργία) στις ΜΜΕ και στις περιφέρειες που δικαιούνται ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα

ή

— που αποσκοπούν στην ενθάρρυνση της πρόσληψης ορισμένων κατηγοριών εργαζομένων οι οποίοι αντιμετωπίζουν προβλήματα ένταξης ή επανένταξης στην αγορά εργασίας σε ολόκληρη την επικράτεια· στην περίπτωση αυτή, αρκεί η προς πλήρωση θέση εργασίας να είναι κενή μετά από φυσική αποχώρηση και όχι εξαιτίας απόλυσης.

(72) Το εν λόγω πλαίσιο κανόνων προβλέπει επίσης ότι η Επιτροπή πρέπει να διασφαλίσει ότι «το επίπεδο της ενίσχυσης δεν υπερβαίνει το ποσό που είναι απαραίτητο για να αποτελέσει κίνητρο για τη δημιουργία απασχόλησης» και ότι αποτελεί εγγύηση για τη σταθερότητα της θέσης εργασίας.

(73) Το ίδιο πλαίσιο κανόνων ορίζει επίσης ότι η Επιτροπή μπορεί να εγκρίνει ενισχύσεις για τη διατήρηση θέσεων εργασίας, υπό τον όρο οι ενισχύσεις αυτές περιορίζονται στις περιοχές που μπορούν να επωφεληθούν από την παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) και ότι τηρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται για τις ενισχύσεις λειτουργίας. Το πλαίσιο κανόνων ορίζει ότι οι ενισχύσεις αυτού του είδους πρέπει να περιορίζονται χρονικά, να μειώνονται προοδευτικά, να αποσκοπούν στην άρση των διαφθωτικών μειονεκτημάτων και στην προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης, καθώς και να τηρούν τους κανόνες που εφαρμόζονται στους ευαίσθητους τομείς.

(74) Βάσει των πληροφοριών που ελέγχθηκαν στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι ενισχύσεις για την πρόσληψη μέσω συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας παρουσιάζουν τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

— δεν αφορούν αποκλειστικά την πρόσληψη εργαζομένων που δεν έχουν ακόμη αποκτήσει μια θέση εργασίας ή που έχουν χάσει την προηγούμενη θέση εργασίας τους, καθότι η προϋπόθεση αυτή δεν προβλέπεται στην ιταλική νομοθεσία,

— δεν προορίζονται για την καθαρή δημιουργία θέσεων εργασίας κατά την έννοια του πλαισίου κανόνων για τις ενισχύσεις στην απασχόληση⁽¹³⁾, έστω και αν απαγορεύεται η απόλυση κατά την προηγούμενη περίοδο,

— αποσκοπούν στην πρόσληψη ορισμένων κατηγοριών εργαζομένων που αντιμετωπίζουν προβλήματα ένταξης

⁽¹¹⁾ Απόφαση της 13ης Ιουλίου 1988 στην υπόθεση 102/87 (SEB), Συλλογή 1988, σ. 4067.

⁽¹²⁾ Βλέπε υποσημείωση 5.

⁽¹³⁾ Βλέπε υποσημείωση 5.

ή επανένταξης στην αγορά εργασίας. Λαμβανομένου υπόψη του πολύ υψηλού ορίου ηλικίας (32 έτη), πρέπει να εξακριβωθεί εάν οι παρατηρήσεις που υπέβαλαν οι ιταλικές αρχές και οι λοιποί ενδιαφερόμενοι σχετικά με τον ορισμό των «μειονεκτούσων κατηγοριών» μπορούν να συσχετισθούν με τις διατάξεις του πλαισίου κανόνων σχετικά με τις ενισχύσεις στην απασχόληση. Εξάλλου, η οριοθέτηση της κατηγορίας «νέοι» είναι απαραίτητο στοιχείο σε ό,τι αφορά το συμβιβασίμο της ενίσχυσης με την κοινή αγορά.

(75) Το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων παρεμβαίνει υπέρ των εργαζομένων που ανήκουν στην κατηγορία ηλικιών 16 έως 32 ετών, η οποία, κατά τις ιταλικές αρχές, πρέπει να θεωρηθεί ότι περιλαμβάνει μειονεκτούσες κατηγορίες που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα προβλήματα ένταξης ή επανένταξης στην αγορά εργασίας είτε γιατί εμπίπτουν στην «κατηγορία των νέων» είτε γιατί είναι μακροχρόνια άνεργοι.

(76) Η Επιτροπή σημειώνει ότι στο πλαίσιο κανόνων δεν υπάρχει όριο ηλικίας για τον καθορισμό της «κατηγορίας των νέων». Ωστόσο, όπως επισημάνθηκε ήδη κατά την κίνηση της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης σχετικά με τα εν λόγω μέτρα⁽¹⁴⁾, η Επιτροπή παρατηρεί ότι τόσο οι δράσεις που έχουν εφαρμοστεί σε κοινοτικό επίπεδο υπέρ των νέων, όσο και οι δράσεις που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη εν γένει αφορούν άτομα ηλικίας κάτω των 25 ετών⁽¹⁵⁾. Το όριο αυτό έχει επίσης επικυρωθεί από το Διεθνές Γραφείο Εργασίας, το οποίο στην έκθεσή του σχετικά με την απασχόληση των νέων ορίζει τη νεολαία ως «την ηλικιακή ομάδα από 15 έως και 24 ετών»⁽¹⁶⁾. Στην έκθεση διευκρινίζεται ότι ο λειτουργικός ορισμός της νεολαίας διαφοροποιείται κατά πολύ από τη μια χώρα στην άλλη, σε συνάρτηση με πολιτιστικούς και θεσμικούς παράγοντες. Στις βιομηχανικές χώρες και στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης των οποίων οι οικονομίες διέρχονται μεταβατικό στάδιο, το κατώτερο όριο αντιστοιχεί εν γένει στο τέλος της υποχρεωτικής φοίτησης στο σχολείο. Αντίθετα, το ανώτατο όριο παρουσιάζει μεγαλύτερες διαφοροποιήσεις⁽¹⁷⁾.

(77) Τα στατιστικά στοιχεία που υπέβαλαν οι ιταλικές αρχές και η Confindustria δείχνουν ότι η ιταλική αγορά εργασίας χαρακτηρίζεται από υψηλά ποσοστά ανεργίας ακόμη και πέραν των ηλικιών 20 έως 24 ετών.

(78) Μολονότι στη Νότια Ιταλία το πρόβλημα της ανεργίας είναι σοβαρότερο, δεν είναι βέβαιο ότι το ποσοστό ατόμων που αναζητούν εργασία είναι υψηλότερο στην κατηγορία ηλικιών 25 έως 34 ετών σε σχέση με την κατηγορία ηλικιών 15 έως 24 ετών. Στο σημείο αυτό η Επιτροπή παρατηρεί

επίσης ότι τα ποσοστά που αναφέρει η Confindustria για τις δύο αυτές κατηγορίες ηλικιών δεν ανταποκρίνονται με τα στοιχεία που υπέβαλε (πίνακας 2). Αντίθετα, από τον πίνακα 2, αλλά και από τον πίνακα 12, προκύπτει ότι το ποσοστό των ατόμων που αναζητούν εργασία παρουσιάζει σημαντική πτώση στην κατηγορία ηλικιών 25 έως 29 ετών σε σχέση με την κατηγορία 20 έως 24 ετών. Πρόκειται για γενικευμένο φαινόμενο σε ολόκληρη την ιταλική επικράτεια, το οποίο επιβεβαιώνεται και από άλλα στατιστικά στοιχεία (πίνακας 1), που συγκρίνουν τα ποσοστά ανεργίας στην Ιταλία με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

(79) Τα στοιχεία που διαβίβασαν οι ιταλικές αρχές (πίνακας 7) δείχνουν ότι το ποσοστό των εγγεγραμμένων στους καταλόγους αναζήτησης εργασίας (*liste di collocamento*) είναι υψηλότερο στην κατηγορία ηλικιών 25 έως 32 ετών απ' ό,τι στην κατηγορία 19 έως 24 ετών. Εξάλλου, σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά, τα ποσοστά των εγγεγραμμένων είναι υψηλότερα από τα ποσοστά των ανέργων, όπως υπολογίζονται από τη Eurostat (πίνακας 1). Η διαφορά αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι τα στατιστικά στοιχεία της Eurostat βασίζονται στον ορισμό της ανεργίας από το Διεθνές Γραφείο Εργασίας, που λαμβάνει υπόψη τρία κριτήρια: άνεργος θεωρείται αυτός που δεν έχει εργασία, αναζητά ενεργητικά εργασία και είναι διατεθειμένος να ξεκινήσει την εργασία του εντός δύο εβδομάδων. Τα κριτήρια αυτά όμως δεν χρησιμοποιούνται για την εγγραφή στους καταλόγους αυτών που αναζητούν εργασία (*liste di collocamento*), στους οποίους συχνά εμφανίζονται πρόσωπα τα οποία δεν αναζητούν ενεργητικά εργασία (για παράδειγμα, φοιτητές που δεν έχουν τελειώσει ακόμη τις σπουδές τους).

(80) Σύμφωνα με την Επιτροπή, τα στοιχεία σχετικά με τα ποσοστά ανεργίας, ακόμη και σε ό,τι αφορά την εξέλιξή τους στο χρόνο, πρέπει να συσχετιστούν και με άλλα στοιχεία, δηλαδή με το μέσο χρόνο αναζήτησης εργασίας από τους ανέργους και με τη μέση ηλικία απόκτησης του πανεπιστημιακού διπλώματος («*laurea*»).

(81) Ως προς το πρώτο στοιχείο, δηλαδή το μέσο χρόνο αναζήτησης εργασίας, πρέπει να σημειωθεί ότι ο χρόνος αυτός αυξάνεται με την ηλικία, ανερχόμενος στους 37 μήνες στην κατηγορία ηλικιών 30 έως 39 ετών (πίνακας 6). Τα στοιχεία αυτά εξηγούν εν μέρει τον διαρθρωτικό χαρακτήρα της ανεργίας. Οι ιταλικές αρχές υπογράμμισαν αυτό το χαρακτηριστικό της εθνικής αγοράς εργασίας, που είναι εξάλλου εντονότερο στο Νότο, όπου τα ποσοστά ανεργίας είναι υψηλότερα (πίνακας 11). Όσον αφορά τις διάφορες κατηγορίες ηλικιών, οι ιταλικές αρχές προέβαλαν τα πορίσματα της «*Secondo Rapporto sulla condizione giovanile*» για το έτος 1997 του Istat (βλέπε αιτιολογική σκέψη 48). Από την έκθεση αυτή προκύπτει ιδίως ότι στην κατηγορία 15 έως 24 ετών, το 65% των ανέργων δηλώνουν ότι αναζητούν εργασία επί πλέον του ενός έτους (μακροχρόνια ανεργία). Το ποσοστό αυτό είναι 68% για την κατηγορία 25 έως 34 ετών. Βάσει των πληροφοριών αυτών, η Επιτροπή εκτιμά ότι το εν λόγω φαινόμενο πρέπει να εξεταστεί ως διαρθρωτική ανεργία και όχι ως μέσο παράτασης του ορίου ηλικίας για τον ορισμό της «κατηγορίας των νέων».

⁽¹⁴⁾ Βλέπε υποσημείωση 1.

⁽¹⁵⁾ Σημείο 12.3 της επιστολής της Επιτροπής, της 17ης Αυγούστου 1998, (βλέπε υποσημείωση 1).

⁽¹⁶⁾ Διεθνές Γραφείο Εργασίας, «Απασχόληση των νέων», έκθεση που εκπόνησε το Διεθνές Γραφείο Εργασίας για τη διάσκεψη των υπουργών νεολαίας, 8-12 Αυγούστου 1998, Λισαβόνα, σημείο 1.1.

⁽¹⁷⁾ ό.π.

- (82) Η μακροχρόνια ανεργία (πλέον του ενός έτους) αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα χαρακτηριστικά της διαρθρωτικής ανεργίας και ελήφθη υπόψη από το πλαίσιο κανόνων σχετικά με τις ενισχύσεις στην απασχόληση. Πράγματι, οι μακροχρόνια άνεργοι αποτελούν, μαζί με τους νέους, μια από τις μειονεκτούσες κατηγορίες που αναφέρονται στο πλαίσιο κανόνων. Η αφθονία εργατικού δυναμικού νεαρής ηλικίας και ενίοτε με υψηλό μορφωτικό επίπεδο (πτυχιούχοι πανεπιστημίου) καθιστά ακόμη δυσκολότερη την κατάσταση των μακροχρόνια ανέργων. Πράγματι, ο μακροχρόνια άνεργος συχνά έχει λιγότερα προσόντα ή κατέχει απαρχαιωμένες ικανότητες, με αποτέλεσμα να ανταγωνίζεται με άνιστους όρους τους νέους που αναζητούν εργασία, οι οποίοι πολλές φορές έχουν περισσότερα προσόντα.
- (83) Ως προς τους νέους πτυχιούχους πανεπιστημίου, τα στοιχεία και τα δεδομένα που υπέβαλαν οι ιταλικές αρχές και η Confindustria δείχνουν ότι αποκτούν το πτυχίο τους σε σχετικά μεγάλη ηλικία. Τα στατιστικά στοιχεία σχετικά με την ηλικία απόκτησης των πανεπιστημιακών πτυχίων μακρού κύκλου σπουδών (laurea) δείχνουν ότι το ποσοστό των ατόμων που αποκτούν πτυχίο πανεπιστημίου ακολουθεί ανοδική πορεία μέχρι την ηλικία των 25 ετών και καθοδική πορεία μετά τα 26 έτη (πίνακας 8). Οι περισσότεροι αποκτούν το πτυχίο τους σε ηλικία 24 ετών (11,8%), 25 ετών (18,8%), 26 ετών (18,7%) ή 27 ετών (14,3%). Η σχετικά υψηλή ηλικία απόκτησης του πτυχίου συνεπάγεται την καθυστερημένη ένταξη του πτυχιούχου πανεπιστημίου στην αγορά εργασίας. Εάν συγκριθεί η κατάσταση που επικρατεί στην Ιταλία με την κατάσταση σε άλλα κράτη μέλη, παρατηρείται ότι η διάμεση ηλικία είναι τα 26,8 έτη στην Ιταλία, έναντι του ευρωπαϊκού μέσου όρου των 25,7 ετών.
- (84) Εάν θεωρηθεί ότι το όριο ηλικίας για την «κατηγορία των νέων» είναι τα 24 έτη, είναι βέβαιο ότι ένα μεγάλο μέρος των πτυχιούχων πανεπιστημίου δεν μπορούν να επωφεληθούν από τα μέτρα ένταξης στην αγορά εργασίας που αποσκοπούν στην κατηγορία αυτή. Μόνον όσοι αποκτούν το πανεπιστημιακό πτυχίο μακρού κύκλου σπουδών (laurea) σε ηλικία μέχρι 23 ετών, δηλαδή το 4%, θα μπορούσαν να επωφεληθούν από τα μέτρα που προορίζονται για τους νέους μέχρι 24 ετών. Όσοι αποκτούν το πανεπιστημιακό πτυχίο μακρού κύκλου σπουδών (laurea) σε ηλικία 24 ετών, δηλαδή ποσοστό 11,8%, θα έχουν αντίθετα πολύ λίγο χρόνο για να μπορέσουν να επωφεληθούν από τα μέτρα. Στο σημείο αυτό, είναι χρήσιμο να υπομνησθούν οι παρατηρήσεις των ιταλικών αρχών σχετικά με το γεγονός ότι, για τα άτομα που κατέχουν πανεπιστημιακό πτυχίο μακρού κύκλου σπουδών, η μέση ηλικία πρόσβασης στην εργασία είναι τα 27 έτη. Πρόκειται για την ηλικία που σηματοδοτεί την πρώτη πρόσληψη, ο δε χρόνος πρόσβασης στην εργασία είναι η περίοδος από την απόκτηση του πανεπιστημιακού πτυχίου μέχρι την απόκτηση της πρώτης θέσης εργασίας. Πρόκειται λοιπόν για μια περίοδο αναζήτησης εργασίας μεγαλύτερη του ενός έτους για όσους αποκτούν το πτυχίο τους σε ηλικία μικρότερη των 23, 24, 25 και 26 ετών. Το φαινόμενο αυτό έχει σχετικά σοβαρές συνέπειες για την επαγγελματική ζωή του νέου πτυχιούχου διότι, όπως έχει υπογραμμίσει το Διεθνές Γραφείο Εργασίας, μια παρατεταμένη περίοδος ανεργίας στην έναρξη της επαγγελματικής ζωής μπορεί να επηρεάσει καθοριστικά τις επαγγελματικές προοπτικές. Η αξιολόγηση του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας αφορά την ένταξη στην αγορά εργασίας των «νέων» μέχρι 24 ετών και βασίζεται στο γεγονός ότι η ανεργία που παρατηρείται στην έναρξη της επαγγελματικής σταδιοδρομίας ενός ατόμου μπορεί να επιφέρει μόνιμες βλάβες στο παραγωγικό δυναμικό⁽¹⁸⁾. Λαμβανομένης υπόψη της ηλικίας απόκτησης του πτυχίου, η κρίσιμη αυτή ηλικία μπορεί να θεωρηθεί ότι μετατίθεται χρονικά για όσους έχουν αποκτήσει πτυχίο πανεπιστημίου και δεν αντιστοιχεί στην κατηγορία ηλικιών 20 έως 24 ετών.
- (85) Βάσει των ανωτέρω και μόνο για τους πτυχιούχους πανεπιστημίου, η Επιτροπή εκτιμά ότι τα στατιστικά δεδομένα και τα θεσμικά στοιχεία που σχετίζονται με τη διάρκεια των σπουδών δικαιολογούν την επέκταση της κατηγορίας των νέων στην κατηγορία ατόμων ηλικίας 25 έως 29 ετών.
- (86) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι ενισχύσεις για την πρόσληψη μέσω συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας περιλαμβάνουν δύο θετικά στοιχεία για την ιταλική αγορά εργασίας, η οποία χαρακτηρίζεται από το σοβαρό πρόβλημα της διαρθρωτικής ανεργίας και από τη δυσκολία ένταξης στην αγορά αυτή που επηρεάζει την «κατηγορία των νέων». Το πρώτο θετικό στοιχείο είναι η δραστηριότητα επαγγελματικής εκπαίδευσης που προβλέπεται στις συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας. Το δεύτερο στοιχείο είναι η προϋπόθεση που προβλέπει το καθεστώς ότι η πρόσληψη μέσω σύμβασης επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας δεν επιτρέπεται όταν η επιχείρηση δεν έχει διατηρήσει στην υπηρεσία τουλάχιστον το 50% των εργαζομένων των οποίων η σύμβαση επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας έληξε κατά τη διάρκεια των προηγούμενων 24 μηνών. Η προϋπόθεση αυτή είναι ένα τελευταίο κίνητρο για να διατηρήσουν οι επιχειρήσεις τις θέσεις εργασίας για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.
- (87) Ως προς το αντιστάθμισμα που εξασφαλίζεται από τη δραστηριότητα επαγγελματικής εκπαίδευσης που παρέχει ο εργοδότης, πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά την αξιολόγηση της ένταξης της ενίσχυσης που χορηγείται προς τον εργοδότη. Ειδικότερα, πρόκειται για τη διάθεση χρηματικών πόρων και την παροχή οργανωτικής υποδομής, που δεν πρέπει ωστόσο να συγχέεται με την αρχική επένδυση. Εξάλλου, η τελευταία ορίζεται στο πλαίσιο κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα ως «μια επένδυση παγίου κεφαλαίου η οποία αφορά τη δημιουργία νέων εγκαταστάσεων, την επέκταση υφιστάμενων εγκαταστάσεων ή την εκκίνηση δραστηριότητας η οποία συνεπάγεται θεμελιώδη αλλαγή στο προϊόν ή τη μέθοδο παραγωγής μιας υφιστάμενης εγκατάστασης»⁽¹⁹⁾. Η ενίσχυση για τη δημιουργία θέσεων εργασίας που σχετίζονται με την υλοποίηση μιας αρχικής επένδυσης αποτελεί μια από τις μορφές χορήγησης επενδυτικών ενισχύσεων που προβλέπονται στο πλαίσιο κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα.
- (88) Επιπλέον, η προϋπόθεση που τίθεται στο πλαίσιο κανόνων σχετικά με τις ενισχύσεις στην απασχόληση, συγκεκριμένα ότι «η συγκεκριμένη θέση εργασίας είναι κενή μετά από φυσική αποχώρηση και όχι εξαιτίας απόλυσης»⁽²⁰⁾, τηρείται κατά το μέτρο που η υπό εξέταση ιταλική νομοθεσία

(18) Βλέπε Διεθνές Γραφείο Εργασίας, «Απασχόληση των νέων», έκθεση του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας για τη διάσκεψη των υπουργών νεολαίας, 8-12 Αυγούστου 1998, Λισαβόνα, σημείο 1.5.

(19) ΕΕ C 74 της 10.3.1998, σ. 9.

(20) Βλέπε υποσημείωση 5.

προβλέπει ρητά την προϋπόθεση να μην έχουν πραγματοποιηθεί απολύσεις. Ως εκ τούτου, όπως διευκρινίζεται στο εν λόγω πλαίσιο κανόνων, για τις μειονεκτούσες κατηγορίες δεν απαιτείται να υπάρχει καθαρή δημιουργία θέσεων εργασίας.

(89) Όσον αφορά τον επιλεκτικό χαρακτήρα της ενίσχυσης, η Επιτροπή παρατηρεί ότι το υπερβάλλον τμήμα των ενισχύσεων που υπερβαίνουν τη μείωση κατά 25 % των οφειλόμενων εργοδοτικών εισφορών χορηγείται από τις ιταλικές αρχές μόνο σε ορισμένες κατηγορίες επιχειρήσεων. Οι επιχειρήσεις αυτές διαφοροποιούνται από τις υπόλοιπες ανάλογα με τον τομέα στον οποίο ανήκουν και το μέγεθός τους. Επιπλέον, η ένταση της ενίσχυσης διαφοροποιείται επίσης ανάλογα με την περιοχή της εθνικής επικράτειας. Ειδικότερα, οι ενισχύσεις χορηγούνται, με διαφορετική ένταση ανάλογα με την περιοχή της εθνικής επικράτειας, σε επιχειρήσεις του εμπορικού και του τουριστικού τομέα που απασχολούν λιγότερους από 15 εργαζομένους, στις βιοτεχνικές επιχειρήσεις και στις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες σε περιοχές με ποσοστό ανεργίας που υπερβαίνει τον εθνικό μέσο όρο. Συνεπώς, τα εν λόγω μέτρα δεν μπορούν να χαρακτηριστούν γενικά μέτρα, δεδομένου ότι δεν εφαρμόζονται ομοιόμορφα στο σύνολο της οικονομίας και ευνοούν ορισμένες επιχειρήσεις και ορισμένους τομείς⁽²¹⁾.

(90) Τέλος, το συνολικό ύψος της ενίσχυσης ανά επιχείρηση εξαρτάται άμεσα από τον αριθμό των εργαζομένων που προσλαμβάνονται. Στο πλαίσιο αυτό, οι ιταλικές αρχές εκτιμούν ότι το ανώτατο ποσό της ενίσχυσης (μείωση των εργοδοτικών εισφορών κατά 100 %, δηλαδή: 25 % ως γενικό μέτρο και 75 % ως μεταγενέστερη μείωση) ετησίως ανά προσλαμβανόμενο εργαζόμενο, χωρίς το κόστος της επαγγελματικής εκπαίδευσης, ανέρχεται σε 9 707 256 ιταλικές λίρες (5 013,38 ευρώ). Το ποσό αυτό ανέρχεται σε 7 280 442 ιταλικές λίρες (3 760,03 ευρώ) για τις επιχειρήσεις που λαμβάνουν τη μεταγενέστερη μείωση ύψους 75 % και σε 2 426 814 ιταλικές λίρες (1 253,34 ευρώ) για τις επιχειρήσεις που λαμβάνουν μεταγενέστερη μείωση ύψους 15 %, και συνεπώς συνολικά σε 40 % (βλέπε αιτιολογική σκέψη 12).

(91) Μόνο για τις ενισχύσεις υπέρ της πρόσληψης μέσω συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας, που αφορούν την πρόσληψη εργαζομένων οι οποίοι αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα προβλήματα ένταξης ή επανένταξης στην αγορά εργασίας, δηλαδή νέων μικρότερων των 25 ετών, νέων μέχρι 29 ετών με πτυχίο πανεπιστημίου και μακροχρόνια ανέργων (ανέργων για περισσότερο από ένα χρόνο) ή οι οποίες προορίζονται για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, η Επιτροπή εκτιμά ότι το ύψος της ενίσχυσης δεν υπερβαίνει το ποσό που είναι απαραίτητο για να αποτελέσει κίνητρο για τη δημιουργία θέσεων εργασίας, λαμβανομένης υπόψη της δραστηριότητας επαγγελματικής εκπαίδευσης που είναι υποχρεωτική για τις συμβάσεις επαγγελματικής

εκπαίδευσης και εργασίας και της ιδιαίτερα σοβαρής ανεργίας στην Ιταλία. Τα στοιχεία που επιτρέπουν στην Επιτροπή να διασφαλίσει ότι το ύψος της ενίσχυσης δεν υπερβαίνει το ποσό που είναι απαραίτητο για να αποτελέσει κίνητρο για τη δημιουργία θέσεων εργασίας είναι επίσης η αναλογικότητα μεταξύ των εργοδοτικών εισφορών που αποτελούν αντικείμενο της μείωσης και των αποδοχών των εργαζομένων, καθώς και η διαφοροποίηση του μέτρου ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες της οικείας περιοχής.

(92) Βάσει της ανωτέρω εξέτασης, η Επιτροπή εκτιμά ότι μόνον οι περιπτώσεις ενισχύσεων για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και όσες αναφέρονται στο προηγούμενο σημείο είναι σύμφωνες με τις διατάξεις του εν λόγω πλαισίου κανόνων και, συνεπώς, μπορούν να εωφεληθούν από την παρέκκλιση που προβλέπεται για αυτό το είδος ενισχύσεων.

(93) Αντίθετα, η Επιτροπή θεωρεί ως ενισχύσεις για τη διατήρηση των θέσεων απασχόλησης τις ενισχύσεις για την πρόσληψη μέσω συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας, όταν δεν αφορούν την πρόσληψη εργαζομένων που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα προβλήματα ένταξης ή επανένταξης στην αγορά εργασίας, δηλαδή νέων μικρότερων των 25 ετών, νέων μέχρι 29 ετών με πτυχίο πανεπιστημίου και μακροχρόνια ανέργων (ανέργων για περισσότερο από ένα χρόνο) ή δεν προορίζονται για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

(94) Δεδομένου ότι, βάσει του πλαισίου κανόνων για τις ενισχύσεις στην απασχόληση, ενίσχυση για τη διατήρηση της απασχόλησης είναι «η ενίσχυση που χορηγείται σε μια επιχείρηση για να την παρακινήσει να μην απολύσει τους εργαζομένους που απασχολεί»⁽²²⁾, στην προκειμένη περίπτωση δεν πρόκειται για ενισχύσεις που χορηγούνται στις επιχειρήσεις για να τις παρακινήσουν να μην απολύσουν τους εργαζομένους που απασχολούν, καθότι χορηγούνται για την πρόσληψη μέσω μιας σύμβασης επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας. Δεδομένου ότι δεν απαιτείται ως προϋπόθεση η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, αλλά, αντίθετα, το καθεστώς προβλέπει ρητά την προϋπόθεση να μην έχουν πραγματοποιηθεί απολύσεις, οι εν λόγω ενισχύσεις μπορούν να παρακινήσουν τις επιχειρήσεις να αντικαταστήσουν τους εργαζομένους κατόπιν φυσικής αποχώρησης. Συνεπώς, ευνοούν τη διατήρηση του αριθμού του προσωπικού, χωρίς ωστόσο να οδηγούν στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Υπό την έννοια αυτή, οι εν λόγω ενισχύσεις μπορούν να θεωρηθούν ως ενισχύσεις για τη διατήρηση της απασχόλησης, οι οποίες, βάσει του πλαισίου κανόνων για τις ενισχύσεις στην απασχόληση, είναι παράνομες με τις ενισχύσεις λειτουργίας.

(95) Οι ανωτέρω ενισχύσεις μπορούν να εγκριθούν μόνον εφόσον, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 87 παράγραφος 2 στοιχείο β) της συνθήκης, αποσκοπούν στην επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, οι ενισχύσεις για τη διατήρηση της απασχόλησης μπορούν επίσης να επιτραπούν στις περιοχές που εμπίπτουν στην παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της

⁽²¹⁾ Σύμφωνα με την πρώτη έκδοση για τις κρατικές ενισχύσεις στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (1988), γενικά μέτρα είναι «όλες οι κρατικές παρεμβάσεις που εφαρμόζονται ομοιόμορφα στο σύνολο της οικονομίας και δεν ευνοούν ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένους τομείς» COM (88) 945.

⁽²²⁾ Βλέπε υποσημείωση 5.

συνθήκης σχετικά με την οικονομική ανάπτυξη περιοχών στις οποίες το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθως χαμηλό ή στις οποίες επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση.

- (96) Η Επιτροπή παρατηρεί καταρχάς ότι οι εν λόγω ενισχύσεις για τη διατήρηση της απασχόλησης δεν περιορίζονται στις περιοχές που είναι επιλέξιμες για την παρέκκλιση του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης, καθότι ισχύουν σε ολόκληρη την εθνική επικράτεια. Επιπλέον, ούτε μειώνονται προοδευτικά ούτε περιορίζονται χρονικά. Ως προς τη δυνατότητά τους να βοηθήσουν τις επιχειρήσεις να υπερβούν τα διαρθρωτικά μειονεκτήματα και να προωθήσουν τη βιώσιμη ανάπτυξη, η Επιτροπή έχει ήδη επανειλημμένα προειδοποιήσει την ιταλική κυβέρνηση για τους κινδύνους που εμπεριέχουν τόσο γενικευμένα μέτρα. Η αρνητική αυτή στάση βασίζεται στην πεποίθηση ότι τα μέτρα αυτού του είδους έχουν πολύ βλαβερές συνέπειες στον ανταγωνισμό και τις συναλλαγές, χωρίς να απορρέει πραγματικό αντιστάθμισμα για το κοινοτικό συμφέρον, σε ό,τι αφορά τη βιώσιμη ανάπτυξη και την υπέρβαση των διαρθρωτικών μειονεκτημάτων.

V.2. Ενισχύσεις για τη μετατροπή των συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας σε συμβάσεις αορίστου χρόνου

V.2.α) Αξιολόγηση του χαρακτήρα ενίσχυσης των προβλεπόμενων μέτρων για τη μετατροπή των συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας σε συμβάσεις αορίστου χρόνου

- (97) Δεδομένου ότι πρόκειται για παράταση κατά ένα έτος των ιδίων ενισχύσεων που προβλέπονται για τις συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας και ότι οι ενισχύσεις αυτές έχουν ακόμη πιο επιλεκτικό χαρακτήρα, καθότι περιορίζονται μόνο στις περιοχές του στόχου 1, η αξιολόγηση του χαρακτήρα ενίσχυσης που αναπτύσσεται στο σημείο V.1.α) ισχύει κατά μείζονα λόγο για τις εν λόγω παρεμβάσεις.
- (98) Συνεπώς, από τα προηγούμενα στοιχεία προκύπτει ότι τα εν λόγω μέτρα μπορούν να επηρεάσουν τις συναλλαγές στην Κοινότητα. Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων ενίσχυσης που περιέχουν τα μέτρα αυτά, πρέπει να θεωρηθεί ότι οι εν λόγω παρεμβάσεις εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 62 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ, εφόσον αποτελούν ενισχύσεις που νοθεύουν τον ανταγωνισμό σε βαθμό που μπορεί να επηρεάσει τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές και μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά μόνον εφόσον μπορούν να τύχουν της εφαρμογής μιας από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στις εν λόγω συνθήκες.

V.2.β) Συμβιβάσιμο με την κοινή αγορά

- (99) Αφού διαπιστώθηκε ο χαρακτήρας ενίσχυσης των υπό εξέταση μέτρων, σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 1

της συνθήκης, η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει εάν μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά δυνάμει του άρθρου 87 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης.

- (100) Όσον αφορά τη δυνατότητα εφαρμογής των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στη συνθήκη, οι παρατηρήσεις που διατυπώνονται στο σημείο V.1.β) της παρούσας απόφασης (βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 69 έως 96) ισχύουν και για τις εν λόγω ενισχύσεις, εφόσον πρόκειται για παρέμβαση του ίδιου είδους.
- (101) Το πλαίσιο κανόνων σχετικά με τις ενισχύσεις στην απασχόληση προβλέπει ότι οι ενισχύσεις για τη δημιουργία θέσεων εργασίας «έχει ως αποτέλεσμα τη χορήγηση θέσεων εργασίας σε πρόσωπα που δεν είχαν ακόμη εργασία ή είχαν χάσει την προηγούμενη απασχόλησή τους» και ότι ως δημιουργία θέσεων εργασίας νοείται «η καθαρή δημιουργία θέσεων εργασίας, δηλαδή επιπλέον θέσεις εργασίας σε σχέση με το προσωπικό (μέσος όρος για μια ορισμένη περίοδο) της εξεταζόμενης επιχείρησης».
- (102) Στο ίδιο πλαίσιο κανόνων αναφέρεται επίσης ότι η Επιτροπή θα δώσει ιδιαίτερη προσοχή στους όρους της σύμβασης απασχόλησης, όπως, ιδιαίτερα, «στην υποχρέωση να πραγματοποιηθεί η πρόσληψη στο πλαίσιο σύμβασης αορίστου χρόνου ή αρκετά μακράς διάρκειας».
- (103) Η μετατροπή των συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας σε συμβάσεις αορίστου χρόνου δεν δημιουργεί πρόσθετες θέσεις εργασίας, εφόσον οι θέσεις εργασίας έχουν ήδη δημιουργηθεί. Ωστόσο, οι εν λόγω θέσεις εργασίας δεν χαρακτηρίζονται από σταθερότητα.
- (104) Όπως έχει ήδη επισημάνει η Επιτροπή⁽²³⁾, τα μέτρα σχετικά με τη μετατροπή των συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας σε συμβάσεις αορίστου χρόνου δεν μπορούν να ενταχθούν ούτε στην κατηγορία της δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας ούτε στην κατηγορία της διατήρησης θέσεων εργασίας. Πράγματι, παρουσιάζουν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που αφορούν τη σταθεροποίηση επισφαλών θέσεων εργασίας. Συνεπώς, η προστιθέμενη αξία συνίσταται στην «καθαρή δημιουργία σταθερών θέσεων εργασίας», οι οποίες δεν υπήρχαν στο παρελθόν.
- (105) Η Επιτροπή θεωρεί ότι το πλαίσιο κανόνων σχετικά με τις ενισχύσεις στην απασχόληση δεν προβλέπει μεν αυτό το είδος παρέμβασης, αλλά αναφέρεται θετικά στην έννοια της σταθερότητας των θέσεων εργασίας. Συνεπώς, η Επιτροπή αξιολογεί τους όρους της σύμβασης εργασίας και αποφαίνεται ευνοϊκά μόνον όταν οι όροι αυτοί μπορούν να εγγυηθούν μια σχετική σταθερότητα της θέσης εργασίας.
- (106) Σε ορισμένες περιπτώσεις η Επιτροπή διάκειται ευνοϊκά έναντι ορισμένων ενισχύσεων για τη μετατροπή θέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε θέσεις εργασίας αορίστου χρόνου. Ωστόσο, όπως ορίζεται στο πλαίσιο κανόνων, η

(23) Βλέπε κρατική ενίσχυση N 692/97.

ευνοϊκή αυτή αντιμετώπιση υπόκειται στις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- υποχρέωση να μην έχουν πραγματοποιηθεί απολύσεις εντός περιόδου 12 μηνών πριν από τη μετατροπή,
 - υποχρέωση αύξησης των θέσεων εργασίας σε σχέση με τον αριθμό των θέσεων εργασίας που υπήρχαν στην επιχείρηση έξι μήνες πριν από τη μετατροπή, χωρίς να συνυπολογίζονται οι θέσεις εργασίας που προκύπτουν από τη μετατροπή.
- (107) Τούτο επιτρέπει στην Επιτροπή να διασφαλίσει ότι η ενίσχυση, πέραν του ότι επιτρέπει τη σταθεροποίηση επισημαίων θέσεων εργασίας, έχει προστιθέμενη αξία χάρη στην καθαρή δημιουργία σταθερών θέσεων εργασίας που δεν υπήρχαν προηγουμένως και, συνεπώς, να επαληθεύσει ότι δεν πρόκειται απλώς για αντικατάσταση ενός εργαζομένου που απολύθηκε ή συνταξιοδοτήθηκε.
- (108) Βάσει των ανωτέρω, η Επιτροπή θεωρεί ότι στην υπό εξέταση υπόθεση η υποχρέωση της καθαρής δημιουργίας θέσεων εργασίας τηρείται μόνον εφόσον ο αριθμός των εργαζομένων υπολογιστεί χωρίς να ληφθούν υπόψη οι θέσεις εργασίας που δημιουργούνται μέσω των συμβάσεων ορισμένου χρόνου ή των συμβάσεων που δεν εγγυώνται μια σχετική σταθερότητα των θέσεων εργασίας.
- (109) Συνεπώς, βάσει των ανωτέρω, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι μόνον οι ενισχύσεις για τη μετατροπή των συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας σε συμβάσεις αορίστου χρόνου που τηρούν την υποχρέωση αύξησης των θέσεων εργασίας σε σχέση με τις θέσεις που υπήρχαν στην επιχείρηση (μέσος όρος για ένα διάστημα πριν από τη μετατροπή) είναι σύμφωνες με το πλαίσιο κανόνων σχετικά με τις ενισχύσεις στην απασχόληση και μπορούν συνεπώς να επωφεληθούν από την παρέκκλιση που προβλέπεται υπέρ των ενισχύσεων αυτού του είδους. Ο αριθμός των εργαζομένων πρέπει να υπολογίζεται χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι εργαζόμενοι που προσλήφθηκαν μέσω συμβάσεων αορίστου χρόνου ή συμβάσεων που δεν εγγυώνται μια σχετική σταθερότητα των θέσεων εργασίας.
- (110) Ως προς την ένταση της ενίσχυσης, η Επιτροπή εκτιμά ότι αυτή πρέπει να υπολογίζεται λαμβάνοντας υπόψη τη χορήγηση ενίσχυσης κατά την περίοδο πριν από τη μετατροπή. Πράγματι, κατά την περίοδο αυτή οι εργοδότες έλαβαν ενίσχυση για τον ίδιο εργαζόμενο, του οποίου η σύμβαση εργασίας μετατράπηκε στη συνέχεια. Συνεπώς, για κάθε δημιουργούμενη θέση εργασίας η περίοδος κατά την οποία χορηγήθηκε ενίσχυση ανέρχεται συνολικά σε τρία χρόνια. Η Επιτροπή εκτιμά ότι μόνο στις προαναφερόμενες περιπτώσεις η ένταση της ενίσχυσης είναι ανάλογη του επιδιωκόμενου στόχου, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι οι δημιουργούμενες θέσεις εργασίας είναι αορίστου χρόνου και ότι το πρόβλημα της ανεργίας είναι ιδιαίτερα σοβαρό στις οικείες περιοχές. Για τους λόγους που έχουν ήδη αναφερθεί σχετικά με τις συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας, η Επιτροπή θεωρεί ότι το ύψος της ενίσχυσης δεν υπερβαίνει το ποσό που είναι απαραίτητο

για να αποτελέσει κίνητρο για τη δημιουργία θέσεων εργασίας.

- (111) Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή θεωρεί ως ενισχύσεις για τη διατήρηση θέσεων απασχόλησης τις υπόλοιπες περιπτώσεις ενισχύσεων για τη μετατροπή συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, οι οποίες δεν τηρούν την υποχρέωση αύξησης των θέσεων εργασίας σε σχέση με τις υφιστάμενες θέσεις εργασίας στην επιχείρηση. Όπως ορίζεται στο πλαίσιο κανόνων για την απασχόληση, οι ενισχύσεις αυτές αποτελούν ενισχύσεις λειτουργίας. Για τους λόγους που αναφέρονται ήδη σχετικά με τις ενισχύσεις για τις συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι ενισχύσεις αυτές δεν τηρούν τις προβλεπόμενες προϋποθέσεις για τη χορήγηση ενισχύσεων λειτουργίας.

VI. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

- (112) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι οι ιταλικές αρχές έδωσαν σε εφαρμογή, κατά παράβαση του άρθρου 88 παράγραφος 3, τις μη κοινοποιηθείσες ενισχύσεις για την πρόσληψη μέσω συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας που προβλέπονται από τους νόμους αριθ. 863/84, αριθ. 407/90, αριθ. 169/91 και αριθ. 451/94, οι οποίες χορηγούνται από τον Νοέμβριο του 1995.
- (113) Βάσει της εξέτασης που αναπτύσσεται στα σημεία V.1.α) και V.1.β) της παρούσας απόφασης, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά μόνον οι ενισχύσεις που χορηγούνται για την πρόσληψη εργαζομένων, οι οποίοι, κατά το χρόνο της πρόσληψης, δεν είχαν ακόμη αποκτήσει θέση εργασίας, ή είχαν χάσει την εργασία τους και οι οποίες, μέσω της πρόσληψης αυτών των εργαζομένων, συνέβαλαν στην καθαρή δημιουργία θέσεων εργασίας στις οικείες επιχειρήσεις.
- (114) Οι ενισχύσεις που χορηγούνται σε εργαζομένους οι οποίοι αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα προβλήματα ένταξης ή επανένταξης στην αγορά εργασίας, δηλαδή όταν δεν έχουν εργασία, είναι επίσης συμβιβασίμες με την κοινή αγορά. Πρόκειται για άτομα τα οποία, λόγω των χαρακτηριστικών τους, βρίσκονται σε κατάσταση αδυναμίας έναντι του συστήματος επιλογής που επιβάλλει η αγορά εργασίας. Τούτο ισχύει ιδιαίτερα για τους νέους κάτω των 25 ετών, για τους κατόχους πανεπιστημιακού πτυχίου μακρού κύκλου σπουδών (laurea) ηλικίας μέχρι και 29 ετών και για τους μακροχρόνια ανέργους (ανεργία άνω του ενός έτους). Ωστόσο, για να μπορούν να επωφεληθούν από τις διευκολύνσεις, οι εργοδότες δεν πρέπει να έχουν μειώσει το προσωπικό κατά τους προηγούμενους 12 μήνες και, επιπλέον, πρέπει να διατηρήσουν σε υπηρεσία (με σύμβαση αορίστου χρόνου) τουλάχιστον το 60% των εργαζομένων των οποίων η σύμβαση επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας έληξε κατά τους προηγούμενους 24 μήνες.
- (115) Τα μέτρα που τηρούν τον κανόνα de minimis⁽²⁴⁾ δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87, Κατ' εφαρμογή

⁽²⁴⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις ενισχύσεις de minimis (EE C 68 της 6.3.1996).

του κανόνα αυτού, το συνολικό ύψος όλων των παρεμβάσεων που εφαρμόζονται βάσει του εν λόγω κανόνα υπέρ των επιχειρήσεων που έχουν προσλάβει εργαζομένους μέσω σύμβασης επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας δεν πρέπει να υπερβαίνει το όριο των 100 000 ευρώ για περίοδο τριών ετών. Όπως ορίζεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις ενισχύσεις *di minimis*, ο κανόνας αυτός δεν έχει εφαρμογή στους τομείς που καλύπτει η συνθήκη ΕΚΑΧ, στη ναυπηγική βιομηχανία, στον τομέα των μεταφορών και στις ενισχύσεις που χορηγούνται για έξοδα σχετικά με τις δραστηριότητες της γεωργίας ή της αλιείας.

(116) Όλες οι ενισχύσεις για την πρόσληψη μέσω συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας που δεν τηρούν τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις 113 έως 115 είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά και συνεπώς πρέπει να ανακτηθούν.

(117) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι οι ιταλικές αρχές έδωσαν σε εφαρμογή, κατά παράβαση του άρθρου 88 παράγραφος 3, τις ενισχύσεις για τη μετατροπή των συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 15 του νόμου αριθ. 196/97.

(118) Βάσει της εξέτασης που αναπτύσσεται στα σημεία V.2.α) και V.2.β), αιτιολογικές σκέψεις 97 έως 111 της παρούσας απόφασης, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά μόνον οι ενισχύσεις για τη μετατροπή των συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας σε συμβάσεις αορίστου χρόνου που τηρούν την υποχρέωση αύξησης των θέσεων εργασίας σε σχέση με τις υφιστάμενες θέσεις εργασίας στην επιχείρηση κατά την περίοδο πριν από τη μετατροπή. Ο αριθμός του προσωπικού πρέπει να υπολογίζεται χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι εργαζόμενοι που προσλαμβάνονται μέσω συμβάσεων αορίστου χρόνου ή συμβάσεων που δεν εγγυώνται μια σχετική σταθερότητα της θέσης εργασίας (βλέπε αιτιολογική σκέψη 106).

(119) Τα μέτρα που τηρούν τον κανόνα *de minimis*⁽²⁵⁾ δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87. Για τα μέτρα αυτά ισχύουν οι ίδιες παρατηρήσεις που διατυπώνονται σχετικά με τις συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας (βλέπε αιτιολογική σκέψη 115).

(120) Όλες οι ενισχύσεις για τη μετατροπή των συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας σε συμβάσεις αορίστου χρόνου οι οποίες δεν τηρούν τις προαναφερόμενες προϋποθέσεις είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά και συνεπώς πρέπει να ανακτηθούν.

(121) Όταν έχουν χορηγηθεί παράνομα ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, η Επιτροπή απαιτεί από το οικείο

κράτος μέλος να ζητήσει την ανάκτησή τους από τους αποδέκτες⁽²⁶⁾, για να αποκατασταθεί η προτεραιότητα κατάστασης. Τούτο ισχύει για τις ενισχύσεις που κρίθηκαν ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά στην παρούσα απόφαση, οι οποίες πρέπει να ανακτηθούν από τους αποδέκτες.

(122) Η ανάκτηση πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διαδικασίες της εθνικής νομοθεσίας. Επί των ανακτωμένων ποσών οφείλονται τόκοι από το χρόνο κατά τον οποίο τέθηκαν στη διάθεση των δικαιούχων μέχρι την πραγματική τους ανάκτηση. Οι τόκοι αυτοί υπολογίζονται με βάση το επιτόκιο αναφοράς που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του ισοδύναμου επιχορήγησης στο πλαίσιο των περιφερειακών ενισχύσεων.

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Οι ενισχύσεις που έδωσε παράνομα σε εφαρμογή η Ιταλία από τον Νοέμβριο του 1995 για την πρόσληψη μέσω των συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας που προβλέπονται στους νόμους αριθ. 863/84, αριθ. 407/90, αριθ. 169/91 και αριθ. 451/94 είναι συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά και τη συμφωνία ΕΟΧ, εφόσον αφορούν:

— τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας από την αποδέκτρια επιχείρηση υπέρ των εργαζομένων που δεν έχουν αποκτήσει ακόμη εργασία ή έχουν χάσει την προηγούμενη εργασία τους, σύμφωνα με το πλαίσιο κανόνων για τις ενισχύσεις στην απασχόληση,

— την πρόσληψη εργαζομένων που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα προβλήματα ένταξης ή επανένταξης στην αγορά εργασίας. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, ως εργαζόμενοι που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα προβλήματα ένταξης ή επανένταξης στην αγορά εργασίας νοούνται οι νέοι κάτω των 25 ετών, οι κάτοχοι πανεπιστημιακού πτυχίου μακρού κύκλου σπουδών (*laurea*) ηλικίας μέχρι και 29 ετών και οι μακροχρόνια άνεργοι, δηλαδή όσοι είναι άνεργοι επί ένα έτος τουλάχιστον.

2. Οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν μέσω συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας και δεν πληρούν τις προαναφερθείσες προϋποθέσεις είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά.

Άρθρο 2

1. Οι ενισχύσεις που χορήγησε η Ιταλία δυνάμει του άρθρου 15 του νόμου αριθ. 196/97 για τη μετατροπή των συμβάσεων

⁽²⁵⁾ Βλέπε υποσημείωση 24.

⁽²⁶⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής, της 24ης Νοεμβρίου 1983 (ΕΕ C 318 της 24.11.1983, σ. 3). Βλέπε επίσης τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 1973, Επιτροπή κατά Γερμανίας, υπόθεση 70-72, Συλλογή 1973, σ. 813 και της 24ης Φεβρουαρίου 1987, *Deuflil* κατά Επιτροπής, υπόθεση 310/85, Συλλογή 1987, σ. 901.

επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας σε συμβάσεις αορίστου χρόνου είναι συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά και τη συμφωνία ΕΟΧ εφόσον τηρούν την προϋπόθεση της καθαρής δημιουργίας θέσεων εργασίας, όπως ορίζεται στο πλαίσιο κανόνων για τις ενισχύσεις στην απασχόληση.

Ο αριθμός των εργαζομένων της επιχείρησης υπολογίζεται χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι θέσεις εργασίας που προκύπτουν από τη μετατροπή και οι θέσεις εργασίας που έχουν δημιουργηθεί μέσω συμβάσεων ορισμένου χρόνου ή συμβάσεων που δεν εγγυώνται μια σχετική σταθερότητα της θέσης εργασίας.

2. Οι ενισχύσεις για τη μετατροπή των συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας σε συμβάσεις αορίστου χρόνου που δεν τηρούν την προαναφερόμενη προϋπόθεση είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά.

Άρθρο 3

Η Ιταλία λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για να ανακτηθούν από τους αποδέκτες οι ενισχύσεις που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις των άρθρων 1 και 2 και οι οποίες τους χορηγήθηκαν παράνομα.

Η ανάκτηση πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διαδικασίες της εθνικής νομοθεσίας. Επί των ανακτωμένων ποσών οφείλονται τόκοι

από το χρόνο κατά τον οποίο τέθηκαν στη διάθεση των δικαιούχων μέχρι την πραγματική τους ανάκτηση. Οι τόκοι αυτοί υπολογίζονται με βάση το επιτόκιο αναφοράς που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του ισοδύναμου επιχορήγησης στο πλαίσιο των περιφερειακών ενισχύσεων.

Άρθρο 4

Η Ιταλία ενημερώνει την Επιτροπή εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, για τα μέτρα που έλαβε για την εφαρμογή της.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 11 Μαΐου 1999.

Για την Επιτροπή
Karel VAN MIERT
Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 20ής Ιουλίου 1999

την οποία έθεσε σε εφαρμογή η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της Lautex GmbH Weberei und Veredlung

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1999) 3026]

(Το κείμενο στη γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2000/129/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τα εν λόγω άρθρα⁽¹⁾ και έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Με επιστολή της 27ης Ιανουαρίου 1997, η οποία καταχωρίστηκε αυθημερόν ως εισερχόμενη, η Γερμανία γνωστοποίησε στην Επιτροπή ότι είχε θέσει σε εφαρμογή μέτρα ενίσχυσης υπέρ της Lautex GmbH Weberei und Veredlung («Lautex»). Η υπόθεση καταχωρίστηκε με αριθμό N 90/97. Με επιστολή της 15ης Απριλίου, η Επιτροπή πληροφόρησε τη Γερμανία ότι είχε αποφασίσει να κινήσει διαδικασία έρευνας σχετικά με την εν λόγω κρατική ενίσχυση. Η υπόθεση καταχωρίστηκε εκ νέου με αριθμό C 23/97. Η Γερμανία απάντησε με επιστολή της 20ής Μαΐου, η οποία παρελήφθη από την Επιτροπή στις 21 Μαΐου. Στις 2 Ιουνίου, η Γερμανία ζήτησε να απαλειφθούν ορισμένα σημεία από την επιστολή της Επιτροπής, της 15ης Απριλίου, πριν από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Η απόφαση της Επιτροπής για την κίνηση της διαδικασίας δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*⁽²⁾. Η Επιτροπή κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης.

(2) Η Επιτροπή έλαβε παρατηρήσεις εκ μέρους των ενδιαφερομένων. Τις διαβίβασε στη Γερμανία με επιστολή της 14ης Αυγούστου 1997, παρέχοντάς της τη δυνατότητα να τις σχολιάσει. Τα σχόλια της Γερμανίας παρελήφθησαν στις 10 Σεπτεμβρίου. Το θέμα συζητήθηκε από εκπροσώπους της

Επιτροπής και των γερμανικών αρχών σε συνεδρίαση που πραγματοποιήθηκε στο Βερολίνο τον Δεκέμβριο. Περαιτέρω σχόλια υποβλήθηκαν στις 27 Ιανουαρίου 1998. Με επιστολή της 6ης Μαρτίου, η Γερμανία υπέβαλε λεπτομερή στοιχεία σχετικά με την τροποποιημένη δέσμη ενισχύσεων που πρόκειται να χορηγηθεί στο πλαίσιο της ιδιωτικοποίησης της Lautex. Με επιστολή της 17ης Αυγούστου, η Επιτροπή ενημέρωσε τη Γερμανία για απόφασή της να επεκτείνει τη διαδικασία για να καλύψει τη νέα δέσμη ενισχύσεων και με επίσημη επιστολή την κάλεσε να παράσχει πληροφορίες.

- (3) Η απόφαση της Επιτροπής για την επέκταση της διαδικασίας δημοσιεύθηκε επίσης στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*⁽³⁾. Η Επιτροπή κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης.
- (4) Η Επιτροπή έλαβε παρατηρήσεις από τον όμιλο Maron (βλέπε αιτιολογική σκέψη 11) με επιστολή της 1ης Μαρτίου 1999, η οποία καταχωρίστηκε ως εισερχόμενη στις 2 Μαρτίου. Σε συνεδρίαση που πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες στις 2 Μαρτίου, κατά την οποία η υπόθεση συζητήθηκε με την Επιτροπή, οι παρατηρήσεις αυτές παρουσιάστηκαν στους εκπροσώπους της Γερμανίας. Παρατηρήσεις υπέβαλε επίσης ο όμιλος Daun (βλέπε αιτιολογική σκέψη 10) με επιστολή της 18ης Μαρτίου, η οποία καταχωρίστηκε ως εισερχόμενη στις 22 Μαρτίου. Με επιστολή της 14ης Απριλίου, οι παρατηρήσεις αυτές διαβιβάστηκαν στις γερμανικές αρχές, οι οποίες δεν τις σχολίασαν.
- (5) Οι γερμανικές αρχές υπέβαλαν και άλλα στοιχεία με επιστολές της 25ης Σεπτεμβρίου, της 27ης Νοεμβρίου και της 9ης Δεκεμβρίου 1998, της 19ης Μαρτίου και της 12ης Απριλίου 1999, οι οποίες καταχωρίστηκαν αντίστοιχα ως εισερχόμενες στις 28 Σεπτεμβρίου, στις 30 Νοεμβρίου και στις 10 Δεκεμβρίου 1998, και στις 23 Μαρτίου και στις 13 Απριλίου 1999.
- (6) Η Επιτροπή έλαβε επίσης επιστολή των γερμανικών αρχών στις 23 Ιουνίου 1999, στην οποία αναφερόταν ότι ένας επενδυτής είχε αποσυρθεί. Με τηλεομοιοτυπία της 15ης Ιουλίου επιβεβαιώθηκε η αποχώρηση ενός επενδυτή (του ομίλου Daun) και ανακοινώθηκε ότι καταρτιζόταν νέο σχέδιο αναδιάρθρωσης για τη Lautex και ότι επρόκειτο να υποβληθούν πληροφορίες σχετικά με το σχέδιο αυτό. Η επι-

⁽¹⁾ ΕΕ C 192 της 25.6.1997, σ. 11.⁽²⁾ ΕΕ C 192 της 25.6.1997, σ. 11.⁽³⁾ ΕΕ C 387 της 12.12.1998, σ. 4.

στολή και η τηλεομοιοτυπία έφθασαν στην Επιτροπή μετά τις 7 Μαΐου, τελευταία ημέρα της προθεσμίας (η οποία παρατάθηκε αρκετές φορές) για την απάντηση στην επίσημη επιστολή με την οποία ζητήθηκαν πληροφορίες.

II. ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Lautex

- (7) Αποδέκτης της ενίσχυσης είναι η Lautex, κλωστούφαντουργική επιχείρηση με έδρα τη Σαξονία της Γερμανίας⁽⁴⁾. Η Lautex διαθέτει υφαντικές και αποθηκευτικές εγκαταστάσεις στη μονάδα της του Neugersdorf και εγκαταστάσεις τελικής επεξεργασίας στο Leutersdorf. Το 1998 απασχολούσε περίπου 360 εργαζόμενους και ο προβλεπόμενος κύκλος εργασιών για το 1998 ήταν περίπου 56,9 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα (το πιο πρόσφατο αποτέλεσμα ήταν 57,029 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα το 1997). Σύμφωνα με τον ισολογισμό του 1997, τα στοιχεία του ενεργητικού της ανέρχονται σε 89,921 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Συνεπώς, η Lautex δεν ανταποκρίνεται στα κριτήρια της Επιτροπής για τις ΜΜΕ που προβλέπονται στο πλαίσιο κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις υπέρ μικρομεσαίων επιχειρήσεων⁽⁵⁾.
- (8) Η Lautex διαδέχθηκε τη Lautex AG, εταιρεία χόλντινγκ που συστάθηκε το 1990 για να ενσωματώσει την Oberlausitzer Textil GmbH, Neugersdorf, την Ostsächsische Textil GmbH, Zittau και τη Spreetextilien GmbH, Neusalza-Spremberg. Το 1990 η Lautex AG απασχολούσε 10 200 εργαζόμενους, διέθετε εννέα κλωστήρια, 32 υφαντουργεία, έξι μονάδες τελικής επεξεργασίας, επτά βιομηχανικές μονάδες παραγωγής ενέργειας, τρεις μονάδες επεξεργασίας μαλλιού προβάτου και εργαστήρια εκτύπωσης. Το 1991, τα υφαντουργεία της περιορίστηκαν σε δύο. Το 1992, η Lautex AG διχοτομήθηκε στις εταιρείες Lautex (610 εργαζόμενοι) και TGO Textil GmbH (808 εργαζόμενοι).
- (9) Στις 6 Νοεμβρίου 1997, η Lautex ιδιωτικοποιήθηκε μέσω της πώλησής της στον όμιλο Daun. Στις 22 Απριλίου 1998, ένας άλλος επενδυτής, ο όμιλος Maron, απέκτησε το μισό μετοχικό κεφάλαιο της Lautex.

Όμιλος Daun

- (10) Ο πρώτος επενδυτής, ο όμιλος Daun, είναι συγκρότημα επιχειρήσεων με έδρα τη Γερμανία, στο οποίο έχει συμφέροντα ο επιχειρηματίας κ. Claus E. Daun. Ασκει δραστηριότητες σε διάφορες γεωγραφικές αγορές και αγορές προϊόντων, συμπεριλαμβανομένης της κλωστούφαντουργίας. Ο όμιλος απασχολεί περίπου 11 600 εργαζόμενους και ο ετήσιος κύκλος εργασιών της ανέρχεται σε 1,4 δισεκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Μεταξύ των θυγατρικών της συγκαταλέγεται η Lauffenmühle GmbH (με την οποία, σύμφωνα με μια εκδοχή του σχεδίου αναδιάρθρωσης, επρόκειτο να συνεργαστεί η Lautex). Η εταιρεία αυτή έχει την έδρα της στη Βάδη-Βυρτεμβέργη, απασχολεί περίπου 450 εργαζόμενους,

το 1998 πραγματοποίησε κύκλο εργασιών ύψους 125 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων περίπου και ασκεί δραστηριότητες στους τομείς της κλώσης, της ύφανσης και της τελικής επεξεργασίας.

Όμιλος Maron

- (11) Ο δεύτερος επενδυτής, ο όμιλος Maron είναι όμιλος εταιρειών στον οποίο έχει ελέγχουσα συμμετοχή ο επιχειρηματίας κ. Elard Maron. Ασκει δραστηριότητες στον τομέα της κλωστούφαντουργίας και περιλαμβάνει την πρώην Erba GmbH, εταιρεία παραγωγής υφασμάτων για πουκάμισα και μπλούζες με έδρα το Forchheim της Δυτικής Γερμανίας. Η Erba GmbH διαδέχθηκε την πτωχεύσασα Erba AG (η διαδικασία αφερεγγυότητας κινήθηκε το 1992), μια μεγάλη εταιρεία κλώσης και ύφανσης που απασχολούσε περίπου 3 000 εργαζόμενους. Η ίδια η Erba GmbH κηρύχθηκε αφερεγγυα το 1996. Ο όμιλος Maron αγόρασε το υφαντουργείο και το διέθεσε στην Mileta AS, άλλο ένα μέλος του ομίλου Maron που εδρεύει στη Δημοκρατία της Τσεχίας. Το 1997, ο όμιλος Maron ανέλαβε το τμήμα παραγωγής υφασμάτων για πουκάμισα και μπλούζες της πρώην Erba GmbH. Ο όμιλος Maron κατέχει επίσης ένα βαφείο στη Δημοκρατία της Τσεχίας, τη Milerba SRO, όπου βάφονται τα υφάσματα της Erba Lautex. Δεν είναι γνωστά τα άλλα συμφέροντα του ομίλου Maron. Δεν υποβλήθηκαν στοιχεία σχετικά με τον αριθμό των εργαζομένων του ομίλου Maron, τον κύκλο εργασιών του ή τα περιουσιακά του στοιχεία. Δεν είναι γνωστό εάν και σε ποιο βαθμό ο όμιλος Maron ασκεί δραστηριότητες σε άλλες αγορές προϊόντων ή γεωγραφικές αγορές.

III. ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

- (12) Ο όμιλος Daun επιλέχθηκε ως επενδυτής από την εταιρεία συμβούλων διαχείρισης KPMG κατόπιν εξουσιοδότησης των γερμανικών αρχών. Σύμφωνα με τις γερμανικές αρχές, η KPMG διεξήγαγε εκτεταμένη έρευνα αναζητώντας δυνητικούς επενδυτές. Υποβλήθηκαν τέσσερις προσφορές για ολόκληρη την εταιρεία Lautex και δύο για επιλεγμένα περιουσιακά στοιχεία. Η Γερμανία δεν υπέβαλε ποσοτικά συγκριτικά στοιχεία για τις επί μέρους προσφορές.
- (13) Στις 6 Νοεμβρίου 1997, η εταιρεία ιδιωτικοποιήθηκε μέσω της πώλησής της έναντι 434 783 γερμανικών μάρκων. Στο πλαίσιο της πώλησης, η Beteiligungs-Management-Gesellschaft Berlin GmbH («BMGB»), οργανισμός που διαδέχθηκε την Treuhandanstalt, μεταβίβασε το 90% των μετοχών στην Daun & Cie AG και το υπόλοιπο 10% στον κ. Claus E. Daun. Ο όμιλος Daun συμφώνησε να αυξήσει το μετοχικό κεφάλαιο της Lautex από 50 000 σε 6 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα, εκ των οποίων καταβλήθηκαν πράγματι 2 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Όταν κοινοποιήθηκε η ιδιωτικοποίηση και η πώληση στον όμιλο Daun, η Γερμανία δεν έκανε καμία αναφορά σε άλλον επενδυτή.
- (14) Στις 22 Απριλίου 1998, ο όμιλος Maron, μέσω του κ. Elard Maron, απέκτησε 3 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα από το μετοχικό κεφάλαιο της Lautex, εκ των οποίων καταβλήθηκαν πράγματι 2 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Επιπλέον, τα περιουσιακά στοιχεία της Erba GmbH, μέλους του ομίλου Maron, μεταβιβάστηκαν στην Lautex. Στη συνέχεια, η Lautex μετονομάστηκε Erba Lautex GmbH

⁽⁴⁾ Το ποσοστό ανεργίας στην εν λόγω περιφέρεια είναι 22,1%. Εάν συνυπολογιστεί η δευτερογενής αγορά εργασίας, το ποσοστό αυτό αυξάνεται κατά 6,1%.

⁽⁵⁾ ΕΕ C 213 της 27.7.1996, σ. 4.

Weberei und Veredlung, αλλά διατήρησε τη νομική προσωπικότητά της (στη συνέχεια ο όρος «Lautex» περιλαμβάνει και την επωνυμία Erba Lautex GmbH Weberei und Veredlung). Ο κ. Elard Maron και ο κ. Hans-Jürgen Hyrenbach ορίστηκαν από κοινού διευθύνοντες σύμβουλοι της Lautex· ο κ. Hyrenbach είναι και διευθύνων σύμβουλος της Lauffenmühle GmbH, μέλους του ομίλου Daun. Οι γερμανικές αρχές δεν αιτιολόγησαν την ανάμειξη άλλου επενδυτή ούτε υπέβαλαν πληροφορίες σχετικά με το πώς επελέγη ο όμιλος Maron ως δεύτερος επενδυτής για τη Lautex.

IV. ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ

- (15) Οι πληροφορίες σχετικά με την αναδιάρθρωση της Lautex μετά την ιδιωτικοποίηση τροποποιήθηκαν από τη Γερμανία αρκετές φορές, ιδίως τον Μάιο του 1997, τον Μάρτιο, τον Σεπτέμβριο, τον Νοέμβριο και τον Δεκέμβριο του 1998, αλλά και αργότερα. Οι αλλαγές του σχεδίου αναδιάρθρωσης και, κατ' επέκταση, των σχετικών πληροφοριών παρουσιάζονται σταδιακά στη συνέχεια.
- (16) Οι γερμανικές αρχές δήλωσαν ότι τα προβλήματα που αντιμετώπισε η Lautex οφείλονταν στη μετάβαση από την οικονομία κεντρικού σχεδιασμού στην οικονομία της αγοράς, στην απώλεια αγορών στα κράτη της πρώην Comecon, στην ανάγκη εξεύρεσης νέων αγορών, στη γενικότερη ολιγοπωρία και στην ανάγκη συμμόρφωσης με νέους κανόνες στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος. Ένα ακόμη στοιχείο που συνέβαλε στην έλλειψη αποτελεσματικότητας ήταν το γεγονός ότι οι εγκαταστάσεις της Lautex ήταν διασκορπισμένες σε διάφορα σημεία. Στους παράγοντες αυτούς αποδόθηκε το γεγονός ότι η Lautex δεν απέφερε ποτέ κέρδη.
- (17) Οι πληροφορίες που υπέβαλαν οι γερμανικές αρχές δεν αναφέρουν σαφώς πότε ξεκίνησε η υπό εξέλιξη αναδιάρθρωση της Lautex. Αναφέρθηκε ότι το 1993 καταρτίστηκε σχέδιο αναδιάρθρωσης, αλλά το σχέδιο που θα αποτελούσε τη βάση της αναδιάρθρωσης τροποποιήθηκε ριζικά το 1995. Η Γερμανία ούτε αιτιολόγησε τις αλλαγές ούτε γνωστοποίησε την έκτασή τους. Ορισμένα μέτρα εφαρμόστηκαν μεταξύ 1993 και 1995, έτος κατά το οποίο τέθηκε σε εφαρμογή το υπό εξέλιξη σχέδιο. Καθότι οι γερμανικές αρχές δεν έχουν υποβάλει ακριβέστερες πληροφορίες και λαμβανομένων υπόψη των ριζικών αλλαγών που φέρεται ότι επήλθαν το 1995, η Επιτροπή θεωρεί ότι η υπό εξέλιξη αναδιάρθρωση ξεκίνησε το 1995.
- (18) Μέχρι το 1994 είχαν γίνει οι ακόλουθες αλλαγές στη Lautex βάσει του σχεδίου αναδιάρθρωσης του 1993:
- σε επίπεδο διαχείρισης της εταιρείας, ξεκίνησε ο προγραμματισμός της παραγωγής με βάση συστήματα πληροφορικής. Επιπλέον, η απόκτηση ενός ανεξάρτητου τμήματος πωλήσεων στο Βερολίνο οδήγησε στη συγκρότηση ενός δικτύου διάθεσης στην αγορά, ενώ σχεδιάζο-
- ταν επίσης η δημιουργία δικτύου αντιπροσώπων πώλησης στις αγορές της Ευρώπης, της Βόρειας Αμερικής και της Ασίας:
- τα μέσα παραγωγής βελτιώθηκαν ιδίως μέσω της επέκτασης των εγκαταστάσεων βαφής και της αντικατάστασης του πεπαλαιωμένου εξοπλισμού των υφαντουργειών. Οι εγκαταστάσεις ύφανσης επεκτάθηκαν και εγκαταστάθηκαν συστήματα ελέγχου της τροφοδοσίας νήματος και εξοικονόμησης ενέργειας. Έγιναν βελτιώσεις στο στάδιο της τελικής επεξεργασίας, διευθετήθηκαν τα θέματα που προκαλούσαν συμφόρηση της παραγωγής και εισήχθησαν νέες τεχνολογίες.
- (19) Τον Ιανουάριο του 1997 η Γερμανία υπέβαλε τα σχέδια αναδιάρθρωσης της Lautex, όπως τροποποιήθηκαν το 1995. Προέβλεπαν την επέκταση του δικτύου πωλήσεων, την απλοποίηση της σειράς προϊόντων και την επέκταση των εγκαταστάσεων βαφής και επεξεργασίας ινών βισκόζης, όπως το Polynosic και το Tencel. Στόχος των πρόσθετων επενδύσεων ήταν η βελτίωση της ευελιξίας και της ποιότητας των εργασιών ύφανσης και τελικής επεξεργασίας. Ταυτόχρονα επρόκειτο να γίνουν απροσδιόριστες βελτιώσεις ώστε να τηρούνται οι κανόνες στους τομείς της προστασίας του περιβάλλοντος και της ασφάλειας κατά την εργασία. Συμπληρωματικές πληροφορίες που υποβλήθηκαν τον Μάρτιο του 1998 επιβεβαίωσαν ότι το 1996 πραγματοποιήθηκαν σημαντικές επενδύσεις για την αναδιάρθρωση των αποθηκών τελικών προϊόντων, για την επέκταση των εγκαταστάσεων βαφής δεσμιδων νημάτων, για την αγορά νέων μηχανημάτων τελικής επεξεργασίας και για την ανέγερση νέας πτέρυγας τελικής επεξεργασίας στο Leutersdorf.
- (20) Επιπλέον, χαράχθηκε η μελλοντική στρατηγική αγοράς. Την εποχή εκείνη η Lautex επικεντρωνόταν στην παραγωγή υφασμάτων για πουκάμισα και μπλούζες, υφασμάτων για επαγγελματικά ενδύματα και μη επεξεργασμένων υφασμάτων. Απέβλεπε σε κέρδη από την ανάπτυξη του τομέα των υφασμάτων για πουκάμισα και μπλούζες που δεν απαιτούν σιδέρωμα, όπου σκόπευε να επικεντρωθεί στην παραγωγή προϊόντων μόδας μεσαίας έως υψηλής τιμής για την ευρωπαϊκή αγορά. Σύμφωνα με τις γερμανικές αρχές, η νέα ικανότητα επεξεργασίας ινών βισκόζης θα παρείχε στη Lautex πρόσβαση σε νέες αγορές. Αναζητήθηκε στρατηγική συμμαχία για την εδραίωση των εργασιών τελειοποίησης προς επανεισαγωγή.
- (21) Τον Μάιο του 1997, κατόπιν της κίνησης της διαδικασίας, οι γερμανικές αρχές ανέφεραν τα εξής:
- σε επίπεδο διαχείρισης, επρόκειτο να προσληφθούν νέοι διευθυντές εργασιών για το υφαντουργείο και τη μονάδα τελικής επεξεργασίας. Σε επίπεδο διανομής πωλήθηκε ένα μέρος του τμήματος πωλήσεων του Βερολίνου. Το αρχικό σχέδιο περί χρησιμοποίησης αντιπροσώπων πωλήσεων στη Γερμανία εγκαταλείφθηκε και αντ' αυτού προτιμήθηκε η πρόσληψη μιας ομάδας πωλητών από την εταιρεία·
 - σε επίπεδο παραγωγής, κατόπιν βελτιώσεων της εσωτερικής λειτουργικής υποστήριξης αυξήθηκε η απόδοση

των εγκαταστάσεων ύφανσης και τελικής επεξεργασίας. Τα μέτρα αυτά, σε συνδυασμό με την αντικατάσταση των πεπαλαιωμένων μηχανημάτων ύφανσης και την επιμήκυνση της εργάσιμης εβδομάδας σε 144 ώρες, μπορούν να οδηγήσουν σε αύξηση της παραγωγικότητας κατά 45% ⁽⁶⁾.

γ) όσον αφορά τη στρατηγική αγοράς, ανακοινώθηκε μείωση της ικανότητας παραγωγής μη επεξεργασμένων υφασμάτων και της ικανότητας τελειοποίησης προς επανεισαγωγή. Επρόκειτο επίσης να μειωθεί η παραγωγή υφασμάτων για επανωφόρια.

(22) Τον Μάρτιο του 1998 υποβλήθηκαν και άλλες πληροφορίες σχετικά με την ιδιωτικοποίηση. Οι τροποποιήσεις του σχεδίου αναδιάρθρωσης περιελάμβαναν μέτρα για την ένταξη της Lautex στον όμιλο Daun, καθώς και άλλες αλλαγές για να μην επαναληφθεί η αποτυχία των προηγούμενων σχεδίων (οι προβλέψεις σχετικά με το ύψος των πωλήσεων και των εξόδων δεν επαληθεύτηκαν):

α) σε επίπεδο διαχείρισης, προβλέφθηκε η συγχώνευση των διοικητικών λειτουργιών της Lautex και της Lauffenmühle GmbH. Στον τομέα των πωλήσεων, η Lautex θα χρησιμοποιούσε το δίκτυο πωλήσεων του ομίλου Daun, και συγκεκριμένα της Lauffenmühle GmbH. Το σχέδιο προέβλεπε ότι ένα μέρος της ομάδας πωλήσεων της Lautex επρόκειτο να υπαχθεί στη Lauffenmühle GmbH.

β) σε επίπεδο παραγωγής, η χρησιμοποίηση μιας νέας κοπτικής μηχανής θα οδηγούσε στην αποσυμφόρηση της παραγωγικής διαδικασίας στο στάδιο της ύφανσης. Οι υπάρχοντες πεπαλαιωμένοι αργαλειοί επρόκειτο να αντικατασταθούν από άλλους, σύγχρονους. Αναφέρθηκε επίσης ότι επρόκειτο να εφαρμοστεί ένα νέο σύστημα ποιοτικού ελέγχου και να πραγματοποιηθούν απροσδιόριστες επενδύσεις στον τομέα της τελικής επεξεργασίας. Επρόκειτο επίσης να εγκατασταθεί κλιματισμός στο υφαντουργείο για να αποφεύγονται οι διακοπές της παραγωγής και για να βελτιωθεί η ποιότητα.

γ) όσον αφορά τη στρατηγική αγοράς, η Lauffenmühle GmbH θα επικεντρωνόταν στην παραγωγή ομοειδών υφασμάτων μαζικής παραγωγής, ενώ η Lautex θα παρήγαγε κυρίως μοντέρνα προϊόντα με πρόσκαιρη υψηλή ζήτηση. Βασική αγορά της Lautex θα ήταν ο τομέας πουκαμισών και μπλουζών, ενώ η τελική επεξεργασία υφασμάτων για επανωφόρια και επαγγελματικών ενδυμάτων θα διακοπτόταν. Θα περιοριζόταν επίσης η ικανότητα τελειοποίησης προς επανεισαγωγή.

(23) Το τροποποιημένο σχέδιο προέβλεπε επίσης συνεργασία αδιευκρίνιστης φύσης με εταίρο από την Ανατολική Ευρώπη αγνώστων στοιχείων, καθώς και συνεργασία σε επίπεδο διαχείρισης με μια ανταγωνιστική εταιρεία, την Erba GmbH, η οποία την εποχή εκείνη δεν είχε καμία απολύτως σχέση με

τη Lautex. Στόχος της συνεργασίας ήταν να συγκεντρωθεί η ικανότητα τελικής επεξεργασίας της Erba GmbH στη Lautex.

(24) Τον Σεπτέμβριο του 1998, οι γερμανικές αρχές υπέβαλαν πληροφορίες σχετικά με περαιτέρω αλλαγές στο σχέδιο αναδιάρθρωσης της Lautex που αποδόθηκαν στην ανάμειξη του ομίλου Maron:

α) σε επίπεδο διαχείρισης, ο κ. Elard Maron, πρώην διευθύνων σύμβουλος της Erba GmbH, θα γινόταν διευθύνων σύμβουλος της Lautex από κοινού με τον κ. Hans-Jürgen Hyrenbach, διευθύνοντα σύμβουλο της Lauffenmühle GmbH. Η πρόσληψη ενός νέου εμπειρογνώμονα στον τομέα της παραγωγής αναμενόταν ότι θα οδηγήσει σε μείωση του κόστους. Σε επίπεδο αγορών, η αποδεδειγμένη διαπραγματευτική ικανότητα του ομίλου Daun θα οδηγούσε σε περαιτέρω εξοικονόμηση κόστους:

β) σε επίπεδο παραγωγής, εγκαταστάσεις και μηχανήματα που δεν προσδιορίστηκαν επρόκειτο να μεταβιβαστούν από την πωχέυσα Erba GmbH στη Lautex. Φαινόταν επίσης ότι η ομάδα σχεδίου της Erba GmbH επρόκειτο να μετατεθεί στη Lautex (μολονότι τούτο δεν καθίσταται σαφές από τα στοιχεία σχετικά με τον αριθμό των εργαζομένων). Απροσδιόριστης φύσης συνέργιες με τον όμιλο Daun θα απορροφούσαν την αχρησιμοποίητη ικανότητα τελικής επεξεργασίας. Το βαφείο νημάτων επρόκειτο επίσης να μεταβιβαστεί στη Milerba SRO.

γ) όσον αφορά τη στρατηγική αγοράς, υποστηρίχθηκε ότι η φήμη της Erba GmbH στις σχετικές αγορές δικαιολογούσε την αναμενόμενη αύξηση των πωλήσεων της Lautex στον τομέα των υφασμάτων υψηλής ποιότητας για πουκάμισα και μπλουζές. Οι γερμανικές αρχές επεσήμαναν ότι οι εταιρείες της Κοινότητας που ασκούν δραστηριότητες στον εν λόγω τομέα μειώθηκαν από δέκα σε τρεις μέσα σε οκτώ χρόνια. Ο τομέας αυτός θεωρείται εξειδικευμένη αγορά, στην οποία η Lautex μπορεί να διαφύγει από την ανταγωνιστική πίεση των αλλοδαπών προμηθευτών που λειτουργούν με χαμηλό κόστος. Λέγεται ότι και η αγορά προϊόντων υψηλής ποιότητας δικαιολογεί τις σημαντικές αυξήσεις τιμών της Lautex.

(25) Τον Νοέμβριο του 1998, ανακοινώθηκε ότι επρόκειτο να πραγματοποιηθούν και άλλες σημαντικές επενδύσεις ύψους άνω των 22 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων μέχρι το 2002. Ωστόσο, οι πληροφορίες αυτές προήλθαν από στοιχεία υπό μορφή πινάκων: δεν υποβλήθηκε πληρέστερη περιγραφή του είδους των μέτρων και της ανάγκης που τα υπαγόρευσε.

(26) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι οι τελευταίες πληροφορίες που υπέβαλε η Γερμανία δεν διευκρινίζουν εάν θα γίνουν και άλλες προσθήκες στο παρόν σχέδιο αναδιάρθρωσης ή εάν θα καταρτιστεί νέο σχέδιο αναδιάρθρωσης μετά την αποχώρηση του ομίλου Daun.

(27) Δεν υποβλήθηκαν ακριβή στοιχεία ως προς τις επιπτώσεις της αναδιάρθρωσης στην παραγωγική ικανότητα της Lautex. Σύμφωνα με πληροφορίες που υπέβαλαν οι γερμανικές

⁽⁶⁾ Τούτο έρχεται σε αντίθεση με τις πληροφορίες του Νοεμβρίου του 1998, κατά τις οποίες σημειώθηκε μείωση της εργάσιμης εβδομάδας από 168 ώρες σε 144 ώρες.

αρχές τον Σεπτέμβριο του 1997, η παραγωγική ικανότητα του υφαντουργείου είχε ήδη μειωθεί κατά την περίοδο 1990-1996 (από 100 εκατομμύρια τρέχοντα μέτρα το 1990 σε 9 εκατομμύρια τρέχοντα μέτρα το 1996). Αναφέρθηκε επίσης ότι η ικανότητα τελικής επεξεργασίας μειώθηκε, χωρίς όμως να διευκρινιστεί κατά πόσο. Δεν υποβλήθηκαν λεπτομερή στοιχεία ως προς το χρόνο και τον τρόπο με τον οποίο παραγματοποιήθηκαν οι αναφερθείσες μειώσεις της παραγωγικής ικανότητας. Διατυπώθηκε ο ισχυρισμός ότι περαιτέρω μειώσεις της παραγωγικής ικανότητας ήταν αδύνατες.

(28) Τον Νοέμβριο του 1998, οι γερμανικές αρχές ανέφεραν ότι μεταξύ του 1996 και του 1998 η παραγωγική ικανότητα μειώθηκε από 9,14 εκατομμύρια τρέχοντα μέτρα ετησίως σε 7,2 εκατομμύρια τρέχοντα μέτρα ετησίως. Τούτο επιτεύχθηκε παρά την αγορά νέων μηχανημάτων, τον πλήρη τεχνολογικό εκσυγχρονισμό της εταιρείας, τη διευθέτηση των θεμάτων που προκαλούσαν συμφύση της παραγωγικής διαδικασίας και την αναδιοργάνωση της μειωμένης παραγωγικής ικανότητας. Οι γερμανικές αρχές ανέφεραν ότι υπήρξαν μεθοδολογικά προβλήματα κατά τον προσδιορισμό της ικανότητας τελικής επεξεργασίας.

(29) Σύμφωνα με πληροφορίες που υποβλήθηκαν τον Απρίλιο του 1999, η Lautex προέβη σε μειώσεις της παραγωγικής ικανότητας και το 1998. Μετά τη θέση σε αχρηστία 20 αργαλειών, η παραγωγική ικανότητα μειώθηκε από 6,7 εκατομμύρια τρέχοντα μέτρα το 1996 σε 7,618 εκατομμύρια τρέχοντα μέτρα το 1999. Δηλώθηκε ότι η θέση σε αχρηστία των αργαλειών ήταν αμετάκλητη. Μολοντούτο, σε διαφημιστικό υλικό της Lautex που παρουσιάστηκε στη συνεδρίαση του Μαρτίου του 1999 με τις γερμανικές αρχές και τον επενδυτή αναφέρεται ότι η ετήσια παραγωγή της Lautex ανέρχεται σε 9 εκατομμύρια τρέχοντα μέτρα⁽⁷⁾.

Το κόστος της αναδιάρθρωσης

(30) Στις επιστολές με τις οποίες ανακοινώθηκε η κίνηση της διαδικασίας και η επέκτασή της, η Επιτροπή αναφέρθηκε στην έλλειψη πληροφοριών σχετικά με το συνολικό κόστος της αναδιάρθρωσης.

(31) Η επιστολή της 27ης Νοεμβρίου 1998 περιείχε πίνακες με το συνολικό κόστος αναδιάρθρωσης της Lautex⁽⁸⁾ και πλη-

ροφορίες σχετικά με τις πηγές χρηματοδότησης. Ωστόσο, οι πίνακες είχαν συνταχθεί το 1992, όταν δεν είχε αρχίσει ακόμη η σημερινή διαδικασία αναδιάρθρωσης. Ο πίνακας που ακολουθεί αποτελεί συνεπυγμένη μορφή των πινάκων που υπέβαλαν οι γερμανικές αρχές, καθότι αφορά μόνο τη σχετική περίοδο 1995-2002⁽⁹⁾:

ΚΟΣΤΟΣ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ

1995-2002

(σε εκατομμύρια DEM)

Επενδύσεις	34,406
Κάλυψη ζημιών	75,433
Εξυπηρέτηση χρέους	28,097
Σύνολο κυκλοφορούντος ενεργητικού	28,341
Σύνολο τρεχόντων λογαριασμών	9,850
Αύξηση αποθεματικού	32,093
Σύνολο	208,220

(32) Η ανάγκη που υπαγόρευσε τα επί μέρους στοιχεία του πίνακα δεν διευκρινίστηκε (εκτός από τις επενδύσεις, που αναφέρθηκε ως το μόνο έξοδο της εταιρείας). Επιπλέον, δεν υποβλήθηκαν λεπτομερή στοιχεία ως προς τον τρόπο υπολογισμού των στοιχείων αυτών ή ως προς τον τρόπο με τον οποίο είχε ληφθεί υπόψη η οργανωτική αναδιάρθρωση της εταιρείας. Τα στοιχεία σχετικά με την κάλυψη των ζημιών δεν συμπίπτουν με προηγούμενες πληροφορίες που ανέφεραν ζημίες ύψους 59,672 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για την περίοδο 1995-2002⁽¹⁰⁾. Όσον αφορά την εξυπηρέτηση του χρέους, οι γερμανικές αρχές δήλωσαν ότι η Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS), είχε αναλάβει τις υποχρεώσεις της Lautex προς τρίτους και ότι κατά την ιδιωτικοποίηση η εν λόγω υπηρεσία παραιτήθηκε από κάθε απαίτηση εξόφλησης της οικονομικής συνδρομής που είχε χορηγήσει. Ωστόσο, προβλέπεται εξυπηρέτηση χρεών για τις περιόδους 1995-1998 και 2001-2 χωρίς να δοθεί καμία εξήγηση ως προς την προέλευση και το ύψος των σχετικών υποχρεώσεων. Τα υπόλοιπα στοιχεία του πίνακα αφορούν χρηματοοικονομικά μέτρα αναδιάρθρωσης, αλλά δεν υποβλήθηκαν πληροφορίες ως προς το πώς προέκυψαν ή πώς υπολογίστηκαν τα ποσά.

V. ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ

(33) Η αναδιάρθρωση της Lautex προβλέπεται να χρηματοδοτηθεί τόσο από δημόσιες, όσο και από ιδιωτικές πηγές. Η χορήγηση δημόσιων πόρων αφορά την ενίσχυση αναδιάρθρωσης που κοινοποιήθηκε αρχικά τον Ιανουάριο του 1997 και τροποποιήθηκε στη συνέχεια.

⁽⁷⁾ Το διαφημιστικό υλικό της εταιρείας που περιέχεται σε φυλλάδιο με τίτλο «Innovation TEXTIL Oberlausitz» αναφέρει ότι η ετήσια παραγωγή ανέρχεται σε 9 εκατομμύρια μέτρα. Σημειώνεται επίσης ότι ο κόμβος της Lautex στο διαδίκτυο (<http://www.erba-lautex.de/jeng-Frame.htm>), ανεβάζει την παραγωγική ικανότητα σε 10 εκατομμύρια μέτρα.

⁽⁸⁾ Κατά τη διάρκεια συνεδρίασης που πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες στις 2 Μαρτίου 1999 επισημάνθηκε στους εκπροσώπους της Γερμανίας η έλλειψη ακριβών πληροφοριών σχετικά με το συνολικό κόστος της αναδιάρθρωσης και τους γνωστοποιήθηκε ότι η Επιτροπή θα υπολόγιζε το κόστος αυτό με βάση τους πίνακες που περιέχονται στην επιστολή της 27ης Νοεμβρίου 1998. Οι πληροφορίες που υποβλήθηκαν στη συνέχεια παρέπεμπαν σχετικά με το θέμα αυτό στην επιστολή της 9ης Δεκεμβρίου 1998, η οποία όμως δεν περιείχε πληροφορίες για το εν λόγω θέμα.

⁽⁹⁾ Υποθέτοντας ότι η σημερινή αναδιάρθρωση της Lautex ξεκίνησε το 1995.

⁽¹⁰⁾ Βλέπε κατωτέρω: «Αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας».

Μέτρα κρατικής ενίσχυσης που προβλέπονται στην αρχική κοινοποίηση

- (34) Η κοινοποίηση του Ιανουαρίου του 1997 κάλυπτε τα ακόλουθα μέτρα ενίσχυσης για την αναδιάρθρωση της Lautex:
- α) άτοκο δάνειο μετόχου ύψους 5,202 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων από την BMGB, διάρκειας μέχρι τις 31 Μαρτίου 1998·
 - β) δάνειο μετόχου ύψους 8,700 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων από την BMGB, με επιτόκιο 7,33%, διάρκειας μέχρι τις 31 Μαρτίου 1998·
 - γ) εγγύηση της BMGB ύψους 6,5 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, με επιβάρυνση 0,5%, διάρκειας μέχρι τις 31 Μαρτίου 1999·
 - δ) παράταση μέχρι τις 31 Μαρτίου 1999 εγγύησης ύψους 3,5 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, η οποία χορηγήθηκε το 1992, με επιβάρυνση 0,5%.
- (35) Η συνολική ενίσχυση ανέρχεται σε 24 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Σε επιστολή του Μαρτίου 1998, η Γερμανία παραδέχθηκε ότι ορισμένα ποσά είχαν εκταμειωθεί το 1997 χωρίς την έγκριση της Επιτροπής και ότι κατά την ιδιωτικοποίηση χορηγήθηκε απαλλαγή από την αποπληρωμή τους. Ωστόσο, δεν δόθηκε κανένα στοιχείο ως προς την αξία στην οποία αποτιμήθηκαν τα εν λόγω μέτρα ενίσχυσης στο πλαίσιο της ιδιωτικοποίησης.

Τροποποιημένα μέτρα, για τα οποία λεπτομερή στοιχεία υποβλήθηκαν το Μάρτιο του 1998

- (36) Τα μέτρα που κοινοποιήθηκαν το 1997 τροποποιήθηκαν ως εξής κατά την ιδιωτικοποίηση:
- α) χορήγηση πρόσθετου ποσού ύψους 30,9 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για την κάλυψη ζημιών της περιόδου 1997 έως 2000·
 - β) απαλλαγή από υποχρεώσεις προς τράπεζες ύψους 22,389 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων·
 - γ) παραίτηση από την αποπληρωμή ποσού ύψους 159,27 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων·
 - δ) παραίτηση από την αποπληρωμή επιβάρυνσης για τη χορήγηση εγγύησης ύψους 0,312 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων.
- (37) Σύμφωνα με την επιστολή της Γερμανίας του Μαρτίου του 1998, η συνολική ενίσχυση υπέρ της Lautex ανήλθε σε 212,871 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Ωστόσο, δεν είναι σαφές εάν στο ποσό αυτό περιλαμβάνεται εν όλω ή εν μέρει η ενίσχυση που χορηγήθηκε το 1997.
- (38) Από την τελική εξέταση του συνόλου των εγγράφων που υπέβαλε η Γερμανία στην Επιτροπή προκύπτει ότι η Lautex έλαβε τις ακόλουθες ενισχύσεις το 1996 και το 1997:

(σε εκατομμύρια DEM)

1996		1997		Ιδιωτικοποίηση	
Μορφή	Ποσό	Μορφή	Ποσό	Μορφή	Ποσό
Δάνεια	0,531	Δάνεια	0,217	Δάνεια	12,700
Επιχορηγήσεις	0,969	Εγγύηση (παράταση)	(3,500) ⁽¹⁾	Επιχορηγήσεις	30,900
Δάνεια	0,117			Απαλλαγή από υποχρεώσεις προς τράπεζες	22,389
Σύνολο	1,617	Σύνολο	0,217	Σύνολο	65,989
				Σύνολο	67,823

(¹) Το ποσό αυτό δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη διότι αποτελεί παράταση μέτρου που θεωρείται ότι χορηγήθηκε βάσει εγκεκριμένου καθεστώτος ενίσχυσης με ένταση 100%.

- (39) Λεπτομερέστερα, τα μέτρα που παρατίθενται στον ανωτέρω πίνακα για το 1996 συνίστανται στις ακόλουθες ενισχύσεις της BMGB υπέρ της Lautex:
- α) δάνεια ύψους 0,531 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για τους σκοπούς του προγράμματος απολύσεων·
 - β) δάνεια ύψους 0,117 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για την προώθηση της επαγγελματικής κατάρτισης·
 - γ) επιχορηγήσεις ύψους 0,969 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για την προώθηση της απασχόλησης (μέτρα βάσει του νόμου για την προώθηση της απασχόλησης).

- (40) Τα μέτρα ενίσχυσης για το 1997 έχουν ως εξής:

- α) δάνεια ύψους 0,217 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για την προώθηση της επαγγελματικής κατάρτισης·
- β) παράταση υπάρχουσας εγγύησης ύψους 3,5 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, με επιβάρυνση 0,5%.

- (41) Στη σύμβαση ιδιωτικοποίησης η BvS συμφώνησε για τα ακόλουθα μέτρα:

- α) δάνεια ύψους 12,7 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για την κάλυψη ζημιών του 1997⁽¹¹⁾, εκ των οποίων τα 3,988 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα ήταν άτοκα και τα 8,712 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα βαρύνονταν με επιτόκιο 5,54%. Τα δάνεια αυτά εκταμιεύθηκαν τμηματικά·
- β) επιχορηγήσεις ύψους 30,9 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, οι οποίες καταβλήθηκαν τμηματικά (8,9 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα στις 31 Δεκεμβρίου 1997, δύο δόσεις ύψους 8 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων εκάστη στις 30 Ιουνίου 1998 και στις 31 Δεκεμβρίου 1998 και 6 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα στις 30 Ιουνίου 1999)·
- γ) απαλλαγή από υποχρεώσεις προς τράπεζες ύψους 22,389 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων⁽¹²⁾.
- (42) Κατά την περίοδο 1996/96, η Lautex έλαβε επενδυτική επιχορήγηση (Investitionszulage) ύψους 0,226 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων από το ομόσπονδο κράτος της Σαξονίας. Για την περίοδο 1998-2000, το ομόσπονδο κράτος της Σαξονίας διέθεσε και άλλες επενδυτικές επιχορηγήσεις, συνολικού ύψους 5,693 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων.
- (43) Η σύμβαση ιδιωτικοποίησης εξάλειψε την υποχρέωση αποπληρωμής αρκετών από τα ανωτέρω μέτρα ενίσχυσης. Η BvS συναίνεσε για τις ακόλουθες απαλλαγές συνολικού ύψους 159,583 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων:
- α) δάνεια ύψους 110,636 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων (75,176 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα από το 1991, 16,527 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα από το 1994 και 3,24 και 15,693 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα από το 1995)·
- β) δάνεια ύψους 46,13 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων (22,872 και 10,558 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα από το 1995 και 12,7 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα από το 1997)·
- γ) δάνεια ύψους 0,334 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων (0,117 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα από το 1996 και 0,217 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα από το 1997) για την προώθηση της επαγγελματικής κατάρτισης·
- δ) δάνεια ύψους 2,171 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για το πρόγραμμα απολύσεων του 1996
- (1,64 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα από το 1992 και 0,531 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα από το 1996)·
- ε) παραίτηση από απαιτήσεις ύψους 0,312 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων προερχόμενες από εγγύηση.
- (44) Μετά το 1995, η εταιρεία έλαβε ενισχύσεις συνολικού ύψους 73,742 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων. (Στο ποσό αυτό δεν συμπεριλαμβάνεται η απαλλαγή από την αποπληρωμή ποσού 159,583 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων)⁽¹³⁾
- Μέτρα ενίσχυσης υπαγόμενα σε καθεστώς της Treuhand**
- (45) Σύμφωνα με την κοινοποίηση της 27ης Ιανουαρίου 1997, τα μέτρα ενίσχυσης που υπάγονται σε καθεστώς της Treuhand ανήλθαν συνολικά σε 174,4 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Από το ποσό αυτό, 124,9 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα φέρεται ότι είχαν χορηγηθεί μέχρι το 1994 και, σύμφωνα με τις πληροφορίες που υποβλήθηκαν, άλλο ένα ποσό ύψους 49,5 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων εγκρίθηκε το 1995 και εκταμιεύθηκε το 1995 και το 1996. Σύμφωνα με τις πληροφορίες της Γερμανίας, οι οποίες υποβλήθηκαν μετά την κίνηση της διαδικασίας τον Μάιο του 1997, η οικονομική ενίσχυση προς τη Lautex από το 1990 μέχρι το τέλος του 1995 που υπάγεται σε καθεστώς της Treuhand ανήλθε συνολικά σε 173,658 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα:
- α) δάνειο ύψους 33,43 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων·
- β) εγγυήσεις συνολικού ύψους 26,335 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων·
- γ) διάφορες επιχορηγήσεις και δάνεια συνολικού ύψους 113,893 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων.
- (46) Σε συνεδρίαση που πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες στις 2 Μαρτίου 1999, οι εκπρόσωποι των γερμανικών αρχών παραδέχθηκαν ότι έπρεπε να ελέγξουν ποιες από τις ενισχύσεις που εκταμιεύθηκαν το 1996 υπάγονται πράγματι στα σχετικά καθεστώτα της Treuhand, εκ των οποίων το τελευταίο έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 1995. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που υποβλήθηκαν τον Απρίλιο του 1999, το σχετικό ποσό ανέρχεται σε 177,794 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Στο ποσό αυτό συμπεριλαμβάνεται η ενίσχυση που χορηγήθηκε το 1996⁽¹⁴⁾. Καθότι δεν δόθηκε καμία εξήγηση σχετικά με το λόγο για τον οποίο τα μέτρα ενίσχυσης που χορηγήθηκαν μετά το 1995 περιλαμβάνονται στο ποσό αυτό, η Επιτροπή θα τις συνυπολογίσει για την περίοδο 1996-2002.
- (47) Από τη εξέταση των πληροφοριών που υπέβαλαν οι γερμανικές αρχές, προκύπτει ότι η Lautex έλαβε τις ακόλουθες ενισχύσεις από την THA/BvS/BMGB κατά την περίοδο 1991-1995:

⁽¹¹⁾ Σύμφωνα με την επιστολή της 27ης Νοεμβρίου 1998, οι ζημιές ανέρχονται σε 5,202 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Δεν δόθηκε καμία εξήγηση για το γεγονός ότι το δάνειο αυτό υπερβαίνει τις ζημιές κατά 7,498 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα.

⁽¹²⁾ Δεν υποβλήθηκε καμία πληροφορία σχετικά με τις εν λόγω υποχρεώσεις προς τράπεζες. Δεν είναι σαφές εάν οι απαλλαγές αυτές αφορούν υποχρεώσεις προς ιδιωτικές ή προς δημόσιες τράπεζες.

⁽¹³⁾ Οι απαλλαγές αυτές αφορούν μέτρα που εφαρμόστηκαν από το 1991.

⁽¹⁴⁾ Συγκεκριμένα επιχορηγήσεις ύψους 0,531 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για το πρόγραμμα απολύσεων του 1996.

(σε εκατομμύρια DEM)

1991		1992		1994		1995	
Μορφή	Ποσό	Μορφή	Ποσό	Μορφή	Ποσό	Μορφή	Ποσό
Δάνεια	75,176	Δάνεια	1,640	Δάνεια	16,527	Δάνεια	15,693
		Εγγύηση	18,295			Δάνεια	10,558
		Εγγύηση	4,875			Δάνεια	22,872
		Εγγύηση	4,887			Δάνεια	3,240
		Εγγύηση	3,500				
Σύνολο	75,176	Σύνολο	33,197	Σύνολο	16,527	Σύνολο	52,363
Σύνολο							177,263

- α) στις 17 Δεκεμβρίου 1991, η Lautex AG έλαβε δάνειο ύψους 75,176 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων·
- β) την 1η Ιουλίου 1992, η Lautex έλαβε δάνειο ύψους 1,64 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για το πρόγραμμα απολύσεων. Επίσης το 1992, συστάθηκαν αρκετές εγγυήσεις για την εταιρεία:
- i) στις 8 Απριλίου 1992, δύο εγγυήσεις ύψους 18,295 και 4,875 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, αντίστοιχα, συστάθηκαν για να εξασφαλίστούν επενδύσεις·
- ii) άλλη μια εγγύηση ύψους 4,887 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, επίσης για την εξασφάλιση επενδύσεων, συστάθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 1992·
- iii) εγγύηση ύψους 3,5 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων συστάθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 1992·
- γ) το 1994, η εταιρεία έλαβε δάνεια ύψους 16,527 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για την κάλυψη ζημιών του 1995·
- δ) το 1995, η Lautex έλαβε τέσσερα δάνεια διαφορετικού είδους συνολικού ύψους 52,363 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων:
- i) δάνειο ύψους 15,693 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων στις 3 Ιουλίου 1995 για την κάλυψη ζημιών του 1995·
- ii) δάνειο ύψους 10,558 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων στις 3 Ιουλίου 1995 για την κάλυψη ζημιών του 1996·
- iii) δάνειο ύψους 22,872 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων στις 3 Ιουλίου 1995 για μέτρα αναδιάρθρωσης του 1996⁽¹⁵⁾
- iv) δάνειο ύψους 3,24 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων στις 8 Σεπτεμβρίου 1995 για την κάλυψη ζημιών του 1994·
- ε) επιπλέον, κατά την περίοδο 1992-1995, η εταιρεία έλαβε επενδυτικές επιχορηγήσεις (Investitionszulage) ύψους 1,018 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων από το ομόσπονδο κράτος της Σαξονίας⁽¹⁶⁾.
- (48) Συνεπώς, από το 1991 έως το 1995 η Lautex έλαβε συνολική ενίσχυση ύψους 178,281 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων.

Χρηματοδότηση από τον ιδιωτικό τομέα

- (49) Η πρώτη χρηματοδότηση της Lautex από τον ιδιωτικό τομέα έγινε κατά την ιδιωτικοποίηση. Σύμφωνα με την επιστολή του Μαρτίου του 1998, ο επενδυτής απέκτησε τη Lautex έναντι 0,435 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, παρατηρήθηκε από διάφορες απαιτήσεις ύψους 0,260 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων και επρόκειτο να εισφέρει 6 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα σε μετρητά. Μετά τη συγχώνευση της Erba και της Lautex, το κεφάλαιο αυτό διαιρέθηκε μεταξύ των ομάδων των επενδυτών, ούτως ώστε να συνεισφέρει έκαστη 3 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Οι επενδυτές έχουν πράγματι καταβάλει 2 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα έκαστος. Τα υπόλοιπα 2 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα θα καταστούν πληρωτέα εφόσον η Επιτροπή λάβει θετική απόφαση. Τούτο έχει επιβεβαιωθεί επανειλημμένα από τη Γερμανία. Συνεπώς, η συνεισφορά των επενδυτών ενδέχεται να ανέλθει σε 6,695 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα.
- (50) Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, κατά τη συνεδρίαση της 2ας Μαρτίου 1999, ο κ. Elard Maron δήλωσε ότι τα περιουσιακά στοιχεία της Erba GmbH, συνολικού ύψους 9,686 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, πρέπει επίσης να θεωρηθούν ως συνεισφορά του επενδυτή στο κεφάλαιο. Η δήλωση αυτή επιβεβαιώνεται από τις γερμανικές αρχές στην τελευταία επιστολή τους της 12ης Απριλίου 1999. Ένας

⁽¹⁵⁾ Τα δάνεια αυτά καταβλήθηκαν τμηματικά κατά τη διάρκεια του 1996·

⁽¹⁶⁾ 0,313 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα το 1992, 0,175 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα το 1993, 0,82 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα το 1994 και 0,448 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα.

πίνακας που περιέχεται στην ίδια επιστολή παρουσιάζει για πρώτη φορά δύο ακόμη ποσά ως συνεισφορά των επενδυτών: ποσό ύψους 3,465 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για την κάλυψη υποχρεώσεων προς τράπεζες σύμφωνα με τη σύμβαση ιδιωτικοποίησης, καθώς και ένα ακόμη ποσό ύψους 8,795 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, που περιγράφεται ως επένδυση. Η επιστολή δεν περιέχει άλλες λεπτομερέστερες διευκρίσεις σχετικά με τα δύο ποσά. Δεν είναι γνωστό εάν οι πρόσθετες αυτές συνεισφορές θα γίνουν μόνον από τον ένα επενδυτή ή και από τους δύο και σε ποιες αναλογίες.

VI. ΣΧΕΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

(51) Η Lautex ασκεί δραστηριότητες στον τομέα της κλωστοϋφαντουργίας. Αντικείμενό της είναι η ύφανση και τελική επεξεργασία υφασμάτων για επανωφόρια, πουκάμισα, μπλούζες και επαγγελματικά ενδύματα. Ο όμιλος Daup, μέσω των παραγωγικών του εγκαταστάσεων στο Lauffenmühle και των θυγατρικών του στη Νότιο Αφρική και τη Ζιμπάμπουε, επίσης δραστηριοποιείται στον τομέα της κλωστοϋφαντουργίας. Ο όμιλος Μαρον διαθέτει παραγωγικές εγκαταστάσεις στην Δημοκρατία της Τσεχίας. Λόγω των ελλειπόν πληροφοριών που υπέβαλε η Γερμανία σχετικά με τις ομάδες των επενδυτών, τίποτα δεν είναι γνωστό σχετικά με τα συμφέροντά τους σε άλλες κλωστοϋφαντουργικές εταιρείες. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, στην αρχή του 1998, η Lautex εξήγαγε το 4,6% της παραγωγής της σε τρίτες χώρες, το 17,7% σε κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πωλούσε το υπόλοιπο εντός της Γερμανίας.

(52) Αγορές υφαντών και κατεργασμένων υφασμάτων υπάρχουν σε ολόκληρη την Κοινότητα. Κατά την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι ο τομέας της κλωστοϋφαντουργίας πλήττεται από ύφεση και πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα. Η Γερμανία ανέφερε επίσης ότι υπήρχε πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα στον τομέα δραστηριότητας της Lautex⁽¹⁷⁾. Η ίδια άποψη διατυπώθηκε από τους ενδιαφερόμενους που υπέβαλαν παρατηρήσεις κατόπιν της ανακοίνωσης για την κίνηση της διαδικασίας. Τον Δεκέμβριο του 1998, η Γερμανία αναθεώρησε τη δήλωσή της σχετικά με την πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα, υποστηρίζοντας ότι από το 1997 δεν υφίσταται πλέον πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα στην κοινοτική αγορά κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων.

(53) Η κλωστοϋφαντουργία είναι εκ φύσεως τομέας εντάσεως κεφαλαίου. Μολοντούτο, υφίσταται οξύς ανταγωνισμός από χώρες με χαμηλούς μισθούς και λιγότερο αυστηρούς κανόνες στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος. Οι προβλέψεις για τους παραγωγούς της Κοινότητας ήταν και παραμένουν απαισιόδοξες⁽¹⁸⁾. Μετά την κίνηση της διαδικασίας υπήρξαν ενδείξεις γενικής βελτίωσης της κατάστασης στην αγορά κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων κατά την περίοδο 1994 έως 1995. Ωστόσο, δεν είναι σαφές εάν η θετική αυτή τάση συνεχίζεται. Μια έκθεση αναφέρει ότι η βελτίωση ήταν ίσως πρόσκαιρη, ενώ η ανάπτυξη μειώθηκε

το 1996 σε επίπεδο πολύ χαμηλότερο από την τιμή της μακροπρόθεσμης τάσης, για να σημειωθεί κάποια βελτίωση το 1997. Αναμένεται περαιτέρω εξορθολογισμός της παραγωγικής ικανότητας στον τομέα της κλωστοϋφαντουργίας, ιδιαίτερα στη Γερμανία. Ο κλάδος, αντιμέτωπος με την υποτονική παγκόσμια ζήτηση και τον έντονο ανταγωνισμό τιμών, εξακολουθεί να αναδιάρθρώνεται⁽¹⁹⁾. Επιπλέον, αρκετές εταιρείες έχουν αποχωρήσει από την αγορά στην οποία δραστηριοποιείται η Lautex.

(54) Σημειώνεται ότι η Lautex είναι προσανατολισμένη αποκλειστικά στην παραγωγή προϊόντων για την αγορά ένδυσης. Η στρατηγική αγοράς της, παρά τις επανειλημμένες τροποποιήσεις που υπέστη, στοχεύει αποκλειστικά στον τομέα αυτόν. Η εξέταση της κατάντη αγοράς είναι σημαντική για τον προσδιορισμό των ανταγωνιστικών πιέσεων στο ανάντη τμήμα της αγοράς κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων το οποίο προμηθεύει. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή, η κατάντη αγορά χαρακτηρίζεται από έντονο ανταγωνισμό. Επιπλέον, στο εγγύς μέλλον η απασχόληση αναμένεται να μειωθεί και ο ρυθμός ανάπτυξης αναμένεται να είναι χαμηλός. Η ζήτηση μειώνεται κατά 2% ετησίως από το 1990. Ο τομέας των ενδυμάτων θα εξακολουθήσει να αντιμετωπίζει δύσκολες οικονομικές συνθήκες στην Ευρώπη και η κατανάλωση δεν αναμένεται να βελτιωθεί σημαντικά⁽²⁰⁾. Οι συνέπειες της πλεονάζουσας παραγωγής στις αγορές κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων μπορεί να αποβεί καταστροφική τόσο για τους παραγωγούς κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων, όσο και για τους παραγωγούς ενδυμάτων σε όλο τον κόσμο⁽²¹⁾.

VII. ΚΙΝΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

(55) Κατά την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή έκρινε ότι τα κοινοποιηθέντα μέτρα αποτελούσαν ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ. Καθότι η ενίσχυση κοινοποιήθηκε ως ενίσχυση αναδιάρθρωσης, έπρεπε να εκτιμηθεί με βάση το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ και το κοινοτικό πλαίσιο κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης προβληματικών επιχειρήσεων⁽²²⁾ («το πλαίσιο κανόνων»).

(56) Στην επιστολή της 15ης Απριλίου 1997, η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες ως προς τη βασιμότητα των προτεινόμενων μέτρων αναδιάρθρωσης και την ορθότητα των υποθέσεων. Η Επιτροπή διατηρούσε επίσης αμφιβολίες ως προς το κατά πόσον θα ήταν δυνατή η αποφυγή της αθέμιτης στρέβλωσης του ανταγωνισμού συνεπεία των προτεινόμενων μέτρων ενίσχυσης, καθότι δεν προέβλεπαν τη μόνιμη μείωση της παραγωγικής ικανότητας, παρά τη διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα του κλάδου. Λόγω των αμφιβολιών ως προς τη σκοπιμότητα των μέτρων

⁽¹⁹⁾ Βλέπε «World Textile Fibers to 2001», Freedonia Industry and Business Research Studies, The Freedonia Group, Inc., Οχάιο, ΗΠΑ.

⁽²⁰⁾ Βλέπε «Πανόραμα της κοινοτικής βιομηχανίας 97», Ευρωπαϊκή Επιτροπή, έκθεση που συντάχθηκε από το ευρωπαϊκό παρατηρητήριο για τα υφαντουργικά προϊόντα και τα είδη ένδυσης, NACE (αναθεώρηση 1) 17, τόμος I, 4-17 έως 4-23.

⁽²¹⁾ Βλέπε «Textile Outlook International: World», Economist Intelligence Unit, 1 Ιουλίου 1998.

⁽²²⁾ ΕΕ C 368 της 23.12.1994, σ. 12.

⁽¹⁷⁾ Βλέπε επιστολή του Σεπτεμβρίου 1997.

⁽¹⁸⁾ Βλέπε «Business Trends Survey», Αύγουστος 1996, ευρωπαϊκό παρατηρητήριο για τα υφαντουργικά προϊόντα και τα είδη ένδυσης: «Textile Outlook International: Asian crisis — the impacts spread far & wide», Economist Intelligence Unit (1 Ιουλίου 1998).

αναδιάρθρωσης, η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να αποφανθεί σχετικά με την αναλογικότητα. Τέλος, υπήρχαν αμφιβολίες ως προς το κατά πόσον εφαρμόζονταν πράγματι πλήρως το σχέδιο διάσωσης. Λόγω της μη πειστικότητας του σχεδίου αναδιάρθρωσης και της απουσίας ιδιώτη επενδυτή, η Επιτροπή εξέφρασε την ανησυχία ότι η πραγματοποίηση της ιδιωτικοποίησης ενώ το σχέδιο αναδιάρθρωσης βρισκόταν υπό εξέλιξη θα μπορούσε να οδηγήσει στην τροποποίησή του.

(57) Η ιδιωτικοποίηση της εταιρείας συνεπαγόταν νέα μέτρα ενίσχυσης υπέρ της Lautex, ενώ οι πληροφορίες που υποβλήθηκαν στη συνέχεια δεν διέλυσαν τις ανωτέρω αμφιβολίες. Το σχέδιο αναδιάρθρωσης τροποποιήθηκε, αλλά δεν δόθηκαν διευκρινίσεις για τα επί μέρους μέτρα της διαδικασίας αναδιάρθρωσης ούτε έγινε ανάλυση των προβλημάτων της εταιρείας. Οι στόχοι για το 1997 αποδείχθηκαν υπεραισιόδοξοι και η πραγματοποίηση κέρδους εκμετάλλευσης αναβλήθηκε από το 1998 για το 2000. Επρόκειτο επίσης να γίνει μείωση της παραγωγικής ικανότητας, μολονότι δεν διευκρινίστηκε πώς ήταν τώρα αίφνης δυνατή και δεν αντιμετώπιστηκε το θέμα της μονιμότητας. Καθότι δεν ήταν γνωστό το συνολικό κόστος της αναδιάρθρωσης, η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να εκτιμήσει την αναλογικότητα των μέτρων. Τέλος, η ιδιωτικοποίηση της εταιρείας δεν διέλυσε τις αμφιβολίες σχετικά με την πλήρη εφαρμογή του σχεδίου. Ως εκ τούτου η διαδικασία επεκτάθηκε.

VIII. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ

(58) Η δημοσίευση της επιστολής προς τη γερμανική κυβέρνηση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ⁽²³⁾ προκάλεσε καταγγελίες από μια ευρωπαϊκή εμπορική ένωση και μια βρετανική εμπορική ένωση. Τον Απρίλιο του 1997 ένας δυτικογερμανός ανταγωνιστής απέστειλε με δική του πρωτοβουλία επιστολή στην οποία προέβαλλε ισχυρισμούς περί εξοντωτικής τιμολόγησης. Αναφέρθηκε επίσης στην πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα της αγοράς. Αντίγραφα των επιστολών αυτών διαβιβάστηκαν στις γερμανικές αρχές προς σχολιασμό. Απάντησαν τον Σεπτέμβριο του 1997 αρνούμενες τα περί εξοντωτικής τιμολόγησης.

(59) Μετά την ανακοίνωση της επέκτασης διαδικασίας, ο όμιλος Daun και ο όμιλος Maron υπέβαλαν παρατηρήσεις στην Επιτροπή. Η επιστολή του ομίλου Maron περιείχε πληροφορίες σχετικά με τη συγχώνευση μεταξύ της Erba και της Lautex και τις δραστηριότητες της Erba. Στην επιστολή του, ο όμιλος Daun εξέφρασε τη δυσαρέσκειά του για την πορεία της διαδικασίας ιδιωτικοποίησης, περιέγραψε τη μη ικανοποιητική κατάσταση της εταιρείας και δήλωσε ότι αποσύρεται από τη σύμβαση ιδιωτικοποίησης. Οι παρατηρήσεις αυτές διαβιβάστηκαν επίσης στη Γερμανία, παρέχοντάς της τη δυνατότητα να τις σχολιάσει. Με επιστολή της 22ας Απριλίου, η οποία καταχωρίστηκε ως παραληφθείσα από την Επιτροπή στις 29 Απριλίου, οι γερμανικές

αρχές ζήτησαν να παραταθεί μέχρι τις 7 Μαΐου η προθεσμία για την υποβολή των παρατηρήσεών τους. Η Επιτροπή συμφώνησε με επιστολή της 3ης Μαΐου, αλλά δεν έλαβε καμία απάντηση από τη Γερμανία.

IX. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΔΙΑΘΕΣΙΜΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

(60) Στις 17 Αυγούστου 1998, η Επιτροπή ζήτησε από τη Γερμανία να της υποβάλει εντός ενός μηνός επαρκείς πληροφορίες για να μπορέσει να αξιολογήσει τα υπό έρευνα μέτρα. Κατόπιν αιτήματος της Γερμανίας, η προθεσμία παρατάθηκε. Παρά τα επανειλημμένα αιτήματα, οι πληροφορίες που υποβλήθηκαν κατόπιν της επίσημης επιστολής ήταν παραπλανητικές, συχνά έρχονταν σε αντίφαση με προηγούμενες δηλώσεις και δεν αρκούσαν για να διαλυθούν οι αμφιβολίες που εξέφρασε η Επιτροπή κατά την κίνηση και επέκταση της διαδικασίας. Σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, που καθορίζει λεπτομερείς κανόνες σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 88 της συνθήκης (ΕΚ ⁽²⁴⁾), η Επιτροπή βασίζει την ακόλουθη αξιολόγηση στις διαθέσιμες πληροφορίες.

X. ΜΕΤΡΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ ΠΡΟΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

(61) Η Επιτροπή διαπιστώνει επίσης ότι η τελευταία επιστολή της Γερμανίας, που αναφέρεται σε πληροφορίες οι οποίες επρόκειτο να κοινοποιηθούν στο μέλλον, παρελήφθη μετά τις 7 Μαΐου 1999, ημερομηνία λήξης της τελικής παράτασης της προθεσμίας που ετάχθη στην επίσημη επιστολή με την οποία ζητήθηκε η παροχή πληροφοριών. Σε περίπτωση που κοινοποιηθεί στο μέλλον νέο σχέδιο αναδιάρθρωσης, η Επιτροπή επιφυλάσσεται του δικαιώματος να το αξιολογήσει ξεχωριστά. Η ανακοίνωση περί κοινοποίησης πληροφοριών σε μεταγενέστερη ημερομηνία σχετικά με ένα μελλοντικό προσχέδιο ή σχέδιο, το οποίο δεν έχει καταρτιστεί ακόμη, ουδώς επηρεάζει την αξιολόγηση της παρούσας κατάστασης.

(62) Η οικονομική συνδρομή προς τη Lautex αποτελεί ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, καθότι καταβλήθηκε με δημόσιους πόρους και αποφέρει πλεονεκτήματα στη Lautex, τα οποία δεν θα είχαν χορηγηθεί σε μια προβληματική επιχείρηση από έναν ιδιώτη επενδυτή. Επιπλέον, όσον αφορά το σχετικό τομέα, μπορεί να επηρεάσει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και, ως εκ τούτου, να στρεβλώσει τον ανταγωνισμό στην κοινή αγορά. Ορισμένα από τα μέτρα αυτά αποτελούν νέα ενίσχυση, η οποία πρέπει να αξιολογηθεί από την Επιτροπή. Μέχρι σήμερα, η Lautex δεν απέφερε ποτέ κέρδη και είναι προβληματική επιχείρηση.

⁽²³⁾ Βλέπε υποσημείωση 2.

⁽²⁴⁾ ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

Ενίσχυση καλυπτόμενη από καθεστώς της Treuhand

(63) Σύμφωνα με την τελευταία επιστολή της Γερμανίας, ενίσχυση συνολικού ύψους 177,794 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων καλύπτεται από καθεστώς της Treuhand. Από την εξέταση των πληροφοριών που υποβλήθηκαν, προκύπτει ότι η Lautex έλαβε συνολική ενίσχυση ύψους 178,281 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων από το 1991 έως το 1995. Βάσει των πληροφοριών που υποβλήθηκαν, η Επιτροπή προέβη στην ακόλουθη αξιολόγηση:

- α) δάνεια συνολικού ύψους 75,176 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, τα οποία χορηγήθηκαν στη Lautex το 1991, υπάγονται σε εγκεκριμένο καθεστώς ενισχύσεων, το καθεστώς Treuhand NN 108/91⁽²⁵⁾ και πληρούν τους όρους του⁽²⁶⁾.
- β) όσον αφορά τα δάνεια ύψους 1,64 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για το πρόγραμμα απολύσεων, τα οποία χορηγήθηκαν την 1η Ιουλίου 1992, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι υποχρεώσεις που έχει μια εταιρεία βάσει της εργατικής νομοθεσίας ή των συλλογικών συμβάσεων σχετικά με τη χορήγηση αποζημιώσεων απόλυσης ή/και συντάξεων πρόωρης συνταξιοδότησης εμπίπτουν στα συνήθη επιχειρηματικά έξοδα που μια εταιρεία πρέπει να αντιμετωπίσει με ίδιους πόρους. Ως εκ τούτου, οποιαδήποτε συνεισφορά του κράτους στα έξοδα αυτά πρέπει να θεωρηθεί ως ενίσχυση. Ωστόσο, τα δάνεια αυτά καλύπτονται από το καθεστώς Treuhand E 15/92⁽²⁷⁾ και συνεπώς δεν απαιτείται να αξιολογηθούν στο πλαίσιο του παρόντος. Το ίδιο καθεστώς καλύπτει τόσο τις εγγυήσεις ύψους 31,557 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που χορηγήθηκαν το 1992, όσο και τα δάνεια ύψους 16,527 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, που χορηγήθηκαν το 1994 για την κάλυψη ζημιών του 1995. Τα μέτρα αυτά πληρούν τους όρους του εν λόγω καθεστώτος⁽²⁸⁾.
- γ) τα δάνεια ύψους 52,363 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που χορηγήθηκαν το 1995, σύμφωνα, όπως δηλώθηκε, με το εγκεκριμένο από την Επιτροπή καθεστώς Treuhand N 768/94⁽²⁹⁾, υπερβαίνουν το προβλεπόμενο κατώτατο όριο κατά 2,363 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Η ενίσχυση αυτή θα έπρεπε να είχε κοινοποιηθεί στην Επιτροπή⁽³⁰⁾ και συνεπώς πρέπει να αξιολογηθεί ως ad hoc ενίσχυση.

δ) οι επενδυτικές επιχορηγήσεις ύψους 1,018 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που χορηγήθηκαν κατά την περίοδο 1992-1995 βασίζονται στο νόμο περί επενδυτικών επιχορηγήσεων «Investitionszulagengesetz»⁽³¹⁾, ένα εγκεκριμένο καθεστώς ενισχύσεων, και συνεπώς δεν απαιτείται να αξιολογηθούν από την Επιτροπή. Εάν υποτεθεί ότι η αναδιάρθρωση της εταιρείας ξεκίνησε το 1995, επιχορήγηση ύψους 0,57 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων είχε ήδη χορηγηθεί. Συνεπώς, το ποσό των 0,448 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που χορηγήθηκε το 1995 πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά την εξέταση της αναλογικότητας.

(64) Η κατάσταση δείχνει ότι μέτρα ενίσχυσης συνολικού ύψους 124,9 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων καλύπτονται από καθεστώς της Treuhand. Ένα ακόμη ποσό ύψους 1,018 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων βασίζεται σε εγκεκριμένο καθεστώς ενισχύσεων. Έτσι υπολείπονται 52,363 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα που πρέπει να εκτιμηθούν ως ad hoc ενίσχυση.

Ενίσχυση που χορηγήθηκε μετά την 1η Ιανουαρίου 1996

(65) Από τις διαθέσιμες πληροφορίες προκύπτει ότι από το 1996 η Lautex έχει λάβει συνολική ενίσχυση ύψους 73,742 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων. Η Επιτροπή αξιολογεί την εν λόγω ενίσχυση ως εξής:

- α) σύμφωνα με το σημείο 3.2.5 του πλαισίου κανόνων, τα δάνεια ύψους 0,531 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που χορηγήθηκαν για το πρόγραμμα απολύσεων πρέπει να θεωρηθούν ως ενίσχυση και, συνεπώς, πρέπει να εξεταστεί κατά πόσον πληρούν τα κριτήρια του πλαισίου κανόνων·
- β) όσον αφορά τα δάνεια ύψους 0,117 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για επαγγελματική κατάρτιση που χορηγήθηκαν το 1996, η Επιτροπή επισημάνει ότι δεν υπάρχουν πληροφορίες σχετικά με το σκοπό και τη χρησιμοποίησή τους. Συνεπώς, δεν μπορούν να θεωρηθούν ως γενικά μέτρα που καταβλήθηκαν απευθείας στους εργαζομένους χωρίς την ανάμειξη της εταιρείας. Το εν λόγω μέτρο, το οποίο παρέχει στήριξη σε μια εταιρεία μειώνοντας τα έξοδα που κανονικά πρέπει να αναλάβει η ίδια, εφόσον επιθυμεί να εκπαιδεύσει τους εργαζομένους της σχετικά με το αντικείμενό της ή εφόσον επιθυμεί να δώσει στους εργαζομένους της την ευκαιρία να εκπαιδευθούν οι ίδιοι, πρέπει να θεωρηθεί ως ενίσχυση·
- γ) οι επιχορηγήσεις ύψους 0,969 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για την προώθηση της απασχόλησης (AFG-Maßnahmen) βασίζονται στο νόμο για την

⁽²⁵⁾ SG(91) D/175825 της 26 Σεπτεμβρίου 1991.

⁽²⁶⁾ Το καθεστώς Treuhand NN 108/91 καλύπτει δάνεια και εγγυήσεις που χορηγήθηκαν από την Treuhand σε εταιρείες υπό ιδιωτικοποίηση.

⁽²⁷⁾ SG(92) D/17613 της 8ης Δεκεμβρίου 1992.

⁽²⁸⁾ Βλέπε σημείο 3 του καθεστώτος Treuhand E 15/92, το οποίο προβλέπει ότι η χορήγηση δανείων και εγγυήσεων πρέπει να κοινοποιείται, εφόσον η επιχείρηση απασχολεί περισσότερους από 1 500 εργαζομένους και η συνολική δέσμευση (Gesamtobligo) υπερβαίνει τα 150 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Τα μέτρα ενίσχυσης υπάγονται στα όρια που προβλέπει το καθεστώς και συνεπώς, καλύπτονται από αυτό.

⁽²⁹⁾ SG(95) D/1062 της 1ης Φεβρουαρίου 1995.

⁽³⁰⁾ Το καθεστώς Treuhand N 768/94 προβλέπει ότι όλα τα δάνεια άνω των 50 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που χορηγούνται σε επιχειρήσεις με περισσότερους από 250 εργαζομένους πρέπει να κοινοποιούνται στην Επιτροπή.

⁽³¹⁾ Τα μέτρα που λαμβάνονται βάσει του εν λόγω νόμου πληρούν τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστούν ως περιφερειακές επενδυτικές ενισχύσεις σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και εγκρίθηκαν από την Επιτροπή ως παρέκκλιση από το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ (εγκεκριμένο καθεστώς ενισχύσεων N 494/A/95).

προώθηση της απασχόλησης (Arbeitsförderungs-gesetz), που αποτελεί εγκεκριμένο καθεστώς ενισχύσεων, και συνεπώς δεν χρειάζεται να εκτιμηθούν από την Επιτροπή. Ωστόσο, θα ληφθούν υπόψη κατά την εξέταση της αναλογικότητας.

- δ) μεταξύ των μέτρων που ελήφθησαν το 1997 υπέρ της Lautex, τα δάνεια επαγγελματικής κατάρτισης ύψους 0,217 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων αποτελούν ενίσχυση που πρέπει να εξεταστεί με βάση τα κριτήρια που προβλέπονται στο πλαίσιο κανόνων. Η παράταση της εγγύησης ύψους 3,5 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων αφορά εγγύηση του 1992 που καλύπτεται από το καθεστώς Treuhand E 15/92. Εφόσον το εν λόγω μέτρο εμπίπτει σε εγκεκριμένο καθεστώς και θεωρήθηκε ότι έχει ένταση ίση με το 100% του εγγυημένου ποσού, η Επιτροπή δεν θεωρεί την παράταση ως πρόσθετη ενίσχυση. Ως εκ τούτου, το ποσό αυτό δεν λαμβάνεται υπόψη.
- ε) τα μέτρα που ελήφθησαν από τις 7 Νοεμβρίου 1997 και έπειτα, στα οποία συναίνεσε η BvS με τη σύμβαση ιδιωτικοποίησης και τα οποία συνίστανται σε δάνεια ύψους 12,7 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, επιχορηγήσεις ύψους 30,9 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων και απαλλαγή από υποχρεώσεις προς τράπεζες ύψους 22,389 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων⁽³²⁾ θεωρούνται ως νέα μέτρα ενίσχυσης. Στην περίπτωση αυτή, πρέπει να εξεταστεί κατά πόσον έχει εφαρμογή η παρέκκλιση του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ.
- στ) οι επενδυτικές επιχορηγήσεις ύψους 5,919 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που διέδωσε το ομόσπονδο κράτος της Σαξονίας βασίζονται σε εγκεκριμένο καθεστώς ενισχύσεων και συνεπώς δεν χρειάζεται να εκτιμηθούν από την Επιτροπή. Ωστόσο, πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά την εξέταση της αναλογικότητας.
- ζ) ένα μέρος της απαλλαγής από την αποπληρωμή ποσού 159,583 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που συμφωνήθηκε κατά την ιδιωτικοποίηση, συγκεκριμένα δε η απαλλαγή υπό την αποπληρωμή 93,665 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων⁽³³⁾, σχετίζεται με ενίσχυση υπαγόμενη σε καθεστώς της Treuhand. Η απαλλαγή από την αποπληρωμή 65,928 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων σχετίζεται με μέτρα που δεν υπάγονται σε εγκεκριμένα καθεστώτα και των οποίων η αποπληρωμή δεν προβλέφθηκε ποτέ, λόγω των προβλημάτων που αντιμετώπιζε η εταιρεία. Καθότι οι ενισχύσεις διάσωσης και

αναδιάρθρωσης έχουν ένταση 100%, η απαλλαγή από την αποπληρωμή του ποσού αυτού δεν αποτελεί πρόσθετη ενίσχυση.

- (66) Από τα ανωτέρω προκύπτει σαφώς ότι η ενίσχυση που έλαβε η Lautex μετά το 1992 ανέρχεται συνολικά σε 252,023 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα⁽³⁴⁾. Εκ του συνόλου αυτού, ποσό ύψους 123,26 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων καλύπτεται από καθεστώς της Treuhand. Η ενίσχυση αυτή και οι επενδυτικές επιχορηγήσεις, συνολικού ύψους 0,57 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, χορηγήθηκε το 1995 προτού ξεκινήσει η τρέχουσα αναδιάρθρωση και έτσι δεν θα ληφθούν υπόψη από την Επιτροπή κατά την εξέταση της αναλογικότητας. Συνεπώς, η ενίσχυση ύψους 126,553 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που χορηγήθηκε μετά το 1995 πρέπει να αξιολογηθεί. Στο ποσό αυτό συμπεριλαμβάνονται 7,336 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα που χορηγήθηκαν βάσει εγκεκριμένων καθεστώτων ενίσχυσης και συνεπώς δεν χρειάζεται να εκτιμηθούν από την Επιτροπή. Ωστόσο, τα ποσά αυτά θα ληφθούν υπόψη κατά την εξέταση της αναλογικότητας. Μέτρα συνολικού ύψους 119,217 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων αποτελούν νέα μέτρα ενίσχυσης και πρέπει να εξεταστούν από την Επιτροπή.
- (67) Η Επιτροπή επισημαίνει επίσης την έλλειψη ακριβών πληροφοριών σχετικά με τις συνθήκες υπό τις οποίες έγινε η επιλογή των επενδυτών και συνεπώς επιφυλάσσεται του δικαιώματος να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της επί πρόσθετων στοιχείων ενίσχυσης, αγνώστου ποσού μέχρι σήμερα, που χορηγήθηκαν ενδεχομένως κατά τη διαδικασία ιδιωτικοποίησης.

XI. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ

- (68) Σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, οι κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται σε ορισμένες επιχειρήσεις και οι οποίες νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών. Έχοντας υπόψη τη φύση της υπό εξέταση ενίσχυσης και την κατάσταση του τομέα της κλωστούφαντουργίας, είναι σαφές ότι η εν λόγω δέση ενισχύσεων εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1. Παρόμοιες ενισχύσεις είναι εν γένει ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, εκτός εάν πληρούν τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή μιας από τις παρεκκλίσεις του άρθρου 87 παράγραφοι 2 και 3. Στην προκειμένη περίπτωση, το άρθρο 87 παράγραφος 3 είναι συναφές, διότι παρέχει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να εγκρίνει τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων σε ορισμένες περιπτώσεις. Μεταξύ αυτών συμπε-

⁽³²⁾ Δεν έγινε γνωστό εάν επρόκειτο για ιδιωτικούς ή δημόσιους πόρους ούτε ποιο σκοπό εξυπηρετούσαν οι υποχρεώσεις που εξαλειφθηκαν κατά την ιδιωτικοποίηση.

⁽³³⁾ Τα δάνεια ύψους 75,176 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που χορηγήθηκαν το 1991 και 16,527 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που χορηγήθηκαν το 1994 καλύπτονται από καθεστώς της Treuhand. Καθότι η Επιτροπή δεν έχει λάβει γνώση για εγγυήσεις που χορηγήθηκαν εκτός του πλαισίου των καθεστώτων της Treuhand, η παραίτηση από απαιτήσεις εκ της εγγύησης αφορά σαφώς σε εγγύηση χορηγηθείσα βάσει του καθεστώτος της Treuhand E 15/92.

⁽³⁴⁾ Η Επιτροπή επισημαίνει ότι τα οικονομικά μέτρα για την κάλυψη των συνολικών εξόδων της αναδιάρθρωσης, που περιέχονται σε πίνακα ο οποίος υποβλήθηκε στις 27 Νοεμβρίου 1998, υπερβαίνουν το συνολικό ποσό ενίσχυσης που φέρεται ότι χορηγήθηκε στη Lautex πλέον της συνεισφοράς του επενδυτή, που στον εν λόγω πίνακα αναφέρεται ότι ανέρχεται σε 6 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Δεδομένου ότι δεν διευκρινίστηκε εάν τα μέτρα αυτά χρηματοδοτήθηκαν με δημόσιους ή ιδιωτικούς πόρους, η Επιτροπή δεν μπορεί να αποκλείσει το ενδεχόμενο να έχει λάβει η Lautex πρόσθετες ενισχύσεις.

ριλαμβάνονται, σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ), οι ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων, εφόσον δεν αλλιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο αντίθετο προς το κοινό συμφέρον. Στο πλαίσιο κανόνων προβλέπονται οι προϋποθέσεις για την άσκηση θετικής διακριτικής ευχέρειας από την Επιτροπή.

(69) Βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α), η Επιτροπή μπορεί να εγκρίνει τις ενισχύσεις για την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης περιοχών στις οποίες το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθως χαμηλό ή στις οποίες επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση. Η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή στα νέα γερμανικά ομόσπονδα κράτη⁽³⁵⁾. Ωστόσο, στην προκειμένη περίπτωση, βασικός στόχος της ενίσχυσης είναι η αναδιάρθρωση μιας προβληματικής επιχείρησης και όχι η προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης μιας περιοχής. Ακόμη και όταν μια επιτυχώς αναδιάρθρωθείσα επιχείρηση συμβάλλει στην ανάπτυξη της περιοχής, η ενίσχυση πρέπει να εξετάζεται βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) και όχι βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α).

(70) Η κοινοποίηση που υπέβαλε η Γερμανία τον Ιανουάριο του 1997 αφορούσε ενίσχυση αναδιάρθρωσης. Τα κοινοποιηθέντα μέτρα ενίσχυσης πρέπει να πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο σημείο 3.2 του πλαισίου κανόνων για να θεωρηθούν συμβιβάσιμα με την κοινή αγορά. Η Επιτροπή αμφιβάλλει κατά πόσον η ενίσχυση πληροί όλες αυτές τις προϋποθέσεις.

XII. ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΗΣ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑΣ

(71) Το σχέδιο αναδιάρθρωσης πρέπει να αποκαθιστά τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα μιας εταιρείας εντός εύλογου χρονικού διαστήματος και βάσει ρεαλιστικών υποθέσεων. Για να εξεταστεί η βιωσιμότητα του σχεδίου, η Επιτροπή χρειάζεται πληροφορίες σχετικά με τα σημερινά προβλήματα της εταιρείας, τα προτεινόμενα εσωτερικά μέτρα και το αναμενόμενο αποτέλεσμα τους.

(72) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, κατόπιν της επιστολής της με την οποία ανακοινώθηκε η κίνηση της διαδικασίας, η Γερμανία υπέβαλε πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα αναδιάρθρωσης. Ωστόσο, δεν έγινε καμία μνεία ως προς τον τρόπο με τον οποίο τα μέτρα θα έλυναν τα απροσδιόριστα μέχρι σήμερα προβλήματα της επιχείρησης, το κόστος τους, το χρόνο κατά τον οποίο θα εφαρμόζονταν πιθανώς και το κατά πόσον ήταν απαραίτητα.

(73) Η βασική αιτιολογία που προέβαλε η Γερμανία τον Νοέμβριο του 1998 για τα προβλήματα που οδήγησαν εν τέλει στις δυσχέρειες της εταιρείας ήταν η μετάβαση της επιχείρησης από μια οικονομία κεντρικού σχεδιασμού στην οικονομία της αγοράς. Η Lautex ήταν αρχικά εταιρεία παραγωγής ειδών μαζικής κατανάλωσης, της οποίας οι παραδοσιακές αγορές βρίσκονταν στις χώρες του ανατολικού συνασπισμού. Όταν κατέρρευσαν οι αγορές αυτές, η εταιρεία αναγκάστηκε το 1992 να αλλάξει τη στρατηγική της και να προβεί σε περικοπή σημαντικού αριθμού θέσεων εργασίας. Κατ' αυτόν τον τρόπο προέκυψαν έξοδα για το πρόγραμμα απολύσεων, την αναδιάρθρωση της εταιρείας και τις απαραίτητες επενδύσεις.

(74) Η επιστολή του Νοεμβρίου του 1998 περιείχε πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα αναδιάρθρωσης, η περιγραφή τους όμως ήταν αόριστη. Οι πληροφορίες αφορούσαν κυρίως τους επιδιωκόμενους στόχους, χωρίς να διευκρινίζονται τα επί μέρους μέτρα που επρόκειτο να ληφθούν για να επιτευχθούν οι στόχοι αυτοί. Οι αναφορές στις αναμενόμενες οικονομικές συνέπειες ήταν πενιχρές, ενώ δεν υποβλήθηκε χρονοδιάγραμμα.

(75) Το σχέδιο αναδιάρθρωσης της Lautex υπέστη αρκετές θεμελιώδεις αλλαγές. Επιπλέον, η Γερμανία τροποποίησε συνεχώς τις πληροφορίες που είχε υποβάλει προηγουμένως, με αποτέλεσμα να γεννώνται και άλλα ερωτήματα⁽³⁶⁾.

(76) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι το αρχικό σχέδιο του 1993 για την αναδιάρθρωση της Lautex, το οποίο τροποποιήθηκε στα μέσα του 1995, προέβλεπε ότι μέχρι το 1998 θα είχε επιτευχθεί κέρδος εκμεταλλεύσεως. Στην επιστολή του Μαΐου του 1997, η ημερομηνία αυτή μετατέθηκε για το 1999. Σύμφωνα με την τροποποιημένη μορφή του σχεδίου που υποβλήθηκε τον Μάρτιο του 1998, δεν ήταν εφικτή η επίτευξη κέρδους εκμεταλλεύσεως μέχρι το 2000. Σύμφωνα με πιο πρόσφατες πληροφορίες, η εταιρεία θα μπορέσει να πραγματοποιήσει κέρδος εκμεταλλεύσεως, αλλά εξαιρετικά μέτριο, μόλις το 2001. Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι οι στόχοι που έθεσε η εταιρεία για συγκεκριμένους τομείς προϊόντων σε πολλές περιπτώσεις δεν επιτεύχθηκαν.

(77) Οι συνεχείς αυτές τροποποιήσεις κάνουν το σχέδιο να φαίνεται αναξιόπιστο. Η εταιρεία υπόκειται σε μια συνεχή διαδικασία αναδιάρθρωσης, για την οποία προφανώς διατίθενται μεγάλα ποσά ενίσχυσης, χωρίς ποτέ να έχει πραγματοποιήσει κέρδος. Η ενίσχυση συνάγεται ότι διατηρεί τεχνητά την επιχείρηση εν λειτουργία, κατά παράβαση της αρχής της «πρώτης και τελευταίας φοράς». Η σταθερή επιδείνωση των αποτελεσμάτων της εταιρείας κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αναδιάρθρωσης εγείρει σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητά της.

⁽³⁵⁾ Για παράδειγμα, τροποποιήθηκαν, αρκετές φορές οι πληροφορίες σχετικά με την ανάπτυξη της παραγωγικής ικανότητας, τη μεταβίβαση εγκαταστάσεων και μηχανημάτων από την Erba GmbH στη Lautex και η περιγραφή της Lautex ως επιχείρησης επεξεργασίας προς επανεισγωγή.

⁽³⁵⁾ Βλέπε απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση N 464/93.

Γενική επισκόπηση ⁽³⁷⁾

(σε εκατομμύρια DEM)

	1995	1996	1997 ⁽¹⁾	1998	1999	2000	2001	2002
Κύκλος εργασιών	61,571	64,998	57,029	70,787	71,943	80,688	81,554	82,379
Κόστος υλικών	40,987	50,767	45,583	53,972	50,389	53,803	53,132	52,142
Κόστος εργατικού δυναμικού	14,983	18,857	17,446	17,213	16,795	16,692	17,022	17,362
Δαπάνες απόσβεσης	5,464	3,083	2,338	2,832	3,402	4,004	3,927	3,950
Λοιπά λειτουργικά έξοδα	10,221	10,759	7,620	6,550	6,265	6,663	6,790	6,946
Αποτέλεσμα εκμεταλλεύσεως	-10,084	-18,468	-15,958	-9,780	-4,908	-0,474	0,683	1,979

⁽¹⁾ Οριστικά στοιχεία.

(78) Συνεχείς τροποποιήσεις έγιναν και στα δικαιολογητικά στοιχεία που υποβλήθηκαν. Τα στοιχεία σχετικά με τον κύκλο εργασιών και τα αποτελέσματα εκμετάλλευσης υπέστησαν συνεχείς μειώσεις. Σύμφωνα με τις πιο πρόσφατες πληροφορίες, για το 1998 αναμένεται κύκλος εργασιών ύψους 56,7 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων και ζημίες ύψους 11,3 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων⁽³⁸⁾, ποσά που παρουσιάζουν αντίστοιχα πολύ μεγάλη μείωση και πολύ μεγάλη αύξηση σε σχέση με τα αρχικά στοιχεία.

(79) Συνεπώς, η Επιτροπή διατηρεί αμφιβολίες ως προς την αξιοπιστία τόσο των αρχικών, όσο και των τροποποιημένων πληροφοριών. Επισημαίνει επίσης ότι η περίοδος αναδιάρθρωσης επιμηκύνθηκε σταδιακά.

XIII. ΑΘΕΜΙΤΗ ΣΤΡΕΒΛΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

(80) Σύμφωνα με το πλαίσιο κανόνων, μια ακόμη προϋπόθεση για τις ενισχύσεις αναδιάρθρωσης είναι ότι τα μέτρα που λαμβάνονται πρέπει να αντισταθμίζουν κατά το μέτρο του δυνατού τις δυσμενείς συνέπειες στον ανταγωνισμό. Διαφορετικά η ενίσχυση θεωρείται «αντίθετη προς το κοινό συμφέρον».

(81) Όσον αφορά την παραγωγική ικανότητα ενός αποδέκτη ενίσχυσης, τούτο σημαίνει ότι η ενίσχυση δεν μπορεί εν γένει να χρησιμοποιηθεί για την αύξηση της παραγωγικής ικανότητας στο πλαίσιο της διαδικασίας αναδιάρθρωσης. Επιπλέον, όταν υφίσταται διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα στη σχετική αγορά της Κοινότητας που εξυπηρετεί ο αποδέκτης, το σχέδιο αναδιάρθρωσης πρέπει να συμβάλει, σε βαθμό ανάλογο προς το ποσό της ληφθείσας ενίσχυσης, στην αναδιάρθρωση του τομέα,

μειώνοντας κατά τρόπο αμετάκλητο την παραγωγική ικανότητα. Η συνεισφορά θεωρείται γνήσια όταν, στο πλαίσιο της μείωσης της παραγωγικής ικανότητας, αποσύρονται πάγια στοιχεία από το σχετικό τομέα. Τούτο μπορεί να σημαίνει ότι καταστρέφονται. Εφόσον χορηγηθεί και άλλη ενίσχυση αναδιάρθρωσης, ένα κατάλληλα τροποποιημένο σχέδιο αναδιάρθρωσης πρέπει να πληροί τις ίδιες προϋποθέσεις.

(82) Το τμήμα της αγοράς υφαντουργικών προϊόντων στο οποίο δραστηριοποιείται η Lautex φαίνεται ότι αντιμετωπίζει προβλήματα και έχει αγγίξει τα όρια της πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας⁽³⁹⁾. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η άποψη που εξέφρασε η Γερμανία τον Δεκέμβριο του 1998 βασίζεται σαφώς στη μεθοδολογία του πολυτομεακού πλαισίου για τις περιφερειακές επενδύσεις υπέρ μεγάλων επενδυτικών σχεδίων⁽⁴⁰⁾. Στο σημείο 1.4 του εν λόγω πλαισίου αναφέρεται ρητά ότι το πλαίσιο δεν έχει εφαρμογή στις ενισχύσεις αναδιάρθρωσης. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν δέχεται την αναθεωρημένη άποψη της Γερμανίας ότι δεν υφίσταται πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα στο τμήμα της αγοράς υφαντουργικών προϊόντων στο οποίο δραστηριοποιείται η Lautex. Τούτο σημαίνει ότι η Lautex θα έπρεπε να μειώσει την παραγωγική της ικανότητα κατ' αναλογία προς τη χορηγηθείσα ενίσχυση, μολονότι η προϋπόθεση αυτή μπορεί να εφαρμοστεί με μικρότερη αυστηρότητα στις περιοχές που υπάγονται στο άρθρο 88 παράγραφος 3 στοιχείο α), ή τουλάχιστον θα έπρεπε να αποδείξει ότι η παραγωγική της ικανότητα δεν τελεί υπό αύξηση ή δεν αυξήθηκε.

(83) Η Επιτροπή επισημαίνει τις πολλές αντιφατικές δηλώσεις των γερμανικών αρχών σχετικά με την παραγωγική ικανότητα της Lautex. Τα εκτενέστερα στοιχεία σχετικά με την παραγωγική της ικανότητα περιλαμβάνονται στην επιστολή

⁽³⁷⁾ Τα στοιχεία έχουν ληφθεί από την επιστολή της 6ης Μαρτίου 1998, στην οποία παρατίθενται τα πιο πρόσφατα στοιχεία για τα έτη 1995 και 1996, καθώς και από την επιστολή της 27ης Νοεμβρίου 1998, η οποία περιέχει την τελευταία τροποποίηση και μια επισκόπηση.

⁽³⁸⁾ Τα πιο πρόσφατα ενοποιημένα στοιχεία αφορούν το 1997.

⁽³⁹⁾ Η Επιτροπή επισημαίνει ότι σε δύο πρόσφατες αποφάσεις (Rawe GmbH & Co.N 94/98 και Palla Creativ Textiltechnik GmbH/N 57/98) κατέληξε στο αρνητικό συμπέρασμα ότι δεν είχε στοιχεία για την ύπαρξη πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας στην αγορά υφαντουργικών προϊόντων. Ωστόσο, στις υποθέσεις αυτές αμφότερες οι εταιρείες είχαν πραγματοποιήσει μειώσεις της παραγωγικής ικανότητας, με αποτέλεσμα να μην είναι απαραίτητο να προβεί σε θετική αξιολόγηση της κατάστασης της αγοράς.

⁽⁴⁰⁾ ΕΕ C 107 της 7.4.1998, σ. 7.

του Νοεμβρίου του 1998. Ωστόσο, οι υπολογισμοί που υποτίθεται ότι αποδεικνύουν τη μείωση της παραγωγικής ικανότητας είναι παραπλανητικοί και αφορούν αποκλειστικά οργανωτικές αλλαγές. Επιπλέον, μειώσεις της παραγωγικής ικανότητας που έγιναν πριν από την αναδιάρθρωση είναι άσχετες εν προκειμένω.

- (84) Η αύξηση της παραγωγικότητας που επετεύχθη με τη διευθέτηση των θεμάτων που προκαλούσαν συμφόρηση της παραγωγικής διαδικασίας και με την εφαρμογή μέτρων εκσυγχρονισμού οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η ικανότητα ύφανσης ενδέχεται να έχει αυξηθεί. Η Επιτροπή επισημαίνει τις παρατηρήσεις σχετικά με τη δυσκολία υπολογισμού της ικανότητας τελικής επεξεργασίας. Ωστόσο, το πλήρες πρόγραμμα εκσυγχρονισμού και η κατασκευή νέων εγκαταστάσεων τελικής επεξεργασίας δημιουργούν βάσιμες υπόνοιες ότι η παραγωγική ικανότητα ενδέχεται να έχει αυξηθεί και στον εν λόγω τομέα. Παρόμοιες παρατηρήσεις ισχύουν και για τις αποθηκευτικές εγκαταστάσεις.
- (85) Οι πληροφορίες σχετικά με τους επενδυτές δεν αναφέρουν εάν αυτοί είναι ανταγωνιστές. Εάν ναι, η συνεργασία μεταξύ τους σε μια κοινή επιχείρηση δημιουργεί ενδεχομένως προβλήματα και βάσει του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ.
- (86) Η Επιτροπή δεν δύναται να συμπεράνει ότι η ενίσχυση δεν θα οδηγήσει σε αθέμιτη στρέβλωση του ανταγωνισμού.

XIV. ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

- (87) Μια ακόμη προϋπόθεση που προβλέπει το πλαίσιο κανόνων είναι ότι το ποσό και η ένταση της ενίσχυσης πρέπει να περιορίζονται στο ελάχιστο απαραίτητο για να καταστεί δυνατή η αναδιάρθρωση και πρέπει να σχετίζονται με τα προβλέπομενα οφέλη από κοινοτική άποψη. Συνεπώς, οι αποδέκτες της ενίσχυσης θα πρέπει κανονικά να συμβάλουν στο σχέδια αναδιάρθρωσης χρησιμοποιώντας ίδιους πόρους. Επιπλέον, για να περιοριστούν οι στρεβλωτικές συνέπειες, η μορφή υπό την οποία χορηγείται η ενίσχυση πρέπει να είναι τέτοια ώστε να μην δημιουργεί στην εταιρεία πλεόνασμα μετρητών το οποίο θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για δραστηριότητες στρέβλωσης της αγοράς.

Ανεπάρκεια της χρηματοδότησης της αναδιάρθρωσης

- (88) Τόσο κατά την κίνηση, όσο και κατά την επέκταση της διαδικασίας, η Επιτροπή αναφέρθηκε στην έλλειψη πληροφοριών σχετικά με το συνολικό κόστος της αναδιάρθρωσης. Χωρίς την ακριβή περιγραφή των προβλημάτων που αντιμετώπιζε η Lautex, χωρίς περισσότερες λεπτομέρειες για τα συγκεκριμένα μέτρα αναδιάρθρωσης και το αντίστοιχο κόστος και χωρίς σαφείς ενδείξεις ως προς τον τρόπο με τον οποίο θα συνέβαλαν τα μέτρα στη βελτίωση των επιδό-

σεων, ήταν αδύνατο για την Επιτροπή να αποφανθεί εάν η ενίσχυση περιοριζόταν στο ελάχιστο απαραίτητο για να αποκατασταθεί η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα.

- (89) Οι πρόσθετες λεπτομέρειες που υποβλήθηκαν στη συνέχεια δεν έλυσαν το πρόβλημα της έλλειψης πληροφοριών. Μολονότι εντέλει δόθηκε μια γενική εξήγηση για τα προβλήματα που προκάλεσαν τις δυσχέρειες της εταιρείας, το συνολικό κόστος της αναδιάρθρωσης παρέμεινε ασαφές. Δεν αναφέρθηκε πώς συσχετίζονται τα έξοδα που παρατίθενται στον πίνακα της επιστολής της, 27ης Νοεμβρίου 1998, με τα μέτρα αναδιάρθρωσης που κοινοποιήθηκαν. Αρκετά στοιχεία έρχονται σε αντίφαση με τις πληροφορίες που είχαν υποβληθεί στην Επιτροπή σε προγενέστερα στάδια⁽⁴¹⁾. Επιπλέον, δεν υποβλήθηκαν πληροφορίες ως προς την ανάγκη που υπαγόρευσε τα μέτρα και ως προς τον υπολογισμό των ποσών.
- (90) Η Επιτροπή επισημαίνει την έλλειψη σαφήνειας σχετικά με τη χρηματοδότηση της αναδιάρθρωσης. Εάν το συνολικό κόστος αναδιάρθρωσης της Lautex από το 1995 ανέρχεται πράγματι σε 208,22 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα, όπως αναφέρεται στον πίνακα που υπέβαλε η Γερμανία, τότε σύμφωνα με τις πληροφορίες που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή η εταιρεία έλαβε συνολική ενίσχυση ύψους 126,553 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων από το ανωτέρω έτος και το υπόλοιπο κόστος πρόκειται να αναληφθεί από τους επενδυτές.
- (91) Έχοντας υπόψη τα ανωτέρω, οι πληροφορίες που υποβλήθηκαν είναι ανεπαρκείς για να διαπιστωθεί εάν η ενίσχυση περιορίστηκε στο ελάχιστο απαραίτητο για να καταστεί δυνατή η αναδιάρθρωση.

Συνεισφορά των επενδυτών

- (92) Σύμφωνα με την επιστολή του Μαρτίου του 1998, η συνεισφορά των επενδυτών ανέρχεται σε 6,695 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Ωστόσο, εάν, όπως αναφέρεται στην επιστολή του Νοεμβρίου του 1998, το συνολικό κόστος της αναδιάρθρωσης ανέρχεται σε 208,22 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα, οι επενδυτές θα αναλάμβαναν μόλις το 3,2% του κόστους. Ούτως εχόντων των πραγμάτων, το συνολικό ποσό της ενίσχυσης πλέον της συνεισφοράς των επενδυτών δεν θα αρκούσε για την κάλυψη του κόστους. Επιπλέον, το γεγονός ότι η καταβολή ενός μέρους της συνεισφοράς των επενδυτών εξαρτάται από την έκδοση θετικής απόφασης από την Επιτροπή, θέτει εν αμφιβόλω το κατά πόσον οι επενδυτές διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στην αναδιάρθρωση της εταιρείας.

⁽⁴¹⁾ Οι πληροφορίες σχετικά με τις ζημιές της Lautex δεν συμφωνούν με τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στον πίνακα ο οποίος υποβλήθηκε στις 27 Νοεμβρίου 1998. Υπάρχει επίσης διαφορά μεταξύ των στοιχείων σχετικά με την εξυπηρέτηση του χρέους και τη δήλωση ότι οι οικονομικές υποχρεώσεις της Lautex είτε αναλήφθηκαν από την BvS είτε εξαλειφθηκαν κατά την ιδιωτικοποίηση.

(93) Όσον αφορά τα περιουσιακά στοιχεία της Erba GmbH ύψους 9,686 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, που παρουσιάστηκαν ως μια ακόμη συνεισφορά εκ μέρους των επενδυτών, η Επιτροπή δεν δέχεται ότι αποτελεί πράγματι συνεισφορά για τους ακόλουθους λόγους:

α) δεν έγινε περιγραφή των περιουσιακών στοιχείων της Erba GmbH ούτε διευκρινίστηκε πώς αποτιμήθηκε η δηλωθείσα αξία·

β) καθότι η Erba GmbH ήταν λειτουργούσα επιχείρηση με διευθύνοντα σύμβουλο τον κ. Elard Maron και έχοντας υπόψη όχι μόνον ότι ο κ. Elard Maron έγινε σημαντικός μέτοχος της Lautex και από κοινού με έναν ακόμη διευθύνοντα σύμβουλο ανέλαβε το διαχειριστικό έλεγχο της εταιρείας, αλλά και ότι ο οικονομικός κίνδυνος της πραγματοποιήσιμης συναλλαγών μέσω της νομικής προσωπικότητας της Lautex υπό άλλη ονομασία εξαλείφεται λόγω της χορήγησης επαρκούς ενίσχυσης, η οικονομική πραγματικότητα της κατάστασης είναι ότι η μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων στη Lautex πρέπει να θεωρηθεί ως μερική εξαγορά από τον όμιλο Maron χωρίς πρόσθετη συνεισφορά από τους επενδυτές. Υπό τις συνθήκες αυτές, η εν λόγω μεταβίβαση δεν αποτελεί συνεισφορά του επενδυτή.

(94) Ακόμη και εάν γινόταν δεκτό το ποσό αυτό, η συμμετοχή των επενδυτών στο συνολικό κόστος της αναδιάρθρωσης θα ανερχόταν σε 16,318 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα, δηλαδή στο 7,8% των εξόδων που παρατίθενται στον πίνακα ο οποίος υποβλήθηκε τον Νοέμβριο του 1998. Έχοντας υπόψη το μέγεθος των επενδυτών, ακόμη και αυτή η συμμετοχή δεν μπορεί να θεωρηθεί σημαντική.

(95) Όσον αφορά τα άλλα δύο νέα ποσά που περιλαμβάνονται στην τελευταία επιστολή της 12ης Απριλίου 1999 (3,465 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα για την ανάληψη υποχρεώσεων προς τράπεζες και 8,795 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα για επενδύσεις), σημειώνεται ότι κανένα από τα ποσά αυτά δεν είχε αναφερθεί στο παρελθόν από τη Γερμανία. Το πρώτο ποσό έρχεται σαφώς σε αντίθεση με τις πληροφορίες που έχουν υποβληθεί μέχρι σήμερα σχετικά με τις υποχρεώσεις βάσει της σύμβασης ιδιωτικοποίησης. Καμία περαιτέρω διευκρίνιση δεν παρέχεται στην επιστολή σχετικά με τα εν λόγω ποσά. Έτσι δεν είναι σαφές εάν τα πρόσθετα ποσά που αναφέρονται προέρχονται μόνον από τον ένα επενδυτή ή και από τους δύο και σε ποιες αναλογίες. Σύμφωνα με πληροφορίες της Γερμανίας, ο όμιλος Daup αποχώρησε από τη σύμβαση ιδιωτικοποίησης. Συνεπώς, είναι απίθανο να προβεί σε περαιτέρω συνεισφορά στο κόστος αναδιάρθρωσης. Τούτο μπορεί επίσης να σημαίνει μείωση της συνεισφοράς των επενδυτών, καίτοι καμία σχετική πληροφορία δεν υποβλήθηκε.

(96) Έχοντας υπόψη τις επίσημες επιστολές με τις οποίες ζητήθηκαν πληροφορίες, τις συνεδριάσεις με τις γερμανικές αρχές και τις παρατάσεις των προθεσμιών για την υποβολή πληροφοριών, η Επιτροπή δεν μπορεί να λάβει υπόψη τις αόριστες πληροφορίες σχετικά με τις αναφερθείσες συνεισφορές ούτε τα αδιευκρίνιστα στοιχεία. Για τον λόγο αυτό,

η Επιτροπή δεν μπορεί να θεωρήσει σημαντική κατά την έννοια του πλαισίου κανόνων τη συνεισφορά των επενδυτών στο συνολικό κόστος της αναδιάρθρωσης.

Μορφή της ενίσχυσης

(97) Η μορφή υπό την οποία χορηγείται μια ενίσχυση πρέπει να είναι τέτοια ώστε να μην μπορεί να χρησιμοποιηθεί εύκολα για δραστηριότητες στρέβλωσης της αγοράς. Η τροποποιημένη δέση ενισχύσεων περιλαμβάνει δάνειο ύψους 12,7 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, που εκταμιεύθηκε τμηματικά το 1997, και επιχορήγηση ύψους 30,9 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων. Η επιχορήγηση αυτή μετατράπηκε σε δάνειο, το οποίο εκταμιεύεται τμηματικά⁽⁴²⁾. Το γεγονός αυτό είναι σημαντικό έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις ενός ενδιαφερομένου μετά την κίνηση της διαδικασίας, ο οποίος υποστηρίζει ότι η Lautex εφαρμόζει εξοντωτική τιμολόγηση.

(98) Εάν θεωρηθεί το 1995 ως έτος έναρξης των σημερινών μέτρων αναδιάρθρωσης, η εταιρεία έχει λάβει έκτοτε συνολική ενίσχυση ύψους 104,164 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων⁽⁴³⁾. Το γεγονός παραμένει ότι το συνολικό κόστος της αναδιάρθρωσης δεν είναι γνωστό, ότι το σχέδιο αναδιάρθρωσης τροποποιήθηκε επανειλημμένα και ότι υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες ως προς το κατά πόσον το σχέδιο διάσωσης εφαρμόζεται πλήρως. Μολονότι ένα μέρος της ενίσχυσης καταβλήθηκε τμηματικά, υπάρχει η πιθανότητα να χορηγήθηκε στη Lautex πλεόνασμα μετρητών που χρησιμοποιήθηκε για δραστηριότητες στρέβλωσης της αγοράς.

(99) Συνεπώς, η Επιτροπή δεν μπορεί να αποφανθεί ότι πληρούται ο όρος της αναλογικότητας που προβλέπεται στο πλαίσιο κανόνων.

XV. ΠΛΗΡΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ

(100) Η επιχείρηση που λαμβάνει ενίσχυση αναδιάρθρωσης πρέπει να εφαρμόσει πλήρως το σχέδιο αναδιάρθρωσης που υποβλήθηκε στην Επιτροπή και έλαβε την έγκρισή της. Μολονότι οι αμφιβολίες σχετικά με την πλήρη εφαρμογή του σχεδίου που είχε υποβληθεί αρχικά βασιζόνταν εν μέρει στην απουσία ιδιώτη επενδυτή την εποχή εκείνη, οι αλλαγές των σχεδίων αναδιάρθρωσης δεν μπορούν να διαλύσουν τις αμφιβολίες αυτές ακόμη και σήμερα. Λόγω της αοριστίας

⁽⁴²⁾ Σύμφωνα με την επιστολή της 27ης Νοεμβρίου 1998, το δάνειο είναι πληρωτέο σε τέσσερις τμηματικές καταβολές: 8,9 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα στις 31 Δεκεμβρίου 1997, 8 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα μέχρι τις 30 Ιουνίου 1998, 8 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1998 και 6 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα μέχρι τις 30 Ιουνίου 1999.

⁽⁴³⁾ Η απαλλαγή από υποχρεώσεις προς τράπεζες συνολικού ύψους 22,389 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων δεν έχει συνέπειες στη ρευστότητα.

του σχεδίου, των επανειλημμένων τροποποιήσεων, της απουσίας χρονοδιαγράμματος για τα επί μέρους μέτρα αναδιάρθρωσης και των επανειλημμένων παρατάσεων της περιόδου αναδιάρθρωσης, είναι πολύ δυσκολότερο να εξακριβωθεί εάν το σχέδιο εφαρμόζεται πράγματι πλήρως. Επιπλέον, η επιστολή ενός εκ των επενδυτών, της Daup & Cie AG, προς την Επιτροπή, όπου αναφέρεται η πρόθεσή της να αποχωρήσει από τη σύμβαση ιδιωτικοποίησης, προκάλεσε σοβαρές αμφιβολίες σχετικά με την πλήρη εφαρμογή του σχεδίου αναδιάρθρωσης. Από τις πληροφορίες που υποβλήθηκαν στις 14 Ιουλίου 1999, οι οποίες επιβεβαιώνουν την αποχώρηση του ομίλου Daup και ανακοινώνουν και άλλες προσθήκες στο σχέδιο αναδιάρθρωσης ή την κατάρτιση ενός νέου σχεδίου αναδιάρθρωσης της Lautex, εξάγεται σαφώς το συμπέρασμα ότι το υφιστάμενο σχέδιο δεν θα εφαρμοστεί πλήρως στην τροποποιημένη μορφή του.

XVI. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

- (101) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η Γερμανία έθεσε παράνομα σε εφαρμογή την ενίσχυση υπέρ της Lautex κατά παράβαση του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης και ότι η ενίσχυση είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η κρατική ενίσχυση που έθεσε σε εφαρμογή η Γερμανία υπέρ της Erba Lautex GmbH Weberei und Veredlung, Neugersdorf, ύψους 119,217 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων τουλάχιστον (60 954 684 ευρώ) πλέον των τόκων, δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά. Σύμφωνα με τις διαθέσιμες πληροφορίες, η ενίσχυση συνίσταται στα ακόλουθα μέτρα:

- α) δάνεια ύψους 15,693 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για την κάλυψη ζημιών του 1995, τα οποία χορηγήθηκαν στις 3 Ιουλίου 1995·
- β) δάνεια ύψους 10,558 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για την κάλυψη ζημιών του 1996, τα οποία χορηγήθηκαν στις 3 Ιουλίου 1995·
- γ) δάνεια ύψους 22,872 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για μέτρα αναδιάρθρωσης του 1996, τα οποία χορηγήθηκαν στις 3 Ιουλίου 1995·
- δ) δάνεια ύψους 3,24 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για την κάλυψη ζημιών του 1994, τα οποία χορηγήθηκαν στις 8 Σεπτεμβρίου 1995·
- ε) δάνεια ύψους 0,531 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων το 1996 για το πρόγραμμα απολύσεων·

- στ) δάνεια ύψους 0,117 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων το 1996 για επαγγελματική κατάρτιση·
- ζ) δάνεια ύψους 0,217 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων το 1997 για επαγγελματική κατάρτιση·
- η) δάνεια ύψους 12,7 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για την κάλυψη ζημιών του 1997, κατόπιν συμφωνίας κατά την ιδιωτικοποίηση·
- θ) επιχορηγήσεις ύψους 30,9 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, κατόπιν συμφωνίας κατά την ιδιωτικοποίηση·
- ι) απαλλαγή από τραπεζικές υποχρεώσεις ύψους 22,389 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, κατόπιν συμφωνίας κατά την ιδιωτικοποίηση·

Άρθρο 2

1. Η Γερμανία λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για την ανάκτηση από τον αποδέκτη της αναφερομένης στο άρθρο 1 ενίσχυσης που χορηγήθηκε παράνομα σ' αυτόν, και κάθε άλλη ενίσχυση υπέρ της Lautex, που δεν μπορεί να προσδιοριστεί λόγω ελλείπων ή ασαφών πληροφοριών.

2. Η ανάκτηση πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διαδικασίες της εθνικής νομοθεσίας. Επί των ανακτωμένων ποσών οφείλονται τόκοι από το χρόνο κατά τον οποίο τέθηκαν στη διάθεση του δικαιούχου μέχρι την πραγματική τους ανάκτηση. Οι τόκοι αυτοί υπολογίζονται με βάση το επιτόκιο αναφοράς που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του ισοδύναμου επιχορήγησης στο πλαίσιο των περιφερειακών ενισχύσεων.

Άρθρο 3

Η Γερμανία ενημερώνει την Επιτροπή, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, για τα μέτρα που έλαβε για την εφαρμογή της.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Βρυξέλλες, 20 Ιουλίου 1999.

Για την Επιτροπή

Mario MONTI

Μέλος της Επιτροπής